

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 343

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. december 22.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről 1
- ★ A Tanács 1225/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről 51

IRÁNYELVEK

- ★ A Tanács 2009/158/EK irányelve (2009. november 30.) a baromfi és keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Ár: 7 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1224/2009/EK RENDELETE

(2009. november 20.)

a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ megfogalmazása szerint a közös halászati politika célja az, hogy az élő vízi erőforrások kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételek mellett biztosítsa.

⁽¹⁾ 2009. április 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé.)

⁽²⁾ 2009. május 15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé.)

⁽³⁾ HL C 211., 2009.9.4., 73. o.

⁽⁴⁾ HL C 151., 2009.7.3., 11. o.

⁽⁵⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

- (2) Mivel a közös halászati politika sikere a hatékony ellenőrző rendszer megvalósításán múlik, az e rendeletben előírt intézkedések egy globális és integrált szemléletű közösségi ellenőrzési, vizsgálati és végrehajtási rendszernek az arányosság elvével összhangban történő létrehozására irányulnak, amely az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásának szabályozása érdekében a politika minden területére kiterve biztosítja a közös halászati politika minden szabályának betartását.

- (3) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ alkalmazása során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi ellenőrző rendszer már nem biztosítja megfelelően a közös halászati politika szabályainak betartatását.

- (4) Jelenleg az ellenőrzésről szóló rendelkezések számtalan egymást fedő és bonyolult jogi szövegben találhatók. Az ellenőrző rendszer bizonyos részeit a tagállamok nem jól hajtják végre, ami a közös halászati politika szabályainak megsértésére adott válaszként elégtelen és egymástól eltérő intézkedéseket eredményez, ez pedig aláássa a Közösségben a halászok egyenlő versenyfeltételeinek megteremtését. Ennek megfelelően a meglévő rendszert és az abból eredő kötelezettségeket elsősorban a párhuzamos rendeletek és az adminisztratív terhek csökkentésével egységesíteni, ésszerűsíteni és egyszerűsíteni kell.

⁽⁶⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o.

- (5) A tengeri erőforrások kimerülésének mértéke miatt nélkülözhetetlen, hogy a Közösség elfogadja a közös halászati politika szabályaival és a fenntartható fejlődésről szóló 2002-es világ-csúcstalálkozóon megfogalmazott célkitűzésekkel, illetve az Európai Tanács fenntartható fejlődési stratégiájával kapcsolatban minden piaci szereplő részéről a jogkövető magatartás kialakításához szükséges intézkedéseket. E cél elérése érdekében indokolt lenne megerősíteni, összehangolni és fokozni a védelem, valamint az erőforrás-gazdálkodási intézkedések, a strukturális intézkedések és a piac közös szervezését célzó intézkedések ellenőrzésére, vizsgálatára és végrehajtására vonatkozó szabályokat.
- (6) Mivel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ a tagállamokat arra kötelezi, hogy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan („IUU”) halászat minden formája és a kapcsolódó tevékenységek elleni küzdelem hatékonyságának biztosítása érdekében hozzanak megfelelő intézkedéseket, és mivel a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1006/2008/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ rendelkezéseket állapít meg a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységének engedélyezésére és harmadik országok halászhajóinak a közösségi vizeken folytatott halászati tevékenységének engedélyezésére vonatkozóan, e rendelet ezeket a rendelkezéseket kiegészíti, és biztosítja, hogy a tagállamok és harmadik országok állampolgárai között ne legyen hátrányos megkülönböztetés.
- (7) Ez a rendelet nem érintheti a nemzetközi megállapodásokban foglalt vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében alkalmazandó különös rendelkezéseket, sem a rendelet hatálya alá tartozó, de a minimumkövetelményeken túlmutató, ellenőrzésről szóló nemzeti rendelkezéseket, amennyiben ezek a nemzeti rendelkezések összhangban vannak a közösségi joggal.
- (8) Ki kell használni a korszerű technológiákat – például a hajómegfigyelési rendszert, a hajófelderítési rendszert és az automatikus azonosító rendszert – mivel ezek a hatékony nyomon követést, a rendszeres és automatikus keresztellenőrzést gyorsan teszik lehetővé, a nemzeti hatóságok és a piaci szereplők számára egyszerűsítik a közigazgatási eljárásokat, és így a kockázatelemzéseket és minden, ellenőrzési szempontból lényeges információ globális értékelését időben lehet elvégezni. Az ellenőrző rendszernek ezért lehetővé kell tennie, hogy a leghatékonyabb ellenőrzési módszer biztosítása érdekében a tagállamok a különböző ellenőrzési eszközöket vegyesen alkalmazzák.
- (9) A halászati ágazatban az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a halászati ellenőrzés új, a fogások átfogó nyomon követését jelentő egységes megközelítését kell bevezetni, amely figyelembe veszi a flotta szegmenseinek különbözőségeit, ezért a halászati ellenőrzés végrehajtására vonatkozóan egységes kritériumokat és különösen a tengeren, a szárazföldön és a piaci lánc teljes hosszában egységes és összehangolt vizsgálati eljárásokat kell megállapítani. Az új megközelítés részeként tisztázni kell a tagállamok, a Bizottság és a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal hatáskörét.
- (10) A halászati erőforrásokkal való közösségi szintű gazdálkodás különösen a teljes kifogható mennyiségekre (TAC), a kvótákra, az erőfelfejtés rendszereire és a technikai intézkedésekre épül. Megfelelő lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy a tagállamok bevezessék azokat az intézkedéseket, amelyek e gazdálkodási intézkedések hatékony végrehajtásához szükségesek.
- (11) Az ellenőrző tevékenységeknek és módszereknek a tagállamok által folytatott rendszeres és átfogó keresztellenőrzési eljárásokat alkalmazó kockázatkezelésre kell épülniük. Ezenkívül a tagállamoknak meg kell osztaniuk egymással a vonatkozó információkat.
- (12) A közös halászati politika szabályainak betartását előmozdítandó, fokozni kell a tagállamok a Bizottság és a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal közötti együttműködést és koordinációt.
- (13) A halászati tevékenységeket halászati jogosítványhoz, továbbá bizonyos feltételek teljesülése esetén halászati engedélyhez kell kötni, így biztosítandó, hogy a halászati tevékenységek folytatására a közös halászati politika szabályaival összhangban kerüljön sor. Ezen túlmenően szabályokat kell alkalmazni a halászhajók és azok felszerelésének megjelölésére és azonosítására.
- (14) A hatékony ellenőrzés biztosítása érdekében a tagállamoknak hajómegfigyelési rendszert kell működtetniük, a legalább 12 méter teljes hosszúságú halászhajókat pedig olyan eszközzel kell felszerelni, amely lehetővé teszi a tagállamok számára ezen halászhajók automatikus azonosítását és földrajzi helyzetének meghatározását. Ezen túlmenően a halászhajókat a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban automatikus azonosító rendszerrel kell felszerelni, és a tagállamoknak e rendszer adatait keresztellenőrzési célokra kellene felhasználniuk.

⁽¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2008.10.29., 33. o.

⁽³⁾ HL L 208., 2002.8.5., 10. o.

- (15) Meg kell erősíteni a közösségi ügynökségek, valamint a tagállami hatóságok közötti együttműködést. Ennek érdekében lehetővé kell tenni, hogy a hajómegfigyelési rendszerből, az automatikus azonosító rendszerből és a hajófelderítési rendszerből származó adatokat a tengeri közlekedés biztonsága és védelme, a határellenőrzés, a tengeri környezet védelme és az általános jogalkalmazás céljából továbbítani lehessen a közösségi ügynökségekhez és a tagállamok felügyeleti műveletekkel foglalkozó illetékes hatóságaihoz.
- (16) Az elektronikus nyomon követő berendezések és nyomon követhetőségi eszközök – így például a genetikai elemzés és az egyéb halászati ellenőrzési technológiák – jövőbeli alkalmazásának bevezetéséről a Tanácsnak kell döntenie, ha ezekről a technológiákról kiderül, hogy költséghatékony módon javítják a közös halászati politika szabályainak betartását.
- (17) A tagállamoknak halászhajók tevékenységét a közösségi vizeken és azokon kívül is nyomon kell követniük. A hatékony nyomon követés elősegítése érdekében a legalább 10 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnokai kötelesek halászati naplót vezetni, valamint kirakodási és átrakási nyilatkozatot tenni. A korszerű technológiák felhasználása érdekében a legalább 12 méter teljes hosszúságú halászhajók esetében a halászati naplót elektronikus formában kell vezetni, a kirakodási és átrakási nyilatkozatot pedig elektronikus úton kell benyújtani.
- (18) A halászhajók halászati naplóiban szereplő adatokat a kirakodáskor ellenőrizni kell. Ennek megfelelően a halak és a halászati termékek kirakodásában és forgalmazásában résztvevőknek a kirakodott, átrakott, eladásra kínált vagy megvásárolt mennyiségekről nyilatkozatot kell tenniük.
- (19) A 10 méter teljes hosszúság alatti kis halászhajók esetében a halászati napló vezetésére vagy a kirakodási nyilatkozat kitöltésére vonatkozó kötelezettség aránytalanul nagy terhet jelentene a halászati kapacitáshoz képest. E hajók megfelelő szintű ellenőrzésének biztosítása érdekében a tagállamoknak mintavételi terv végrehajtásával kell nyomon követniük e hajók tevékenységeit.
- (20) A tengeri átrakás kicsúszik a lobogó szerinti vagy a parti állam mindenfajta megfelelő ellenőrzése alól, és így lehetőség jelent arra, hogy a piaci szereplők jogellenes fogást szállítsanak. Az ellenőrzés javítása érdekében a Közösségben átrakási műveleteket csak kijelölt kikötőkben szabad engedélyezni.
- (21) A tagállamok hatóságainak képesnek kell lenniük arra, hogy a kikötőkben nyomon kövessék a kirakodásokat. Ezért a többéves tervek hatálya alá tartozó állományok halászatával foglalkozó azon halászhajók számára, amelyeknek elektronikus úton kell rögzíteniük a halászati napló adatait, elő kell írni, hogy előre értesítsék ezeket a hatóságokat, ha kikötőikben kirakodni szándékoznak. A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy megtagadhasák a kikötőkhöz való hozzáférést, ha a megkövetelt információk hiányosak.
- (22) Mivel a halászati erőforrásokkal való gazdálkodás a halászati lehetőségeken alapul, gondoskodni kell arról, hogy a fogásokat és az alkalmazott erőfelfejtést helyesen rögzítsék, és levonják a lobogó szerinti tagállam kvótáiból és a részére kiosztott halászati erőfelfejtésből. A halászati tevékenységet be kell fejezni, ha a rendelkezésre álló kvótákat vagy a kiosztott halászati erőfelfejtést kimerítették.
- (23) Tekintettel a közösségi halászflootta 2371/2002/EK rendelet 13. cikkében, a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászfloatták igazgatásáról szóló, 2004. március 30-i 639/2004/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, a 2371/2002/EK tanácsi rendelet III. fejezetében meghatározott közösségi flottapolitika végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. augusztus 12-i 1438/2003/EK bizottsági rendeletben ⁽²⁾ és a 639/2004/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 9-i 2104/2004/EK bizottsági rendeletben ⁽³⁾ foglalt kapacitáskövetelményeire, a flottakapacitás ellenőrzésére eszközöket kell bevezetni, amelyek között a motorteljesítmény és a felhasznált halászeszközök nyomon követésének is szerepelnie kell. Emiatt a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a halászati jogosítványok teljes kapacitása ne haladja meg a maximális kapacitási szintet, továbbá gondoskodniuk kell arról, hogy a halászhajók hajtómotor-teljesítménye ne lépje túl az említett hajók hitelesített motorteljesítményét. A tagállamoknak e célból hitelesíteniük kell a 120 kW-nál nagyobb hajtómotor-teljesítményű halászhajók hajtómotor-teljesítményét, továbbá egy mintavételi terv alapján ellenőrizniük kell, hogy a motorteljesítmény megfelel-e az egyéb rendelkezésre álló információknak.
- (24) A többéves tervek esetében az érintett állományok védelmének sajátos formájaként különleges intézkedéseket kell alkalmazni. A többéves terv hatálya alá tartozó állományokból halászott fogások átrakását kizárólag kijelölt kikötőkben lehet engedélyezni, és kizárólag akkor, ha a fogásokat mérlegelték.
- (25) Különleges rendelkezéseket kell előírni annak biztosítására, hogy kizárólag az engedélyezett halászeszközöket használják, valamint hogy az elvesztett halászeszközöket kiemeljék.
- (26) A halászati korlátozás hatálya alá tartozó területek tekintetében különleges szabályokat kell alkalmazni. Egyértelműen meg kell határozni a halászerületekre vonatkozó azonnali hatályú tilalom elrendelésére és feloldására vonatkozó eljárást.

⁽¹⁾ HL L 102., 2004.4.7., 9. o.

⁽²⁾ HL L 204., 2003.8.13., 21. o.

⁽³⁾ HL L 365., 2004.12.10., 19. o.

- (27) Mivel a szabadidős horgászati tevékenységek jelentős hatást gyakorolhatnak a halászati erőforrásokra, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezeket oly módon folytassák, amely összhangban van a közös halászati politika célkitűzéseivel. A helyreállítási tervek hatálya alá tartozó állományok tekintetében a tagállamoknak adatokat kell gyűjteniük a szabadidős horgászat keretében ejtett fogásokra vonatkozóan. Amennyiben a szabadidős horgászati tevékenységek jelentős hatást gyakorolnak a halászati erőforrásokra, a Tanács számára lehetővé kell tenni, hogy a konkrét gazdálkodási intézkedésekről döntést hozzon.
- (28) Az átfogó ellenőrző rendszer létrehozása érdekében a rendszernek a teljes termelési és forgalmazási láncra ki kell terjednie. Magában kell foglalnia az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ szereplő rendelkezéseket kiegészítő, összefüggő nyomon követhetőségi rendszert és a termelői szervezetek fokozottabb ellenőrzését. A fogyasztók érdekeit is védenie kell a forgalmazás minden szakaszában a fogyasztóknak a halászati és akvakultúra-termékekről történő tájékoztatása tekintetében a 104/2000/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. október 22-i 2065/2001/EK bizottsági rendeletben ⁽²⁾ foglaltak szerint a kereskedelmi megnevezésre, az előállítás módjára és a fogási területre vonatkozó információk megadásával. A halászati ágazat operatív programjai tekintetében a 104/2000/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2000. november 15-i 2508/2000/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerint a rendszernek biztosítania kell a termelői szervezetek nyomon követését is.
- (29) Valamennyi fogás megfelelő ellenőrzésének biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy valamennyi halászati terméket első alkalommal árverési központban hozzanak forgalomba vagy vegyenek nyilvántartásba, vagy nyilvántartásba vett vevők vagy termelői szervezetek részére hozzanak forgalomba. Mivel a kvóták kihasználásának nyomon követése érdekében ismerni kell a fogások pontos súlyát, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi halászati terméket mérlegeljenek, kivéve, ha közös módszertanra épülő mintavételi tervek vannak érvényben.
- (30) A fogások útjának nyomon követése és azok fogási adatokkal való összhangjának ellenőrzése érdekében a nyilvántartásba vett vevőknek, a nyilvántartásba vett árverési központoknak, illetve a tagállamok által felhatalmazott egyéb szervezeteknek vagy személyeknek értékesítési bizonylatot kell benyújtaniuk. Amennyiben ezek éves forgalma a halászati termékek első értékesítése terén meghaladja a 200 000 EUR összeget, az értékesítési bizonylatot elektronikus úton kell továbbítani.
- (31) A Közösség védelmi és kereskedelmi intézkedései tiszteletben tartásának biztosítása céljából lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy valamennyi halászati terméket, amelyre vonatkozóan sem értékesítési bizonylatot, sem átvételi nyilatkozatot nem nyújtottak be, valamint amelyet a kirakodás helyéről elszállítanak, olyan fuvarokmánnal lássanak el, amely azonosítja a termék típusát, eredetét és tömegét, kivéve, ha a fuvarokmány a szállítás előtt elektronikus úton benyújtásra került.
- (32) A tagállamoknak rendszeresen ellenőrizniük kell a termelői szervezeteket, így biztosítandó, hogy azok megfeleljenek a jogi követelményeknek. A tagállamoknak ezen túlmenően az ár- és intervenciók intézkedéseket is ellenőrizniük kell.
- (33) A tagállamoknak felügyeletet kell gyakorolniuk a közösségi vizek felett, és meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket, ha egy észlelés vagy felderítés nem áll összhangban a rendelkezésükre álló információkkal.
- (34) A jövőbeli megfigyelő ellenőri rendszerekre tekintettel egyértelműen meg kell határozni a megfigyelő ellenőrök fogalmát és feladatait. Egyúttal a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó szabályokat is meg kell határozni.
- (35) A jogsértések ellen indított eljárások következetessége és hatékonysága érdekében olyan rendelkezéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik, hogy a bizottsági tisztviselők, a közösségi ellenőrök és a tagállamok tisztviselői által készített vizsgálati és felügyeleti jelentéseket a nemzeti jelentésekhez hasonlóan használják fel. Ezzel egyidejűleg a tagállamoknak létre kell hozniuk a tisztviselőik által készített vizsgálati és felügyeleti jelentéseket tartalmazó elektronikus adatbázist.
- (36) A közösségi vizeken folytatott ellenőrzés közös szintjének fokozása céljából össze kell állítani a közösségi ellenőrök jegyzékét, valamint tisztázni kell feladataikat és hatásköreiket. Ugyanezen oknál fogva bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni a vizsgálatot folytató tagállam vizein kívül tartózkodó halászhajók vizsgálatát.
- (37) A jogsértések esetén biztosítani kell a megfelelő intézkedések meghozatalát, hogy a jogsértést – annak helyétől függetlenül – hatékony intézkedések követhessék. Bizonyos súlyos jogsértések esetén – azok azonnali kivizsgálásának lehetővé tétele érdekében – fokozott nyomon követést kell biztosítani. E tekintetben a tagállamokat arra is kötelezni kell, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak abban az esetben, ha a jogsértést közösségi ellenőrök észlelték. Bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy az eljárásokat átadják a lobogó szerinti tagállamnak vagy az elkövető állampolgársága szerinti tagállamnak.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 278., 2001.10.23., 6. o.

⁽³⁾ HL L 289., 2000.11.16., 8. o.

- (38) A tagállamok állampolgárait vissza kell tartani a közös halászati politika szabályainak megsértésétől. Mivel az említett szabályok megsértését követően hozott intézkedések tagállamonként igen változók – ez pedig a halászok számára hátrányos megkülönböztetést és tisztességtelen versenyszabályokat eredményez –, és mivel néhány tagállamban a visszatartó erejű, arányos és hatékony szankciók hiánya csökkenti az ellenőrzés hatékonyságát, a valódi visszatartó erő érdekében a súlyos jogsértések esetében az adminisztratív szankciók mellett célszerű pontrendszert is bevezetni.
- (39) A közös halászati politika szabályainak a közösségi vizeken történő vagy közösségi piaci szereplők általi súlyos megsértése továbbra is nagy számban fordul elő, ami nagymértékben annak köszönhető, hogy a nemzeti jogszabályokban az e szabályok súlyos megsértésére előírt szankcióknak nincs kellő visszatartó erejük. E hiányosságot fokozza a tagállamok által megállapított szankciók mértékének nagyfokú eltérése, ami a jogellenes piaci szereplőket arra ösztönzi, hogy olyan tagállamok vizein vagy területén tevékenykedjenek, ahol a szankciók mértéke a legalacsonyabb. Helyénvaló ezért visszatartó erejű szankciókkal kiegészíteni a közös halászati politika szabályainak súlyos megsértésére, az 1005/2008/EK rendelet 44. cikkében előírt szankciók legmagasabb szintjét, figyelembe véve a kár jellegét, a súlyos jogsértéssel megszerzett halászati termékek értékét, az elkövető gazdasági helyzetét és az ismételt jogsértést. Azonnali végrehajtási intézkedéseket és kiegészítő intézkedéseket is meg kell állapítani.
- (40) A szankciók megállapítását a súlyos jogsértésekre alkalmazandó pontrendszerrel kell kiegészíteni, amely alapján fel kell függeszteni azt a halászati jogosítványt, amelynek birtokosa a súlyos jogsértések miatt kiszabott szankciók után járó pontok egy bizonyos mennyiségét eléri. Amennyiben a halászati jogosítvány e rendszer alapján ötször felfüggesztésre került, és ha annak birtokosa a meghatározott pontszámot negyedszer is eléri, a halászati jogosítványt véglegesen be kell vonni. Ezzel összefüggésben a tagállamoknak nemzeti nyilvántartásba kell venniük a közös halászati politika szabályai megsértésének valamennyi esetét.
- (41) A közös halászati politika célkitűzéseinek elérését biztosítandó, a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy hatékony korrekciós intézkedéseket hozzon. E célból meg kell erősíteni a Bizottság irányítási kapacitását és a tagállamok jogsértésének mértékével arányos beavatkozási képességét. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy előzetes értesítés nélkül is önálló vizsgálatokat folytathasson azért, hogy a tagállamok illetékes hatóságai által végzett ellenőrzési tevékenységet leellenőrizze.
- (42) A Közösség pénzügyi érdekeinek védelme, valamint a halászati erőforrások védelméhez fűződő elsődleges fontosságú érdek biztosítása céljából az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és a közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló, 2006. május 22-i 861/2006/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ keretében nyújtott pénzügyi támogatásnak a halászati ellenőrzés területén meglévő kötelezettségek tagállamok általi teljesítésétől kell függenie, ezért rendelkezni kell az ilyen pénzügyi támogatás azon esetekben történő felfüggesztéséről és megszüntetéséről, amikor a tagállamok nem hajtják végre megfelelően a közös halászati politika szabályait, ami befolyásolja a finanszírozott intézkedések hatékonyságát.
- (43) Hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot arra, hogy a halászatot megtilthassa, ha valamely tagállam kvótája vagy maga a TAC kimerült. A Bizottságot a kvóták és a kiosztott erőfelfejtések csökkentésére vonatkozó hatáskörrel is fel kell ruházni annak érdekében, hogy biztosíthassa a halászati erőfelfejtések korlátozásának teljes mértékű betartását. A Bizottságnak továbbá kapacitással kell rendelkeznie arra, hogy rendkívüli intézkedéseket hozzon, ha bizonyítást nyer, hogy valamely tagállam halászati tevékenységei vagy intézkedései aláássák a gazdálkodási tervek védelmi és gazdálkodási intézkedéseit, vagy veszélyeztetik a tengeri ökoszisztémát.
- (44) Biztosítani kell az adatok elektronikus cseréjét a többi tagállammal, valamint a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel. A Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek abban a helyzetben kell lennie, hogy a tagállamok halászati adataihoz közvetlenül hozzáférve ellenőrizhesse, vajon a tagállamok teljesítik-e kötelezettségeiket, és beavatkozhasson, ha ellentmondásokra bukkan.
- (45) A jobb kommunikáció érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak olyan honlapokat kell létrehozniuk, amelyeken az általános információkat egy nyilvánosan hozzáférhető rész, az operatív információkat pedig a honlap egy biztonságos része tartalmazza. Továbbá biztosítani kell, hogy a tagállamok illetékes hatóságai e rendelet végrehajtása érdekében együttműködjenek egymással, a Bizottsággal, a Bizottság által kijelölt szervvel, valamint a harmadik országok illetékes hatóságaival.
- (46) Az e rendelet végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ összhangban kell elfogadni. A Bizottság által elfogadott, e rendelet végrehajtására irányuló valamennyi intézkedésnek meg kell felelnie az arányosság elvének.

⁽¹⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.⁽²⁾ HL L 160., 2006.6.14., 1. o.⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(47) A Közöségi Halászati Ellenőrző Hivatal megbízását módosítani és bővíteni kell, hogy támogassa a közös halászati politika ellenőrző rendszerének egységes végrehajtását, biztosítsa az operatív együttműködés megszervezését, segítséget nyújtson a tagállamok számára, valamint hogy válságstábot hozhasson létre, ha úgy látja, hogy a közös halászati politika súlyos veszélybe került. Lehetővé kell tenni továbbá azt is, hogy gondoskodhasson a közös alkalmazási tervek végrehajtásához szükséges eszközökről, valamint hogy közreműködhessen az EU integrált tengerpolitikájának végrehajtásában.

(48) Az e rendelet keretében gyűjtött és kicserélt adatokat a vonatkozó titoktartási szabályokkal összhangban kell kezelni. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ alkalmazni kell a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban a tagállamok által e rendelet alkalmazása során végzett tevékenységekre. A személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban a Bizottság által e rendelet alkalmazása során végzett tevékenységekre a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ kell irányadónak lennie.

(49) A közösségi jogszabályok és e rendelet összehangolása érdekében módosítani kell bizonyos, az ellenőrzéssel kapcsolatos rendelkezésekre vonatkozó rendeleteket.

(50) Mivel e rendelet egy új, átfogó ellenőrző rendszert hoz létre, a 2847/93/EKG tanácsi rendeletet, a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ és a halászati tevékenységekre vonatkozó információ elektronikus rögzítéséről és jelentéséről, valamint a távérzékelés eszközéről szóló, 2006. december 21-i 1966/2006/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ hatályon kívül kell helyezni.

(51) Annak érdekében, hogy a tagállamok számára elegendő idő álljon rendelkezésre az e rendeletben meghatározott egyes új kötelezettségekhez való alkalmazkodásra, bizonyos rendelkezések alkalmazásának kezdetét célszerű későbbi időpontra halasztani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 171., 1994.7.6., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 408., 2006.12.30., 1. o.

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a közös halászati politika szabályai betartásának biztosítása céljából létrehoz egy ellenőrzésre, vizsgálatra és végrehajtásra szolgáló közösségi rendszert (a továbbiakban: közösségi ellenőrző rendszer).

2. cikk

Hatály

(1) E rendeletet a tagállamok területén vagy a Közösség vizein vagy a közösségi halászhajók vagy – a lobogó szerinti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – a tagállamok állampolgárai által végzett minden, a közös halászati politika hatálya alá tartozó tevékenységre alkalmazni kell.

(2) A Szerződés II. mellékletében említett tengerentúli területek és országok tengeri vizein folytatott tevékenységeket harmadik országok tengeri vizein folytatott tevékenységekre kell tekinteni.

3. cikk

Nemzetközi és nemzeti rendelkezésekkel való kapcsolat

(1) E rendeletet a Közösség és harmadik országok között létrejött halászati megállapodások különös rendelkezéseinek és azon regionális halászati gazdálkodási szervezetek vagy hasonló megállapodások keretében alkalmazandó rendelkezéseknek a sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyeknek a Közösség szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele.

(2) E rendeletet a minimumkövetelményeken túlmutató nemzeti ellenőrzési intézkedések sérelme nélkül kell alkalmazni, amennyiben azok megfelelnek a közösségi jognak és összhangban vannak a közös halászati politikával. A Bizottság kérésére a tagállamok bejelentik ezeket az ellenőrzési intézkedéseket.

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2371/2002/EK rendeletben szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni. Ezen túlmenően az alábbi fogalommeghatározásokat is alkalmazni kell:

1. „halászati tevékenység”: halak felkutatása, halászeszközök kivetése, kihelyezése, húzása és vontatása, a fogás fedélzetre vétele, hal és halászati termékek átrakása, fedélzeten tartása, fedélzeti feldolgozása, áthelyezése, ketreces tartása, hizlalása és kirakodása;

2. „a közös halászati politika szabályai”: az élő vízi erőforrások védelmére, kezelésére és kiaknázására, az akvakultúrára, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására, szállítására és forgalmazására vonatkozó közösségi jogszabályok;
3. „ellenőrzés”: nyomon követés és felügyelet;
4. „vizsgálat”: tisztviselők által a közös halászati politika szabályainak betartására vonatkozóan végzett felülvizsgálás, amelyről vizsgálati jelentés készül;
5. „felügyelet”: halászati tevékenységek megfigyelése vizsgálati hajók vagy szolgálati repülőgépek által, technikai felderítő és azonosító módszerek alapján;
6. „tisztviselő”: a nemzeti hatóság, a Bizottság vagy a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal által vizsgálat elvégzésére felhatalmazott személy;
7. „közösségi ellenőrök”: egy tagállam, a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv tisztviselői, akiknek a nevét a 79. cikk szerint létrehozott lista tartalmazza;
8. „megfigyelő ellenőr”: nemzeti hatóság által a közös halászati politika szabályai végrehajtásának megfigyelésére felhatalmazott személy;
9. „halászati jogosítvány”: hivatalos okmány, amely a nemzeti szabályokban megállapítottak szerint tulajdonosát feljogosítja arra, hogy halászati kapacitásának bizonyos részét élő vízi erőforrások kereskedelmi kiaknázására használja fel. A halászati jogosítvány tartalmazza a közösségi halászhajó azonosítására, műszaki jellemzőire és felszereltségére vonatkozó minimumkövetelményeket;
10. „halászati engedély”: közösségi halászhajóra a halászati jogosítvány mellé kiadott halászati engedély, amelynek birtokában meghatározott időtartamon belül, különleges feltételek mellett meghatározott halászati tevékenységeket végezhet egy adott területen vagy egy adott halászat tekintetében;
11. „automatikus azonosító rendszer”: független és állandó hajóazonosítási és -megfigyelési rendszer, amely a hajók számára lehetővé teszi, hogy a közelben lévő többi hajóval és a parti hatóságokkal az azonosítást, a földrajzi helyzetet, az útirányt és a sebességet is beleértve elektronikus úton hajóadatokat cseréljenek;
12. „hajómegfigyelési rendszer adatai”: a halászhajók azonosítására és földrajzi helyzetére, valamint a dátumra, időpontra, útirányra és sebességre vonatkozó adatok, amelyeket a halászhajók fedélzetére telepített műholdas követő eszközökkel a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központjába továbbítanak;
13. „hajófelderítési rendszer”: műholdas távérzékelő technológia, amely képes a hajók azonosítására és azok tengeri helyzetének meghatározására;
14. „halászati korlátozás hatálya alá tartozó terület”: valamely tagállam joghatósága alá tartozó, a Tanács által meghatározott tengeri terület, ahol a halászati tevékenységek korlátozás vagy tilalom alá esnek;
15. „halászati felügyelő központ”: a lobogó szerinti tagállam által létrehozott, valamint az automatikus adatfogadást és -feldolgozást, továbbá az elektronikus adatátvitelt lehetővé tevő számítógépes hardverrel és szoftverrel felszerelt művelleti központ;
16. „átrakás”: egy halászhajó fedélzetén található halászati vagy akvakultúra-termékek egy részének vagy egészének egy másik hajóra történő rakodása;
17. „kockázat”: a közös halászati politika szabályainak megsértését jelentő esemény bekövetkezésének valószínűsége;
18. „kockázatkezelés”: a kockázatok rendszeres azonosítása és a kockázati események bekövetkezésének korlátozásához szükséges valamennyi intézkedés végrehajtása. Olyan tevékenységek tartoznak ide, mint az adat- és információgyűjtés, a kockázatelemzés és -értékelés, az intézkedések előkészítése és végrehajtása, valamint a folyamat és az eredmények folyamatos nyomon követése a nemzetközi, a közösségi és a nemzeti források és stratégiák alapján;
19. „piaci szereplő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki bármilyen, a halászati és akvakultúra-termékek előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó- és kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik;
20. „tétel”: egy adott fajba tartozó, azonos kiszerelésű halászati és akvakultúra-termék mennyisége, amely ugyanazon releváns földrajzi területről és halászhajóról vagy halászhajók csoportjairól, vagy ugyanazon akvakultúra-termelőhelyről származik;
21. „feldolgozás”: az a folyamat, amellyel a kiszerelést elkészítik. Idetartozik a hal filézése, csomagolása, konzerválása, fagyasztása, füstölése, sózása, főzése, pácolása, szárítása vagy egyéb módon eladásra történő előkészítése;
22. „kirakodás”: a halászhajó fedélzetén található halászati termékek bármely mennyiségének partra történő első kirakodása;
23. „kiskereskedelem”: élő vízi erőforrásokból készült termékek kezelése és/vagy feldolgozása és azok tárolása az eladás vagy a végső felhasználók részére történő átadás helyén, elosztásukat is beleértve;

24. „többéves tervek”: a 2371/2002/EK rendelet 5. cikkében említett helyreállítási tervek, a 2371/2002/EK rendelet 6. cikkében említett gazdálkodási tervek, valamint a Szerződés 37. cikke alapján elfogadott és adott halállományok esetében több évre szólóan konkrét gazdálkodási intézkedéseket előíró egyéb közösségi rendelkezések;
25. „parti állam”: az az állam, amelynek felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken vagy kikötőiben valamilyen tevékenységet folytatnak;
26. „végrehajtás”: a közös halászati politika szabályai betartásának biztosítása céljából foganatosított intézkedések;
27. „hitelesített motorteljesítmény”: a motor által a motor kimeneti pereménél folyamatosan leadott, a tagállam hatóságai vagy hajóosztályozó társaságai vagy az általuk kijelölt egyéb piaci szereplők által kiállított tanúsítványban szereplő legnagyobb teljesítmény;
28. „szabadidős horgászat”: a tengeri élő vízi erőforrások szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi halászati tevékenység;
29. „kirakás”: olyan halászati műveletek, amelyek keretében a fogás egészét vagy részét a több hajó által együttesen használt halászeszközből egy olyan hajóra, vagy egy halászhajó rakodóteréből vagy halászeszközből a hajón kívül található olyan tartóhálóba, tartályba vagy ketrecbe helyezik vagy rakják, amelyben az élő fogást a kirakodásig tartják;
30. „releváns földrajzi terület”: a halászat terén a földrajzi besorolás céljából egységnyinek tekintett, FAO-alterületre, -körzetre vagy -alkörzetre, vagy adott esetben ICES statisztikai téglalapra, halászati erőfelfejtési övezetre, gazdasági övezetre vagy meghatározott földrajzi koordináták által határolt területre való hivatkozással megadott tengeri terület;
31. „halászhajó”: minden olyan hajó, amelyet az élő vízi erőforrások kereskedelmi célú kiaknázására szereltek fel;
32. „halászati lehetőség”: mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság, fogási mennyiségben és/vagy halászati erőfelfejtésben kifejezve.

II. CÍM

ÁLTALÁNOS ELVEK

5. cikk

Általános elvek

(1) A tagállamok ellenőrzik a közös halászati politika hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek által a területükön és a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó vizeken folytatott tevékenységeket, különösen a halászati tevékenységeket, az átrakást, a halak ketrecbe vagy akvakultúra-létesítményekbe történő áthelyezését – a hízalólétesítményeket is beleértve –, a halászati és akvakultúra-termékek kirakodását, behozatalát, szállítását, feldolgozását, forgalmazását és raktározását.

(2) A tagállamok ellenőrzik továbbá a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférést, és ellenőrzik a lobogójuk alatt közlekedő közösségi halászhajók és – a lobogó szerinti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – az állampolgáraik által a közösségi vizeken kívül végzett tevékenységeket.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el, elegendő pénzügyi, humán és technológiai erőforrást különítenek el, valamint létrehozják mindazokat az adminisztratív és technikai struktúrákat, amelyek a közös halászati politika hatálya alá tartozó tevékenységek ellenőrzéséhez, vizsgálatához és végrehajtásához szükségesek. Illetékes hatóságai és tisztviselőik rendelkezésére bocsátják mindazokat az eszközöket, amelyek feladataik ellátását lehetővé teszik.

(4) Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy az ellenőrzést, a vizsgálatot és a végrehajtást az ágazatok, hajók vagy személyek tekintetében hátrányos megkülönböztetés nélkül, a kockázatkezelés elvei alapján végezzék el.

(5) A nemzeti ellenőrző hatóságok ellenőrzési tevékenységét minden tagállamban egyetlen hatóság koordinálja. E hatóság felelős a halászati tevékenységekre vonatkozó adatok összegyűjtésének, kezelésének és igazolásának összehangolásáért, a Bizottságnak, a 768/2005/EK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban létrehozott Közöségi Halászati Ellenőrző Hivatalnak, a többi tagállamnak és adott esetben a harmadik országoknak szóló jelentéstételért, az ezekkel folytatott együttműködésért és az adatok ezeknek történő továbbításáért.

(6) A 103. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően az 1198/2006/EK rendelet értelmében az Európai Halászati Alapból származó hozzájárulások és a 861/2006/EK rendelet 8. cikkének a) pontjában említett intézkedésekre irányuló közösségi pénzügyi hozzájárulások kifizetésének az a feltétele, hogy a tagállamok tiszteltben tartsák a közös halászati politika azon szabályai betartásának és végrehajtásának biztosítására vonatkozó kötelezettségüket, amelyek kapcsolódnak a finanszírozott intézkedésekhez vagy hatással vannak azok hatékonyságára, továbbá e célból betartsák a hatékony ellenőrzési, vizsgálati és végrehajtási rendszer működtetésére és fenntartására vonatkozó kötelezettségüket.

(7) A Bizottság és a tagállamok hatáskörüknek megfelelően gondoskodnak arról, hogy e rendelet célkitűzései a közösségi pénzügyi támogatás kezelése és ellenőrzése révén teljesüljenek.

III. CÍM

A VIZEKHEZ ÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ÁLTALÁNOS FELTÉTELEI

6. cikk

Halászati jogosítvány

(1) Közöségi halászhajót az élő vízi erőforrások kereskedelmi célú kiaknázására csak akkor lehet felhasználni, ha érvényes halászati jogosítvánnyal rendelkezik.

⁽¹⁾ HL L 128., 2005.5.21., 1. o.

(2) A lobogó szerinti tagállam gondoskodik róla, hogy a halászati jogosítványban szereplő adatok pontosak legyenek és megegyezzenek a 2371/2002/EK rendelet 15. cikkében említett közösségi halászhajóflotta-nyilvántartásban szereplő adatokkal.

(3) A lobogó szerinti tagállam ideiglenesen felfüggeszti azon hajó halászati jogosítványát, amelyet az említett tagállam döntése értelmében ideiglenesen kivontak a forgalomból, vagy amelynek halászati engedélyét az 1005/2008/EK rendelet 45. cikkének (4) bekezdésével összhangban felfüggesztették.

(4) A lobogó szerinti tagállam véglegesen visszavonja azon hajó halászati jogosítványát, amely a 2371/2002/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében említett kapacitásmódosító intézkedés hatálya alá tartozik, vagy amelynek halászati engedélyét az 1005/2008/EK rendelet 45. cikkének (4) bekezdésével összhangban visszavonták.

(5) A lobogó szerinti tagállam a halászati engedélyt a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően elfogadott részletes szabályokkal összhangban bocsátja ki, kezeli és vonja vissza.

7. cikk

Halászati engedély

(1) A Közösség vizein működő közösségi halászhajók különleges halászati tevékenységeket csak abban az esetben folytathatnak, ha azok fel vannak tüntetve az érvényes halászati engedélyen, amennyiben a halászat vagy azon halászati övezet, ahol a jogosítvány engedélyezi a tevékenységek végzését, az alábbiak hatálya alá tartozik:

- a) halászati erő kifejtési rendszer;
- b) többéves terv;
- c) halászati korlátozás hatálya alá tartozó terület;
- d) tudományos célú halászat;
- e) a közösségi jogszabályokban megállapított egyéb esetek.

(2) Ha valamely tagállamban különleges nemzeti halászati engedélyezési rendszer működik, a Bizottság megkeresésére megküldi a kibocsátott engedélyben szereplő információk összefoglalóját és a halászati erő kifejtésre vonatkozó összesített számadatokat.

(3) Ha a lobogó szerinti tagállam a számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek egyes hajók közötti elosztására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket nemzeti halászati engedélyezési rendszer formájában fogadta el, a Bizottság megkeresésére tájékoztatást küld arra vonatkozóan, hogy az adott halászati területen mely halászhajók rendelkeznek engedéllyel halászati tevékenység folytatására, ideértve mindenekelőtt az érintett halászhajók külső azonosító számát és nevét, valamint a számukra kiosztott egyéni halászati lehetőségeket.

(4) A halászati engedély nem adható ki, ha az érintett halászhajó nem rendelkezik a 6. cikkkel összhangban megszerzett halászati jogosítvánnyal, vagy ha halászati jogosítványát felfüggesztették vagy visszavonták. A halászati engedély automatikusan visszavonásra kerül, ha a hajó halászati jogosítványát véglegesen visszavonták. A halászati jogosítvány ideiglenes felfüggesztése esetén a halászati engedély is felfüggesztésre kerül.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

8. cikk

A halászeszközök jelölése

(1) A halászhajó parancsnoka betartja a halászhajók és halászeszközök jelölésére és azonosítására vonatkozó feltételeket és korlátozásokat.

(2) A halászhajók és halászeszközök jelölésére és azonosítására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

9. cikk

Hajómegfigyelési rendszer

(1) A tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók tartózkodási helyétől független halászati tevékenységének és a tagállamok vizein folytatott halászati tevékenységek hatékony nyomon követése érdekében műholdas hajómegfigyelési rendszert működtetnek.

(2) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, a legalább 12 méter teljes hosszúságú halászhajóknak teljes mértékben működőképes berendezéssel kell rendelkezniük a fedélzeten, amely a pozícióra vonatkozó adatokat rendszeres időközönként továbbítva a hajómegfigyelési rendszeren keresztül automatikusan lehetővé teszi a hajó azonosítását és földrajzi helyzetének meghatározását. Azt is lehetővé kell tennie, hogy a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központja a halászhajót lekérdezze. A legalább 12 méter teljes hosszúságú és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb halászhajókra e cikket 2012. január 1-jétől kell alkalmazni.

(3) Ha a halászhajó egy másik tagállam vizein tartózkodik, a lobogó szerinti tagállam a hajónak a hajómegfigyelési rendszerben szereplő adatait a parti tagállamok halászati felügyelő központjába automatikusan elküldve bocsátja rendelkezésre. A hajómegfigyelési rendszer adatait annak a tagállamnak a megkeresésére is rendelkezésre kell bocsátani, amelynek kikötőjében a halászhajó a fogását várhatóan kirakodja, vagy amelynek vizein a halászhajó a halászati tevékenységét várhatóan folytatni fogja.

(4) Ha a közösségi halászhajó harmadik ország vizein vagy olyan nyílt tengeri területen folytat tevékenységet, ahol a halászati erőforrásokkal nemzetközi szervezet gazdálkodik, és ha e harmadik országgal kötött megállapodás vagy a nemzetközi szervezet alkalmazandó szabályai úgy rendelkeznek, a szóban forgó adatokat a harmadik ország vagy a szervezet számára is elérhetővé kell tenni.

(5) A tagállamok mentességet adhatnak a hajómegfigyelési rendszer felszerelésével kapcsolatos kötelezettség alól a lobogójuk alatt közlekedő és a 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók számára, amennyiben ezen halászhajók:

- a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet; vagy

b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

(6) Harmadik országok legalább 12 méter teljes hosszúságú halászhajói, valamint a halászati tevékenységekkel kapcsolatos tevékenységeket folytató kisegítő halászhajói fedélzetére – amennyiben közösségi vizeken tevékenykednek – teljes mértékben működőképes berendezést kell telepíteni, amely a közösségi halászhajókhoz hasonlóan a pozíciójukra vonatkozó adatokat rendszeres időközönként továbbítva a hajómegfigyelési rendszeren keresztül automatikusan lehetővé teszi a hajó azonosítását és földrajzi helyzetének meghatározását.

(7) A tagállamok halászati felügyelő központokat hoznak létre és üzemeltetnek, amelyek nyomon követik a halászati tevékenységeket és a halászati erőfeszítést. Egy adott tagállam halászati felügyelő központja nyomon követi a lobogója alatt közlekedő halászhajókat, tekintet nélkül arra, hogy mely vizeken folytatnak tevékenységet, illetve mely kikötőben tartózkodnak, továbbá nyomon követi a szóban forgó tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken működő, más tagállamok lobogója alatt közlekedő azon közösségi halászhajókat és harmadik országbeli halászhajókat, amelyekre a hajómegfigyelési rendszer alkalmazandó.

(8) Minden lobogó szerinti tagállam kijelöli a halászati felügyelő központért felelős illetékes hatóságait, és megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy halászati felügyelő központja megfelelő személyi feltételekkel rendelkezzen, és az automatikus adatfeldolgozást és az elektronikus adatátvitelt lehetővé tevő számítógépes hardverrel és szoftverrel legyen felszerelve. Rendszerhiba esetére a tagállamok gondoskodnak a biztonsági adatmentés és -helyreállítás rendjéről. A tagállamok közös halászati felügyelő központot is működtethetnek.

(9) A tagállamok kötelezhetik vagy felhatalmazhatják a lobogójuk alatt közlekedő bármely halászhajót arra, hogy az hajómegfigyelési rendszerrel legyen felszerelve.

(10) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

10. cikk

Automatikus azonosító rendszer

(1) A 2002/59/EK irányelv II. melléklete I. részének 3. pontjával összhangban a 15 méter teljes hosszúságot meghaladó halászhajókat fel kell szerelni a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által az 1974. évi SOLAS-egyezmény V. fejezete 19. szabályának 2.4.5. szakasza szerint meghatározott előírásoknak megfelelő automatikus azonosító rendszerrel, amelyet a hajók üzemben tartanak.

(2) Az (1) bekezdést az alábbi időpontoktól kezdve kell alkalmazni:

a) a legalább 15 méter teljes hosszúságú és 18 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2014. május 31-től;

b) a legalább 18 méter teljes hosszúságú és 24 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2013. május 31-től;

c) a legalább 24 méter teljes hosszúságú és 45 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2012. május 31-től.

(3) A tagállamok az automatikus azonosító rendszer adatait – amennyiben ezek elérhetőek – a 109. és 110. cikk szerint használhatják fel az egyéb rendelkezésre álló adatokkal való keresztellenőrzéshez. E célból a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az automatikus azonosító rendszerből származó, a lobogójuk alatt közlekedő halászhajókra vonatkozó adatok nemzeti halászati ellenőrző hatóságaik rendelkezésére álljanak.

11. cikk

Hajófelderítési rendszer

A tagállamok – amennyiben egyértelmű bizonyítékuk van arra, hogy a halászhajók felderítésére használt hagyományos ellenőrző eszközöknél az költséghatékonyabb megoldást jelent – hajófelderítési rendszert alkalmaznak, amely lehetővé teszi számukra, hogy az adott területen jelen lévő halászhajók felderítése érdekében a műholdról vagy azzal egyenértékű rendszerekből a földre küldött távérzékeléses képekből nyert pozíciókat a hajómegfigyelési rendszer vagy az automatikus azonosító rendszer által fogadott adatokkal összehasonlítsák. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a halászati felügyelő központok rendelkezzenek a hajófelderítési rendszer alkalmazásához szükséges technikai feltételekkel.

12. cikk

Adatok továbbítása felügyeleti műveletek céljából

A hajómegfigyelési rendszerből, az automatikus azonosító rendszerből és a hajófelderítési rendszerből származó, e rendelet keretében összegyűjtött adatok a tengeri közlekedés biztonsága és védelme, a határellenőrzés, a tengeri környezet védelme és az általános jogalkalmazás céljából közösségi ügynökségekhez és a tagállamok felügyeleti műveletekkel foglalkozó illetékes hatóságaikhoz továbbíthatók.

13. cikk

Új technológiák

(1) A Szerződés 37. cikke alapján a Tanács dönthet az elektronikus nyomon követő berendezések és nyomon követhetőségi eszközök, így például a genetikai elemzés kötelező alkalmazásáról. Az alkalmazandó technológia értékelése érdekében a tagállamok saját kezdeményezésükre, vagy a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel együttműködve a nyomonkövethetőségi eszközök, mint például a genetikai elemzés tekintetében 2013. június 1-jét megelőzően kísérleti projekteket hajtanak végre.

(2) A Szerződés 37. cikke alapján a Tanács dönthet egyéb új halászati ellenőrzési technológiák bevezetéséről, amennyiben e technológiák költséghatékony módon javítják a közös halászati politika szabályainak betartását.

IV. CÍM

A HALÁSZAT ELLENŐRZÉSE

I. FEJEZET

A halászati lehetőségek felhasználásának ellenőrzése

1. szakasz

Általános rendelkezések

14. cikk

A halászati napló kitöltése és benyújtása

(1) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, a legalább 10 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnoka a műveletekről halászati naplót vezet, amelyben fajonként külön feltüntet minden kifogott és fedélzeten tartott mennyiséget 50 kg élőtömeg-egyenérték felett.

(2) Az (1) bekezdésben említett halászati naplónak különösen a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a halászhajó külső azonosító száma és neve;
- b) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja, valamint azon releváns földrajzi terület, ahol a fogás történt;
- c) a fogások időpontja;
- d) a kikötőből való távozás és a kikötőbe való érkezés időpontja, valamint a halászati út időtartama;
- e) a halászeszköz típusa, szembősége és mérete;
- f) valamennyi faj becsült mennyisége élő súly-kilogrammban vagy adott esetben az egyedek száma;
- g) a halászati műveletek száma.

(3) A fedélzeten tartott hal halászati naplóban rögzített, kilogrammban megadott becsült mennyiségének megengedett hibahatára 10 % valamennyi faj esetében.

(4) A közösségi halászhajók parancsnokai a következőket is rögzítik a halászati naplóban bármely faj esetében az 50 kg élőtömeg-egyenértéknél nagyobb mennyiségű becsült visszasdobást.

(5) A közösségi halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászat során a közösségi halászhajók parancsnokai az adott területen eltöltött időre vonatkozóan a halászati naplóban rögzítik és nyilvántartják a következőket:

- a) a vontatott halászeszközökre vonatkozóan:
 - i. az adott területen található kikötőbe történő belépés és az onnan történő kilépés;
 - ii. az olyan tengeri területekre történő minden belépés és onnan történő kilépés, amelyek tekintetében a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférésekre különös szabályok vonatkoznak;

iii. a területről történő kilépéskor vagy a területen található kikötőbe történő belépés előtt a fedélzeten tartott fogás fajonkénti élőtömeg-kilogrammban;

b) a rögzített halászeszközökre vonatkozóan:

- i. az adott területen található kikötőbe történő belépés és az onnan történő kilépés;
- ii. az olyan tengeri területekre történő minden belépés és onnan történő kilépés, amelyek tekintetében a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférésekre különös szabályok vonatkoznak;
- iii. a rögzített halászeszközök e területeken történő kihelyezésének vagy újbóli kihelyezésének dátuma és időpontja;
- iv. a rögzített halászeszközökkel végzett halászati műveletek befejezésének dátuma és időpontja;
- v. a területről történő kilépéskor vagy a területen található kikötőbe történő belépés előtt a fedélzeten tartott fogás fajonkénti élőtömeg-kilogrammban.

(6) A közösségi halászhajók parancsnokai a halászati naplóban szereplő információkat a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kirakodást követő 48 órán belül továbbítják:

- a) a lobogó szerinti tagállamnak; valamint
- b) ha a kirakodás egy másik tagállam kikötőjében történt, akkor az érintett kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(7) A közösségi halászhajók parancsnokai a tárolt vagy feldolgozott hal tömegének élőtömegre történő átváltásánál a 119. cikkben említett eljárással összhangban megállapított átváltási arányt alkalmazzák.

(8) A harmadik országok közösségi vizeken tevékenységet folytató halászhajóinak parancsnokai az e cikkben említett információkat a közösségi halászhajók parancsnokaival azonos módon rögzítik.

(9) A halászati naplóban rögzített adatok pontosságáért a parancsnok felel.

(10) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

15. cikk

A halászati napló adatainak elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) A legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnokai a 14. cikkben említett információkat elektronikus eszközökkel rögzítik, és azokat legalább naponta egyszer elektronikus úton megküldik a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) A legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnokai a 14. cikkben meghatározott adatokat a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésére is megküldik, továbbá az utolsó halászati művelet befejeztével és a kikötőbe érkezés előtt minden esetben továbbítják a halászati naplóban szereplő, vonatkozó adatokat.

(3) Az (1) bekezdést az alábbi időpontoktól kezdve kell alkalmazni:

- a) a legalább 12 méter teljes hosszúságú és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2012. január 1-jétől;
- b) a legalább 15 méter teljes hosszúságú és 24 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2011. július 1-jétől; valamint
- c) a legalább 24 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók esetében 2010. január 1-jétől.

(4) A tagállamok mentességet adhatnak az (1) bekezdés alól a lobogójuk alatt közlekedő és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók parancsnokai számára, amennyiben ezen halászhajók:

- a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet; vagy
- b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

(5) Azon közösségi halászhajók parancsnokai, amelyek a halászati tevékenységeikre vonatkozó adatokat elektronikus formában rögzítik és azokról elektronikus úton tesznek jelentést, mentesülnek a papíralapú halászati napló vezetésére, kirakodási nyilatkozat és átrakási nyilatkozat kitöltésére vonatkozó kötelezettség alól.

(6) A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek az elektronikus jelentéstételi rendszer alkalmazásáról a lobogójuk alatt a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó vizeken közlekedő hajók vonatkozásában. Az ilyen megállapodások hatálya alá eső hajók az említett vizeken mentesülnek a papíralapú halászati naplók vezetése alól.

(7) A tagállamok 2010. január 1-jével kezdődően kötelezhetik vagy felhatalmazhatják a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók parancsnokait arra, hogy elektronikusan rögzítsék és továbbítsák a 14. cikkben meghatározott adatokat.

(8) A parti tagállamok illetékes hatóságai kötelesek elfogadni a lobogó szerinti tagállamtól kapott elektronikus jelentéseket, amelyek az (1) és (2) bekezdésben említett halászhajókról származó adatokat tartalmazzák.

(9) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

16. cikk

A halászati naplóval összefüggő előírások hatálya alá nem tartozó halászhajók

(1) Mintavételezés útján valamennyi tagállam nyomon követi a 14. és 15. cikkben meghatározott előírások hatálya alá nem tartozó halászhajók tevékenységét annak biztosítására, hogy a közös halászati politika szabályait e hajók is betartsák.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyomon követés céljából minden tagállam meghatározza a Bizottság által a 119. cikkben említett eljárással összhangban elfogadott módszertanra épülő mintavételi tervet, és azt minden évben január 31-ig benyújtja a Bizottságnak, feltüntetve a terv meghatározásához alkalmazott módszert. Lehetőleg kerülni kell a mintavételi tervek módosítását, és azoknak a releváns földrajzi területeken belül egy-egyenesnek kell lenniük.

(3) Azon tagállamok, amelyek a nemzeti jogukkal összhangban megkövetelik, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, 10 méter teljes hosszúságnál kisebb halászhajók benyújtsák a 14. cikkben említett halászati naplót, mentesülnek az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettség alól.

(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, a 62. és 63. cikknek megfelelően benyújtott értékesítési bizonylatokat a mintavételi tervet helyettesítő alternatív intézkedésnek kell tekinteni.

17. cikk

Előzetes értesítés

(1) A legalább 12 méter teljes hosszúságú azon közösségi halászhajók parancsnokai, amelyek a többéves tervek hatálya alá tartozó állományok halászatát végzik és amelyeknek a 15. cikkel összhangban elektronikus úton kell rögzíteniük a halászati napló adatait, a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább négy órával értesítik a következő információkról a lobogó szerinti tagállamuk illetékes hatóságait:

- a) a halászhajó külső azonosító száma és neve;
- b) a rendeltetés szerinti kikötő neve, valamint a kikötés célja, mint például kirakodás, átrakás vagy szolgáltatások igénybevétele;
- c) a halászati út dátuma, és azon releváns földrajzi területek megjelölése, ahol a fogások történtek;
- d) a kikötőbe érkezés becsült dátuma és időpontja;
- e) a halászati naplóban rögzített valamennyi faj mennyisége;
- f) a kirakodásra vagy átrakásra váró valamennyi faj mennyisége.

(2) Ha egy közösségi halászhajó a lobogó szerinti tagállamtól eltérő tagállam kikötőjébe szándékozik belépni, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai az elektronikus formátumú előzetes értesítést a kézhezvételt követően haladéktalanul továbbítják a parti tagállam illetékes hatóságainak.

(3) A parti tagállam illetékes hatóságai engedélyt adhatnak a kikötőbe való korábbi beérkezésre.

(4) A halászati napló 15. cikkben említett, elektronikus úton rögzített adatait és az elektronikus formátumú előzetes értesítést egyetlen elektronikus üzenetben is el lehet küldeni.

(5) Az elektronikus formátumú előzetes értesítésben rögzített adatok pontosságáért a parancsnok felel.

(6) A Bizottság a 119. cikkben említett eljárással összhangban korlátozott és megújítható időszakra mentesítheti a halászhajók egyes kategóriáit az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség alól, vagy rendelkezhet más értesítési időtartamról, figyelembe véve többek között a halászati termékek típusát, valamint a halászte-rületek, a kirakodóhelyek és a szóban forgó hajók lajstromozási kikötői közötti távolságot.

18. cikk

Előzetes értesítés másik tagállamban történő kirakodásról

(1) Azon közösségi halászhajók parancsnokai, amelyek a 15. cikk (3) bekezdésében említett rendelkezések hatálybalépéséig nem kötelesek elektronikus úton rögzíteni az adatokat a halászati naplóban, és amelyek a lobogó szerinti tagállamuktól eltérő parti tagállam kikötőjét vagy kirakodóhelyeit kívánják használni, a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább négy órával értesítik a parti tagállam illetékes hatóságait az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében említett információkról.

(2) A parti tagállam illetékes hatóságai engedélyt adhatnak a korábbi beérkezésre.

19. cikk

A kikötőbe történő belépés engedélyezése

A parti tagállam illetékes hatóságai megtagadhatják a halászhajók kikötőbe való belépését, ha a 17. és 18. cikkben említett értesítési kötelezettség nem teljesült maradéktalanul, a *vis maior* esetét kivéve.

20. cikk

Átrakási műveletek

(1) A Közösség vizein tilos a tengeri átrakás. Az csak engedéllyel és az e rendeletben meghatározott feltételek mellett végezhető a tagállamok erre a célra kijelölt kikötőiben vagy parthoz közeli helyein, a 43. cikk (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően.

(2) Ha az átrakási művelet félbeszakad, az átrakás folytatásához engedélyre lehet szükség.

(3) E cikk alkalmazásában a kirakás, a páros vonóhálókkel folytatott tevékenységek, valamint a két vagy több közösségi halászhajó közös tevékenységeit magukban foglaló halászati műveletek nem minősülnek átrakásnak.

21. cikk

Az átrakási nyilatkozat kitöltése és benyújtása

(1) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, a legalább 10 méter teljes hosszúságú, átrakási műveletben részt vevő közösségi halászhajók parancsnokai átrakási nyilatkozatot töltenek ki, amelyben fajonként külön feltüntetnek minden átrakott vagy átvett faj mennyiségét 50 kg élőtömeg-egyenérték felett.

(2) Az (1) bekezdésben említett átrakási nyilatkozat legalább az alábbi információkat tartalmazza:

- a) az átrakó és az átvevő halászhajó külső azonosító száma és neve;
- b) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja, valamint azon releváns földrajzi terület, ahol a fogás történt;
- c) valamennyi faj kilogrammban kifejezett terméktömegben meghatározott becsült mennyisége a termék kiszerelésének típusa szerinti bontásban, vagy adott esetben az egyedek száma;
- d) az átvevő halászhajó rendeltetés szerinti kikötője;
- e) a kijelölt átrakási kikötő.

(3) Az átrakott vagy átvett hal átrakási nyilatkozatban rögzített, kilogrammban megadott becsült mennyiségének megengedett hibahatára 10 % valamennyi faj esetében.

(4) Az átrakó és az átvevő halászhajó parancsnoka saját átrakási nyilatkozatát a lehető leghamarabb, de legkésőbb az átrakást követő 48 órán belül továbbítja:

- a) a lobogó szerinti tagállamnak vagy tagállamoknak; valamint
- b) ha az átrakás egy másik tagállam kikötőjében történt, akkor az érintett kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(5) A saját átrakási nyilatkozatban rögzített adatok pontosságáért az átrakó, illetve az átvevő halászhajó parancsnoka felel.

(6) A Bizottság a 119. cikkben említett eljárással összhangban korlátozott és megújítható időszakra mentesítheti a halászhajók egyes kategóriáit az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség alól, vagy rendelkezhet más értesítési időtartamról, figyelembe véve többek között a halászati termékek típusát, valamint a halászte-rületek, az átrakóhelyek és a szóban forgó hajók lajstromozási kikötői közötti távolságot.

(7) Az átrakásra vonatkozó nyilatkozattételi eljárásokat és formanyomtatványokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell megállapítani.

22. cikk

Az átrakási nyilatkozat adatainak elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) A legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnokai a 24. cikkben említett információkat elektronikus eszközökkel rögzítik, és azokat az átrakási művelet befejezését követő 12 órán belül elektronikus úton megküldik a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) Az (1) bekezdést az alábbi időpontoktól kezdve kell alkalmazni:

- a) a legalább 12 méter teljes hosszúságú és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2012. január 1-jétől;
- b) a legalább 15 méter teljes hosszúságú és 24 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2011. július 1-jétől; valamint
- c) a legalább 24 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók esetében 2010. január 1-jétől.

(3) A tagállamok mentességet adhatnak az (1) bekezdés alól a lobogójuk alatt közlekedő és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók parancsnokai számára, amennyiben ezen halászhajók:

- a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet; vagy
- b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

(4) A parti tagállamok illetékes hatóságai fogadják a lobogó szerinti tagállamtól kapott elektronikus jelentéseket, amelyek az (1) és (2) bekezdésben említett halászhajókról származó adatokat tartalmazzák.

(5) Ha egy közösségi halászhajó a fogását a lobogó szerinti tagállamtól eltérő tagállam kikötőjében rakja át, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai az átrakási nyilatkozatot a kézhezvételt követően haladéktalanul továbbítják elektronikus úton a fogás átrakási helye és rendeltetése szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(6) A tagállamok 2010. január 1-jével kezdődően kötelezhetik vagy felhatalmazhatják a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók parancsnokait arra, hogy elektronikusan rögzítsék és továbbítsák a 21. cikkben meghatározott adatokat.

(7) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

23. cikk

A kirakodási nyilatkozat kitöltése és benyújtása

(1) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, a legalább 10 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnoka vagy képviselője kirakodási nyilatkozatot töltenek ki, amelyben külön-külön feltüntetik minden kirakodott faj mennyiségét.

(2) Az (1) bekezdésben említett kirakodási nyilatkozat legalább az alábbi információkat tartalmazza:

- a) a halászhajó külső azonosító száma és neve;
- b) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja, valamint azon releváns földrajzi terület, ahol a fogás történt;
- c) valamennyi faj kilogrammban kifejezett terméktömegben meghatározott mennyisége a termék kiszerelésének típusa szerinti bontásban, vagy adott esetben az egyedek száma;
- d) a kirakodási kikötő.

(3) A közösségi halászhajó parancsnoka vagy képviselője a kirakodási nyilatkozatot a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kirakodás befejezését követő 48 órán belül továbbítja:

- a) a lobogó szerinti tagállamnak, valamint
- b) ha a kirakodás egy másik tagállam kikötőjében történt, akkor az érintett kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(4) A kirakodási nyilatkozatban rögzített adatok pontosságáért a parancsnok felel.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

24. cikk

A kirakodási nyilatkozat adatainak elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) A legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajó parancsnoka vagy képviselője elektronikus eszközökkel rögzítik a 23. cikkben említett információkat, és azokat a kirakodási művelet befejezését követő 24 órán belül elektronikus úton megküldik a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) Az (1) bekezdést az alábbi időpontoktól kezdve kell alkalmazni:

- a) a legalább 12 méter teljes hosszúságú és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2012. január 1-jétől;
- b) a legalább 15 méter teljes hosszúságú és 24 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók esetében 2011. július 1-jétől; valamint
- c) a legalább 24 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók esetében 2010. január 1-jétől.

(3) A tagállamok mentességet adhatnak az (1) bekezdés alól a lobogójuk alatt közlekedő és 15 méter teljes hosszúságnál kisebb közösségi halászhajók parancsnokai számára, amennyiben ezen halászhajók:

- a) kizárólag a lobogó szerinti tagállam felségvizein folytatnak tevékenységet; vagy

- b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig 24 óránál hosszabb ideig soha nem tartózkodnak a tengeren.

(4) Ha egy közösségi halászhajó a fogását a lobogó szerinti tagállamtól eltérő tagállam kikötőjében rakodja ki, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai a kirakodási nyilatkozatot a kézhezvételt követően haladéktalanul továbbítják elektronikus úton a fogás kirakodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(5) A közösségi halászhajó azon parancsnoka vagy képviselője, aki a 23. cikkben említett információkat elektronikus eszközökkel rögzíti, és aki fogását a lobogó szerinti tagállamtól eltérő tagállam kikötőjében rakodja ki, mentesül a papíralapú kirakodási nyilatkozat parti tagállamhoz való benyújtására vonatkozó kötelezettség alól.

(6) A tagállamok 2010. január 1-jével kezdődően kötelezhetik vagy felhatalmazhatják a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók parancsnokait arra, hogy elektronikusan rögzítsék és továbbítsák a 23. cikk szerinti adatokat.

(7) A parti tagállamok illetékes hatóságai fogadják a lobogó szerinti tagállamtól kapott elektronikus jelentéseket, amelyek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott halászhajókról származó adatokat tartalmazzák.

(8) A kirakodásra vonatkozó nyilatkozattételi eljárásokat és formanyomtatványokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell megállapítani.

25. cikk

A kirakodási nyilatkozattal összefüggő előírások hatálya alá nem tartozó hajók

(1) Mintavételezés útján valamennyi tagállam nyomon követi a 23. és 24. cikkben meghatározott, a kirakodási nyilatkozattal összefüggő előírások hatálya alá nem tartozó halászhajók tevékenységét annak biztosítására, hogy a közös halászati politika szabályait e hajók is betartsák.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyomon követés céljából a 119. cikkben említett eljárással összhangban minden tagállam meghatározza a Bizottság által elfogadott módszertanra épülő mintavételi tervet és azt minden évben január 31-ig benyújtja a Bizottságnak, feltüntetve a terv meghatározásához alkalmazott módszert. Lehetőleg kerülni kell a mintavételi tervek módosítását, és azoknak a releváns földrajzi területeken belül egyenesnek kell lenniük.

(3) Azon tagállamok, amelyek a nemzeti jogukkal összhangban megkövetelik, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, 10 méter teljes hosszúságnál kisebb halászhajók benyújtsák a 23. cikkben említett kirakodási nyilatkozatot, mentesülnek az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettség alól.

(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, a 62. és 63. cikknek megfelelően benyújtott értékesítési bizonylatokat a mintavételi tervet helyettesítő alternatív intézkedésnek kell tekinteni.

2. szakasz

A halászati erőfelfejtés ellenőrzése

26. cikk

A halászati erőfelfejtés nyomon követése

(1) A tagállamok azokon a földrajzi területeken, amelyek tekintetében legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés került megállapításra, ellenőrzik a halászati erőfelfejtési rendszerek betartását. A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók – amikor egy adott halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászeszközt vagy -eszközöket tartanak fedélzetükön vagy adott esetben ilyen eszközt vagy eszközöket használnak, vagy adott esetben az említett halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászatot végeznek – csak akkor legyenek jelen a szóban forgó halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen, ha a tagállamok a számukra rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtést még nem érték el, és az adott halászhajó a számára rendelkezésre álló erőfelfejtést még nem merítette ki.

(2) A különleges szabályok sérelme nélkül, amikor egy olyan hajó, amely egy halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászeszközt vagy -eszközöket tart a fedélzetén, vagy adott esetben ilyen eszközt vagy eszközöket használ, vagy halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászatot végez, és ugyanazon a napon két vagy több, az említett halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen halad át, az általa tett halászati erőfelfejtést az említett halászeszközre, illetve halászatra és az azon földrajzi területre vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésből kell levonni, ahol az adott nap legnagyobb részét töltötte.

(3) Amennyiben egy tagállam a 27. cikk (2) bekezdésével összhangban engedélyezte egy halászhajó számára, hogy az egy halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen tett bizonyos halászati út során az említett halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó, egynél több halászeszköz-kategóriába tartozó halászeszközt vagy halászeszközöket használjon, a szóban forgó út alatt tett halászati erőfelfejtést egyszerre kell levonni az e tagállam számára az említett halászeszközök vagy halászeszköz-kategóriák mindegyike és az adott földrajzi terület tekintetében rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésből.

(4) Amennyiben a halászeszközök a halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó ugyanazon halászeszköz-kategóriába tartoznak, az említett eszközöket fedélzetükön tartó halászhajók által egy adott földrajzi területen tett halászati erőfelfejtést csak egyszer kell levonni az említett halászeszköz-kategóriára és a szóban forgó földrajzi területre vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésből.

(5) A tagállamok az egy adott halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászeszközt vagy -eszközöket a fedélzetén tartó vagy adott esetben azokat használó vagy az említett halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászatot végző flottájuk által a szóban forgó halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területeken tett halászati erőfelfejtést úgy szabályozzák, hogy amennyiben a rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés szintje megközelíti a legnagyobb megengedett értéket, megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az alkalmazott halászati erőfelfejtés ne haladja meg a megállapított határértékeket.

(6) Az egy adott területen töltött nap bármely olyan, 24 órás (vagy annak egy részéből) álló folyamatos időszak, amely során a halászhajó az adott földrajzi területen belül és kikötőn kívül tartózkodik, illetve adott esetben halászeszközét használja. Az egy adott területen töltött napnak tekintett folyamatos időszak mérésének kezdetéről az a tagállam dönt, amelynek lobogója alatt az érintett halászhajó közlekedik. A kikötőn kívül töltött nap az a 24 órás folyamatos időszak vagy annak egy része, amely során a halászhajó kikötőn kívül tartózkodik.

27. cikk

Halászeszközök bejelentése

(1) A különös szabályok sérelme nélkül, halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó olyan releváns földrajzi területeken, ahol halászeszköz-korlátozások vannak érvényben, vagy a különböző halászeszközök, illetve halászeszköz-kategóriák tekintetében legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés került megállapításra, a halászhajó parancsnoka vagy képviselője – azon időszak kezdetét megelőzően, amelyre legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés vonatkozik – tájékoztatja a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságait, hogy a soron következő időszak alatt milyen halászeszközt vagy adott esetben halászeszközöket szándékozik alkalmazni. A halászhajó az említett értesítés benyújtásáig nem jogosult halászni a halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területeken.

(2) Amennyiben egy halászati erőfelfejtési rendszer egy adott földrajzi területen egynél több halászeszköz-kategóriába tartozó halászeszközök használatát is engedélyezi, az egynél több halászeszköz egy halászati út során való használatát a lobogó szerinti tagállamnak előzetesen jóvá kell hagynia.

28. cikk

Jelentés a halászati erőfelfejtésről

(1) Amennyiben a Tanács úgy határoz, az olyan közösségi halászhajók esetében, amelyek nem rendelkeznek a 9. cikkben említett, működő hajómegfigyelési rendszerrel, illetve nem továbbítják elektronikusan a halászati napló adatait a 15. cikkben említettek szerint és a halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartoznak, a hajó parancsnoka a címzett által megfelelően rögzített telex-, telefax- vagy telefonüzenetben vagy e-mailben, vagy a közösségi előírások alapján jóváhagyott rádióállomáson keresztül rádióüzenetben továbbítja a lobogó szerinti tagállam és adott esetben a parti tagállam illetékes hatóságainak halászati tevékenységi jelentés formájában a következő adatokat, közvetlenül az említett halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó földrajzi területre történő belépés és az onnan történő kilépés előtt:

- a) a halászhajó neve, külső azonosító jele, rádióhívójele és a parancsnok neve;
- b) a kommunikáció tárgyát képező halászhajó földrajzi elhelyezkedése;
- c) a területre – és adott esetben annak részeire – való minden belépés és onnan történő kilépés dátuma és időpontja;

- d) a fedélzeten tartott fogás fajonkénti mennyisége élőtömeg-kilogrammban megadva.

(2) A tagállamok – a hajóik által végzett halászati tevékenységek által érintett tagállamokkal egyeztetve – végrehajthatnak alternatív ellenőrzési intézkedéseket az erőfelfejtésre vonatkozó jelentési kötelezettségeknek való megfelelés biztosítása érdekében. Ezen intézkedéseknek ugyanolyan hatékonyaknak és átláthatóknak kell lenniük, mint az (1) bekezdésben említett jelentési kötelezettségeknek, és alkalmazásuk előtt értesíteni kell a Bizottságot.

29. cikk

Mentességek

(1) Az egy adott halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászeszközöket fedélzetén tartó halászhajó áthaladhat az említett halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területeken, ha nincs engedélye a szóban forgó földrajzi területeken való halászatra, illetve ha áthaladási szándékáról előzetesen értesítette illetékes hatóságait. Amíg a halászhajó a szóban forgó földrajzi területeken belül tartózkodik, az említett halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó minden halászeszközt a 47. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően kell rögzíteni és elhelyezni.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésből nem vonják le egy adott halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen halászathoz nem kapcsolódó tevékenységet folytató halászhajók tevékenységét, feltéve, hogy az adott halászhajó először értesíti a lobogója szerinti tagállamot e szándékáról és tevékenysége jellegéről, valamint ha erre az időre lemond a halászati engedélyéről. Az ilyen halászhajók ez idő alatt nem szállítanak halászeszközt vagy halat.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésből nem vonják le egy adott halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen tartózkodó olyan halászhajók tevékenységét, amelyek vagy azért nem tudtak halászni, mert vészhelyzetben más halászhajónak segítséget nyújtottak, vagy azért, mert sérült személyt szállítottak sürgős orvosi ellátásra. A lobogó szerinti tagállam az említett döntés meghozatalát követő egy hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot, valamint bizonyítékot szolgáltat a vészhelyzeti segítségnyújtásról.

30. cikk

A halászati erőfelfejtés kimerítése

(1) A 29. és 31. cikk sérelme nélkül az olyan földrajzi területeken, amelyeken bizonyos halászeszközök egy adott halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartoznak, azok a halászhajók, amelyek ilyen halászeszközt vagy -eszközöket tartanak a fedélzeten, a halászati erőfelfejtési rendszer alkalmazása időszakának hálalévő része alatt nem hagyhatják el a kikötőt, illetve nem léphetnek az említett földrajzi területre, amennyiben:

- a) kimerítették a szóban forgó földrajzi területre és az említett halászeszközhöz vagy -eszközökhöz vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés számukra kijelölt részét; vagy

b) a lobogójuk szerinti tagállam kimerítette a számára a szóban forgó földrajzi terület és az említett halászeszköz vagy -eszközök tekintetében rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erő kifejtést.

(2) A 29. cikk sérelme nélkül, az olyan földrajzi területeken, ahol egy bizonyos halászat egy adott halászati erő kifejtési rendszer hatálya alá tartozik, a halászhajók nem végezhetik ezt a halászatot e területen, ha

a) kimerítették a szóban forgó földrajzi területre és az említett halászatra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erő kifejtés számukra kijelölt részét; vagy

b) a lobogójuk szerinti tagállam kimerítette a számára a szóban forgó földrajzi terület és az említett halászat tekintetében rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erő kifejtést.

31. cikk

A halászati erő kifejtési rendszer alkalmazása alól kizárt halászhajók

Ez a szakasz nem alkalmazandó a halászhajókra, amennyiben azok mentesülnek a halászati erő kifejtési rendszer alkalmazása alól.

32. cikk

Részletes szabályok

Az e szakasz alkalmazására vonatkozó részletes szabályok a 119. cikkben említett eljárással összhangban fogadhatók el.

3. szakasz

Nyilvántartás és a tagállamok közötti adatcsere

33. cikk

A fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartása

(1) Minden lobogó szerinti tagállam rögzíti az e fejezetben említett halászati lehetőségekkel összefüggő adatokat – különös tekintettel a 14., 21., 23., 28. és 62. cikkében említett adatokra – kirakodási mennyiségekben és adott esetben halászati erő kifejtésben is megadva, és az említett adatok eredeti példányát három évig vagy a nemzeti szabályokkal összhangban hosszabb ideig megőrzi.

(2) A közösségi jogszabályokban meghatározott különös szabályok sérelme nélkül a tagállamok minden hónap 15. napjáig számítógépes adatátvitel útján értesítik a Bizottságot vagy az általa kijelölt szervet az összesített adatokról:

a) az előző hónap során kirakodott, teljes kifogható mennyiség vagy kvóta hatálya alá eső állomány vagy állománycsoport mennyiségére vonatkozóan; valamint

b) minden, halászati erő kifejtési rendszer hatálya alá tartozó halászati terület vagy adott esetben halászati erő kifejtési rendszer hatálya alá tartozó halászat tekintetében az előző hónap halászati erő kifejtésére vonatkozóan összesített adatai.

(3) A (2) bekezdés a) pontjától eltérően a 2010. január 1-je és 2010. december 31-e között kirakodott mennyiségek vonatkozásában a tagállamok rögzítik a kikötőikben a más tagállamok halászhajói által kirakodott mennyiségeket, és azokról az e cikkben foglalt eljárásokkal összhangban értesítik a Bizottságot.

(4) A lobogó szerinti tagállamok minden naptári negyedév első hónapjának végéig elektronikus úton értesítik a Bizottságot arról a (2) bekezdésben említett állománymennyiségtől eltérő összesített állománymennyiségről, amelyet a megelőző negyedévben rakodtak ki.

(5) A közösségi halászhajók által kvóta hatálya alá tartozó állományból vagy állománycsoportból halászott valamennyi fogást a kirakodás helyétől függetlenül le kell vonni a lobogó szerinti tagállamnak az adott állományra vagy állománycsoportra meghatározott kvótájából.

(6) A tudományos kutatás keretében ejtett, majd forgalomba hozott és értékesített fogásokat le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából, amennyiben azok meghaladják a szóban forgó kvóták 2 %-át. A halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 12. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó azon tudományos kutatási célú halászati utakra, amelyek során ilyen fogásokat ejtenek.

(7) A XII. cím sérelme nélkül, a tagállamok a Bizottsággal és az általa kijelölt szervvel 2011. június 30-ig kísérleti projekteket végezhetnek a tagállamok által e rendeletnek megfelelően rögzített és érvényesített adatokhoz történő valós idejű távoli hozzáférést illetően. Az adathozzáférés formáját és az azzal kapcsolatos eljárásokat meg kell vizsgálni és tesztelni kell. Amennyiben a tagállamoknak szándékában áll kísérleti projekteket végezni, erről 2011. január 1-jét megelőzően tájékoztatják a Bizottságot. 2012. január 1-jétől kezdődően a Tanács határozhat a Bizottság részére történő tagállami adatközlés eltérő módjáról és gyakoriságáról.

(8) Az adott halászati erő kifejtési rendszer hatálya alól kizárt halászhajók erő kifejtése kivételével a halászati erő kifejtési rendszer hatálya alá tartozó halászeszközt vagy -eszközöket a fedélzeten tartó, vagy adott esetben azokat használó vagy az említett halászati erő kifejtési rendszer hatálya alá tartozó halászatot végző közösségi halászhajók által az említett halászati erő kifejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen tett minden halászati erő kifejtést le kell vonni a lobogó szerinti tagállam számára a szóban forgó földrajzi terület és az említett halászeszköz tekintetében rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erő kifejtésből.

⁽¹⁾ HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

(9) A halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászeszközt vagy -eszközöket a fedélzeten tartó vagy halászati erőfelfejtési rendszer hatálya alá tartozó halászatot végző hajók által az említett halászati erőfelfejtési rendszer alá tartozó földrajzi területen tudományos kutatás keretében tett halászati erőfelfejtést le kell vonni azok lobogó szerinti tagállama számára a szóban forgó halászeszköz vagy -eszközök, illetve halászat és az említett földrajzi terület tekintetében rendelkezésre álló legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtésből, ha az ezen erőfelfejtés során ejtett fogásokat forgalomba hozzák és értékesítik, amennyiben azok meghaladják az engedélyezett halászati erőfelfejtés 2 %-át. A 199/2008/EK rendelet 12. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó azon tudományos kutatási célú halászati utakra, amelyek során ilyen fogásokat ejtenek.

(10) A Bizottság a 119. cikkben említett eljárással összhangban meghatározhatja az e cikkben említett adatok továbbításának formáját.

34. cikk

A halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok

Minden tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot, ha megállapítja, hogy:

- a) a lobogója alatt közlekedő halászhajók által kvóta hatálya alá tartozó állományból vagy állománycsoportból halászott fogások a kvóta 80 %-át kimerítették; vagy
- b) egy adott halászeszközhöz, illetve halászatra és egy adott földrajzi területre vonatkozó, valamint a lobogója alatt közlekedő minden halászhajóra vagy azok egy csoportjára alkalmazandó legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés 80 %-a elértnek tekintendő.

Az adott tagállam ilyen esetben a Bizottság kérésére a 33. cikkben előírtaknál részletesebben és sűrűbben tájékoztatja a Bizottságot.

4. szakasz

Halászati tilalom

35. cikk

A tagállamok által elrendelt halászati tilalom

- (1) Minden tagállam meghatározza azt az időpontot, amelytől:
- a) a lobogója alatt közlekedő halászhajók fogásaival a kvóta hatálya alá tartozó állomány vagy állománycsoport kvótája kimerültnek tekintendő;
 - b) egy adott halászeszközhöz, illetve halászatra és egy adott földrajzi területre vonatkozó, valamint a lobogója alatt közlekedő minden halászhajóra vagy azok egy csoportjára alkalmazandó legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés mértéke elértnek tekintendő.

(2) Az érintett tagállam az (1) bekezdésben említett időponttól megtiltja a lobogója alatt közlekedő valamennyi halászhajó vagy azok egy része számára, hogy olyan állományra vagy állománycsoportra halásszon, amely a vonatkozó kvótát kimerítette, az érintett halászatot folytassa vagy hogy a szóban forgó halászathoz szükséges halászeszközök fedélzeten tartása esetén halászati tevékenységet folytasson az adott földrajzi területen, ha a legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtés mértékét elérték és különösen azt, hogy az említett időpont után kifogott halat a fedélzeten tárolják, átrakják, köztesen kirakodják vagy kirakodják, továbbá meghatározza azt az időpontot, ameddig az átrakás, az áthelyezés és a kirakodás, valamint a fogásra vonatkozó zárónyi-latkozatok megtétele megengedett.

(3) A (2) bekezdésben említett határozatot az érintett tagállam nyilvánosságra hozza, és arról a Bizottságot haladéktalanul tájékoztatja. A határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C sorozat) és a Bizottság nyilvános honlapján. A tagállamok biztosítják, hogy a határozat érintett tagállam általi nyilvánosságra hozatalának időpontjától az érintett tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók vagy azok egy csoportja a vizeiken vagy a területükön az érintett halakat ne tárolja a fedélzeten, ne rakja át, ne rakja ki és ne rakodja ki, illetve hogy e tevékenységekre akkor se kerüljön sor, amikor az említett halászhajók vagy azok egy csoportja a releváns földrajzi területeken releváns halászeszközöket tart a fedélzeten.

(4) Az e cikknek megfelelően kapott értesítéseket a Bizottság elektronikusan hozzáférhetővé teszi a tagállamok számára.

36. cikk

A Bizottság által elrendelt halászati tilalom

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy a halászati lehetőségekre vonatkozó havi adatközlési kötelezettségének valamely tagállam a 33. cikk (2) bekezdésében előírtak szerint nem tett eleget, meghatározhatja azt az időpontot, amelytől az adott tagállam halászati lehetőségeinek 80 %-át kimerítettnek kell tekinteni, és becsléssel meghatározhatja azt az időpontot is, amelytől a halászati lehetőségeket kimerítettnek kell tekinteni.

(2) Ha a 35. cikk szerinti információk vagy a saját kezdeményezése alapján a Bizottság megállapítja, hogy a Közösség, valamely tagállam vagy tagállamok valamely csoportja rendelkezésére álló halászati lehetőségek kimerültek, arról a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamokat, és az érintett területre, halászeszközhöz, állományra, állománycsoportra vagy a konkrét halászati tevékenységekben érintett flottára vonatkozóan a halászati tevékenységeket megtiltja.

37. cikk

Korrektív intézkedések

(1) A jelen cikket kell alkalmazni akkor, ha a Bizottság valamely tagállam vagy a tagállamok egy csoportja vagy a Közösség számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek állítólagos kimerítése miatt megtiltotta a halászatot, de kiderül, hogy a tagállam valójában nem merítette ki halászati lehetőségeit.

(2) Ha valamely tagállamnak a kvóta kimerítése előtt megtiltott halászattal elszenvedett kára még nem szűnt meg, intézkedéseket kell elfogadni azzal a céllal, hogy az okozott sérelmet a 119. cikkben említett eljárással összhangban megfelelő módon orvosolják. Ezek az intézkedések levonásokat is jelenthetnek a túlzott mértékű halászatot folytató tagállamok halászati lehetőségeiből, az így levont mennyiségeket pedig megfelelő módon el kell osztani azok között a tagállamok között, amelyek halászati tevékenysége a kvótájuk kimerítése előtt lett megtiltva.

(3) A (2) cikk szerinti levonás és az azt követő elosztás azon fajoknak és releváns földrajzi területeknek a kiemelt figyelembevételével történik, amelyekre vonatkozóan a halászati lehetőségeket meghatározták. E levonás és elosztás a sérelem bekövetkeztének évében vagy az azt követő évben vagy években végezhető el.

(4) Az e cikk alkalmazására, különösen pedig az érintett mennyiségek meghatározására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

A flottaigazgatás ellenőrzése

1. szakasz

Halászati kapacitás

38. cikk

Halászati kapacitás

(1) A tagállamok felelnek az ahhoz szükséges ellenőrzések elvégzéséért, hogy a tagállamok által kiállított, meghatározott BT- és kW-értékekre szóló halászati jogosítványoknak megfelelő teljes kapacitás semmikor ne haladja meg az adott tagállamra az alábbiakkal összhangban megállapított maximális kapacitási szintet:

- a) a 2371/2002/EK rendelet 13. cikke;
- b) a 639/2004/EK rendelet;
- c) az 1438/2003/EK rendelet; és
- d) a 2104/2004/EK rendelet.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat különösen:

- a) a halászhajók lajstromozása;
- b) a halászhajók motorteljesítményének ellenőrzése;
- c) a halászhajók tonnatartalmának ellenőrzése;
- d) a halászeszközök típusának, számának és jellemzőinek ellenőrzése

tekintetében a 119. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

(3) A tagállamok a 118. cikkben említett jelentés részeként az e cikk (2) bekezdésben említett ellenőrzés elvégzéséért felelős szervek nevével és címével együtt tájékoztatják a Bizottságot az alkalmazott ellenőrzési módszerekről.

2. szakasz

Motorteljesítmény

39. cikk

A motorteljesítmény nyomon követése

(1) Tilos az olyan motorral felszerelt halászhajóval történő halászat, amelynek teljesítménye meghaladja a halászati jogosítványban szereplő értéket.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a motor ne lépje túl a hitelesített motorteljesítményt. A tagállamok a 118. cikkben említett jelentés részeként tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy milyen ellenőrzési intézkedéseket hoztak annak biztosítására, hogy a motor teljesítménye ne haladja meg a hitelesített motorteljesítményt.

(3) A tagállamok a motorteljesítmény hitelesítésével kapcsolatban felmerült költségeket részben vagy egészben a halászhajók üzemeltetőire terhelhetik.

40. cikk

A motorteljesítmény hitelesítése

(1) A tagállamok felelnek a motorteljesítmény hitelesítéséért és a motortanúsítvány kiállításáért a 120 kilowattot (kW) meghaladó hajtómotor-teljesítményű közösségi halászhajók esetében, kivéve a kizárólag rögzített halászeszközt, illetve kotróhálót használó hajókat, a kisegítő hajókat és a kizárólag akvakultúrában használatos hajókat.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai hivatalosan tanúsítják, hogy az (1) bekezdésben említett halászhajók esetében az új, csere- vagy műszakilag átalakított hajtómotor nem képes a motortanúsítványban megjelölnél nagyobb folyamatos teljesítmény leadására. A motortanúsítvány csak akkor adható ki, ha a motor nem képes a megjelölnél nagyobb folyamatos teljesítmény leadására.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai a motorteljesítmény hitelesítését átadhatják hajóosztályozó társaságoknak vagy más olyan piaci szereplőknek, akik a motorteljesítmény műszaki vizsgálatához szükséges szakértelemmel rendelkeznek. Ezek a hajóosztályozó társaságok vagy egyéb piaci szereplők csak akkor hitelesíthetik, hogy a hajtómotor a hivatalosan megjelölt teljesítményt nem tudja túllépni, ha a hajtómotor teljesítményét lehetetlen a hitelesített teljesítmény fölé emelni.

(4) Tilos olyan új, csere-, illetve műszakilag átalakított hajtómotort használni, ha azt az érintett tagállam hivatalosan nem hitelesítették.

(5) Ezt a cikket a halászati erő kifejtési rendszer hatálya alá tartozó halászhajók tekintetében 2012. január 1-jétől kell alkalmazni. Egyéb halászhajókra e cikket 2013. január 1-jétől kell alkalmazni.

(6) Az e szakasz alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

41. cikk

A motorteljesítmény ellenőrzése

(1) A tagállamok – kockázatelemzést követően – a Bizottság által a 119. cikkben említett eljárással összhangban elfogadott módszeren alapuló mintavételezési terv szerint ellenőrzik az arra vonatkozó adatokat, hogy a motorteljesítmény megfelel-e mindazoknak az információknak, amelyek a hajó műszaki jellemzőiről a közigazgatás rendelkezésére állnak. Különösen az alábbiakban szereplő információkat ellenőrzik:

- a) a hajómegfigyelési rendszer nyilvántartásai;
- b) halászati napló;
- c) a 73/78 MARPOL-egyezmény VI. mellékletével összhangban a motorra a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (EIAPP) szerint kiállított tanúsítvány;
- d) a 94/57/EK irányelv értelmében valamely elismert hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezet által kiállított osztályozási bizonyítvány;
- e) futópróba-igazolás;
- f) közösségi halászhajóflotta-nyilvántartás; és
- g) a hajó teljesítményéről vagy bármely azzal kapcsolatos műszaki jellemzőjéről bármilyen lényeges információval szolgáló egyéb dokumentum.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett információk vizsgálatát követően arra utaló jelek vannak, hogy egy halászhajó motorjának teljesítménye meghaladja a halászati jogosítványában szereplő értéket, a tagállamok elvégzik a motor teljesítményének fizikai ellenőrzését.

III. FEJEZET

A többéves tervek ellenőrzése

42. cikk

Átrakás a kikötőkben

(1) A többéves terv hatálya alá tartozó halászatokban halászati tevékenységet folytató közösségi halászhajók a fedélzetükön lévő fogást csak akkor rakhatják át egy kijelölt kikötőben vagy parthoz közeli helyen tartózkodó másik hajóra, ha a fogást előtte a 60. cikkel összhangban mérlegelték.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a halászhajók a többéves terv hatálya alá tartozó nyílt tengeri fogásokat azok mérlegelése nélkül is átrakhatják a kijelölt kikötőkben vagy parthoz közeli helyeken, ha az átvevő hajó fedélzetén tartózkodik egy megfigyelő ellenőr vagy egy tisztviselő, vagy ha az átrakódás befejezését követően és az átvevő hajó távozását megelőzően ellenőrzésre került sor. Az átvevő hajó parancsnoka felelős a parti tagállamok illetékes hatóságainak tájékoztatásáért 24 órával az átvevő hajó várható távozását megelőzően. A megfigyelő ellenőrt vagy a tisztviselőt az átvevő hajó lobogója szerinti tagállam illetékes hatóságai jelölik ki. Amennyiben az átvevő hajó e fogások átvételét megelőzően vagy azt követően halászati tevékenységet folytat, a megfigyelő ellenőrnek vagy a tisztviselőnek az átvett fogások kirakodásáig a fedélzetén kell maradnia. Az átvevő hajó az átvett fogásokat valamely tagállamnak a 43. cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban e célra kijelölt kikötőjében rakodja ki, ahol a fogást a 60. és a 61. cikknek megfelelően mérlegelik.

43. cikk

Kijelölt kikötők

(1) A többéves terv elfogadásakor a Tanács dönthet a többéves terv hatálya alá tartozó fajok élőtömegére alkalmazandó küszöbről is, amely felett a halászhajóknak a fogást egy kijelölt kikötőben vagy egy parthoz közeli helyen kell kirakodniuk.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett küszöbnél nagyobb mennyiség kirakodására van szükség, a közösségi halászhajó parancsnoka gondoskodik arról, hogy a kirakodás csak a Közösségben található valamelyik kijelölt kikötőben vagy parthoz közeli helyen történjen.

(3) Ha a többéves terv alkalmazására regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében kerül sor, a kirakodás vagy átrakás az adott szervezet valamely szerződő felének vagy együttműködő nem szerződő felének kikötőjében is történhet, az adott regionális halászati gazdálkodási szervezet által meghatározott szabályokkal összhangban.

(4) Minden tagállam kijelöli azokat a kikötőket vagy parthoz közeli helyeket, ahol a (2) bekezdésben említett kirakodásokra sor kerül.

(5) Ahhoz, hogy egy kikötő vagy parthoz közeli hely kijelölt kikötőnek legyen minősíthető, a következő feltételeket kell teljesítenie:

- a) meghatározott kirakodási vagy átrakási idő;
- b) meghatározott kirakodási vagy átrakási hely;
- c) meghatározott vizsgálati és felügyeleti eljárások.

(6) Ha egy kikötő vagy parthoz közeli hely egy többéves terv hatálya alá tartozó faj kirakodása tekintetében kijelölt kikötőnek minősül, akkor azt bármely más faj kirakodása céljából is igénybe lehet venni.

(7) A tagállamok mentesülnek az (5) bekezdés c) és d) pontja alól, amennyiben a 46. cikkkel összhangban elfogadott nemzeti ellenőrzési cselekvési program tartalmaz egy tervet arra vonatkozóan, hogy miként lehet a kijelölt kikötőkben ellenőrzéseket végezni, az illetékes hatóságok által ugyanolyan szintű ellenőrzést biztosítva. A terv akkor minősül megfelelőnek, ha azt a Bizottság a 119. cikkben említett eljárással összhangban jóváhagyja.

44. cikk

A többéves tervek hatálya alá tartozó tengerfenéki fogások elkülönített tárolása

(1) A legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók fedélzetén tartott, többéves terv hatálya alá tartozó tengerfenéki állományokból halászott valamennyi fogást oly módon kell állományonként külön ládába, rekeszekbe vagy tartályokba helyezni, hogy azok megkülönböztethetők legyenek a többi ládától, rekesztől vagy tartálytól.

(2) A közösségi halászhajók parancsnokai a többéves terv hatálya alá tartozó tengerfenéki állományokból halászott fogásokat olyan elhelyezési terv szerint tárolják, amely feltünteti a rakodótérben található különböző fajok elhelyezkedését.

(3) Tilos a közösségi halászhajók fedélzetén a többéves terv hatálya alá tartozó tengerfenéki állományokból halászott fogásokból bármilyen mennyiséget ládában, rekeszekben vagy tartályokban más halászati termékkel együtt tárolni.

45. cikk

Valós idejű kvótafelhasználás

(1) Ha a többéves terv hatálya alá tartozó állományokból halászott fogások összesítve elérik a nemzeti kvóta bizonyos küszöbértékét, a fogásokkal kapcsolatos adatokat gyakrabban kell elküldeni a Bizottságnak.

(2) A Tanács határoz az alkalmazandó küszöbértékről és az (1) bekezdés szerinti adatok közlésének gyakoriságáról.

46. cikk

Nemzeti ellenőrzési cselekvési programok

(1) A tagállamok a többéves tervekre alkalmazandó nemzeti ellenőrzési cselekvési programot határoznak meg. Minden nemzeti ellenőrzési cselekvési programról értesíteni kell a Bizottságot, vagy a 115. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban elérhetővé kell tenni a tagállam hivatalos honlapjának biztonságos részén.

(2) A tagállamok az I. melléklettel összhangban konkrét vizsgálati referenciaértékeket határoznak meg. A referenciaértékeket a kockázatkezelésnek megfelelően kell meghatározni, és az elért eredmények elemzésének elvégzése után azokat rendszeresen felül kell vizsgálni. A vizsgálati referenciaértékeket az I. mellékletben meghatározott célértékek eléréséig fokozatosan alakítani kell.

IV. FEJEZET

A technikai intézkedések ellenőrzése

1. szakasz

A halászeszközök használata

47. cikk

Halászeszközök

Ha az adott halászat tekintetében csak egy típusú halászeszköz használata megengedett, az egyéb típusú halászeszközöket a következő feltételekkel összhangban úgy kell rögzíteni és elrendezni, hogy azokat ne lehessen könnyen használatba venni:

- a hálókát, nehezekeket és hasonló halászeszközöket külön kell választani a vonó- és vontatóhuzaloktól és kötelektől;
- a fedélzeten vagy a fölött található hálókát biztonságosan kell rögzíteni és elhelyezni;
- a horogsorokat az alsó fedélzeten kell elhelyezni.

48. cikk

Az elveszített eszközök kiemelése

(1) A közösségi halászhajóknak rendelkezniük kell az elveszített eszközök kiemeléséhez szükséges felszereléssel.

(2) Ha a közösségi halászhajó az eszközöket vagy azok egy részét elveszítette, a parancsnoka a lehető leghamarabb kísérletet tesz azok kiemelésére.

(3) Ha az elveszített eszközt nem lehet kiemelni, a hajó parancsnoka értesíti a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságát, amely ezt követően 24 órán belül értesíti a parti tagállam illetékes hatóságát a következőkről:

- a halászhajó külső azonosító száma és neve;
- az elveszített eszköz típusa;
- az eszköz elvesztésének időpontja;
- az eszköz elvesztésének helye;
- az eszköz kiemelése céljából tett intézkedések.

(4) Amennyiben a tagállamok illetékes hatóságai által kiemelt eszköz elvesztéséről nem érkezett jelentés, a hatóságok megtéríthetik a költségeket az eszközt elvesztő halászhajó parancsnokával.

(5) A tagállamok mentesíthetik a 12 méter teljes hosszúságnál kisebb, lobogójuk alatt közlekedő közösségi halászhajókat az (1) bekezdésben rögzített követelmény alól, ha

- a) tevékenységüket kizárólag a lobogó szerinti tagállam felsővizein folytatják; vagy
- b) az indulástól a kikötőbe való visszaérkezésig nem tartózkodnak 24 óránál tovább a tengeren.

49. cikk

A fogás összetétele

(1) Amennyiben valamely közösségi halászhajón lévő fogást ugyanazon út során eltérő szembőségű hálókkal fogták ki, akkor a fajösszetételt minden egyes, eltérő körülmények között történt fogás tekintetében külön kell kiszámítani. E célból minden, a korábban alkalmazott szembőséggel kapcsolatos változtatást, valamint a változtatás időpontjában a hajón lévő fogásösszetételt fel kell jegyezni a halászati naplóba.

(2) A 44. cikk sérelme nélkül a 119. cikkben említett eljárással összhangban részletes szabályokat lehet elfogadni a hajó fedélzetén tartandó, a fajokra és a feldolgozott termékekre vonatkozó elhelyezési tervről, amely megjelöli, hogy ezeket hol helyezik el a rakodótérben.

2. szakasz

A halászati korlátozás hatálya alá tartozó területek ellenőrzése

50. cikk

A halászati korlátozás hatálya alá tartozó területek ellenőrzése

(1) Azokban a halászati övezetekben, ahol a Tanács halászati korlátozás hatálya alá tartozó területeket határozott meg, a közösségi halászhajók és a harmadik országbeli halászhajók halászati tevékenységeit a parti tagállam halászati felügyelő központja ellenőrzi, amely rendelkezik a halászati korlátozás hatálya alá tartozó területeken a járművek belépését, áthaladását és kilépését észlelő és rögzítő rendszerrel.

(2) Az (1) bekezdésen túlmenően a Tanács meghatározza azt az időpontot, amelytől kezdve a halászhajóknak olyan rendszert kell működtetniük a fedélzetükön, amely figyelmezteti a hajó parancsnokát a halászati korlátozás hatálya alá tartozó területekre történt belépésre és kilépésre.

(3) Az adatokat legalább 30 percenként kell továbbítani, amikor a halászhajó belép egy halászati korlátozás hatálya alá tartozó területre.

(4) Halászati korlátozás hatálya alá tartozó területen azon halászhajók, melyeknek a szóban forgó területen a halászat nem engedélyezett, a következő feltételekkel haladhatnak át:

a) áthaladás közben minden halászeszközt rögzítettek és külön elhelyeztek; valamint

b) áthaladás közben a sebesség legalább hat csomó, a *vis maior* vagy a kedvezőtlen körülmények esetét kivéve. Ez utóbbi esetekben a parancsnok haladéktalanul értesíti a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központját, amely ezt követően értesíti a parti tagállam illetékes hatóságait.

(5) E cikket a legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajókra és harmadik országbeli halászhajókra kell alkalmazni.

3. szakasz

Azonnali hatályú halászati tilalom

51. cikk

Általános rendelkezések

(1) A 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően meghatározott, egy bizonyos fajra vagy fajcsoportra vonatkozó fogási határértékszint elérésekor az érintett területre a releváns halászatok tekintetében e szakasszal összhangban ideiglenes halászati tilalmat kell bevezetni.

(2) A fogási határértékszintet a Bizottság által a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően meghatározott mintavételi módszerrel, az adott faj vagy fajcsoport százalékanak vagy tömegének az érintett hal adott fogással kifogott teljes mennyiségéhez viszonyított százalékos arányában vagy súlyában kell kiszámítani.

(3) Az e szakasz alkalmazására vonatkozó részletes szabályok a 119. cikkben említett eljárással összhangban fogadhatók el.

52. cikk

A határértékszint elérése két fogással

(1) Ha a kifogott hal mennyisége két egymást követő fogásban meghaladja a fogási határértékszintet, a halászat folytatása előtt a halászhajó az előző fogás helyéhez képest legalább öt tengeri mérfölddel, illetve a 12 méter teljes hosszúságnál kisebb halászhajók esetében legalább két tengeri mérfölddel áthelyezi halászerületét, és erről haladéktalanul tájékoztatja a parti tagállam illetékes hatóságait.

(2) Az (1) bekezdésben említett távolságokat a Bizottság a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően a saját kezdeményezésére vagy az érintett tagállam kérésére módosíthatja.

53. cikk

A tagállamok által elrendelt azonnali hatályú tilalom

(1) Ha egy tisztviselő, megfigyelő ellenőr vagy kutatási platform észleli, hogy elérték a fogási határértékszintet, a parti tagállam tisztviselője vagy megfigyelő ellenőre, vagy egy közös alkalmazási terv keretében közös műveletben részt vevő személy haladéktalanul tájékoztatja a parti tagállam illetékes hatóságait.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban kapott információ alapján a parti tagállam haladéktalanul elrendeli az érintett területre vonatkozó, azonnali hatályú halászati tilalom bevezetését. A parti tagállam e határozathoz felhasználhatja az 52. cikkel összhangban kapott információt vagy bármely egyéb rendelkezésre álló információt is. Az azonnali hatályú tilalmat elrendelő határozatban egyértelműen meg kell határozni az érintett halászterületek földrajzi kiterjedését, a tilalom időtartamát és a tilalom ideje alatt az érintett területen a halászatra irányadó feltételeket.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett terület esetében nem egyértelmű, hogy milyen joghatóság alá tartozik, az érintett tagállam haladéktalanul értesíti a szomszédos parti tagállamot az észleletről és a halászati tilalomra vonatkozó döntésről. A szomszédos parti tagállam haladéktalanul lezárja a területnek az ő joghatósága alá tartozó részét.

(4) A (2) bekezdésben említett azonnali hatályú tilalomnak megkülönböztetésmentesnek kell lennie, és az csak az érintett fajok halászatára alkalmas és/vagy az érintett halászati területeken való halászatra feljogosító engedéllyel rendelkező halászajókra vonatkozhat.

(5) A parti tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, valamint minden olyan tagállamot és harmadik országot, amelyek halászhajói az érintett területen jogosultak tevékenység folytatására, hogy azonnali hatályú tilalmat rendelt el.

(6) A Bizottság bármikor kérheti a tagállamtól, hogy azonnali hatállyal szüntesse meg vagy módosítsa az azonnali hatályú tilalmat, ha az érintett tagállam nem támasztotta alá elegendő információval, hogy az 51. cikk értelmében elérték a fogási határértékszintet.

(7) A (2) bekezdésben említett területen a halászati tevékenység folytatása az azonnali hatályú tilalmat elrendelő határozatban meghatározottak szerint tilos.

54. cikk

A Bizottság által elrendelt azonnali hatályú tilalom

(1) A Bizottság a fogási határértékszint elérését igazoló információ alapján az adott terület tekintetében ideiglenes halászati tilalom bevezetéséről határozhat, amennyiben a parti tagállam azt nem rendelte el.

(2) A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja azokat a tagállamokat és harmadik országokat, amelyek halászhajói a tiltott területen tevékenységet folytatnak, és a hivatalos honlapján haladéktalanul elérhetővé teszi az ideiglenes tilalom hatálya alá tartozó terület koordinátáit feltüntető térképet, amelyben megjelöli a tilalom időtartamát és a tilalom hatálya alá tartozó területen folytatott halászatra irányadó feltételeket.

V. FEJEZET

A szabadidős horgászat ellenőrzése

55. cikk

Szabadidős horgászat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön és a közösségi vizeken a szabadidős horgászati tevékenységeket oly módon folytassák, amely összhangban van a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival.

(2) A szabadidős horgászatból származó fogások forgalmazása tilos.

(3) A 199/2008/EK rendelet sérelme nélkül, a tagállamok egy mintavételi terv alapján nyomon követik a helyreállítási tervek hatálya alá tartozó állományokból a lobogójuk alatt közlekedő hajók és harmadik országok hajói által a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó vizeken szabadidős horgászat keretében ejtett fogásokat. A partról történő horgászat nem tartozik e rendelkezés hatálya alá.

(4) A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) értékeli a (3) bekezdésben említett szabadidős horgászat biológiai hatásait. Amennyiben e bizottság úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott szabadidős horgászat által gyakorolt hatás jelentősnek minősül, a Tanács a Szerződés 37. cikkében említett eljárással összhangban határozhat arról, hogy a (3) bekezdésben említett szabadidős horgászat tekintetében olyan különleges irányítási intézkedéseket vezet be, mint például a halászati engedély vagy a fogásra vonatkozó nyilatkozat.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

V. CÍM

A FORGALMAZÁS ELLENŐRZÉSE

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

56. cikk

A forgalmazás ellenőrzésére vonatkozó alapelvek

(1) Minden tagállam felelősséggel tartozik azért, hogy a területén a halászati és akvakultúra-termékek forgalmazásának minden szakaszában ellenőrizze a közös halászati politika szabályainak alkalmazását – a szállítást is beleértve –, az első értékesítéstől a kiskereskedelmi értékesítésig.

(2) Ha a közösségi jogszabályokban egy adott fajra legkisebb kifogható méretet határoztak meg, a beszerzésért, értékesítésért, raktározásért és szállításért felelős piaci szereplőnek tudnia kell bizonyítani, hogy a termék mely releváns földrajzi területről származik.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fogástól vagy a lehalasztástól kezdve minden halászati és akvakultúra-termék tételekbe legyen rakva az első értékesítést megelőzően.

(4) Az ugyanazon gazdálkodási területről, de több halászhajóról származó, fajonként 30 kg-nál kisebb mennyiségeket az a termelői szervezet, amelynek a halászhajó üzemeltetője tagja vagy a nyilvántartásba vett vevők az első értékesítést megelőzően tételekbe rakhatják. A termelői szervezet és a nyilvántartásba vett vevők legalább három évig nyilvántartást vezetnek azon tételek tartalmának eredetéről, amelyek több halászhajóról származó fogásokat tartalmaznak.

57. cikk

Közös forgalmazási előírások

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a közös forgalmazási előírások hatálya alá tartozó termékeket csak akkor lehessen első eladásra kitenni vagy felkínálni, értékesíteni vagy egyéb módon forgalmazni, ha ezeknek az előírásoknak megfelelnek.

(2) A piacról a 104/2000/EK rendelettel összhangban kivont termékeknek meg kell felelniük a közös forgalmazási előírásoknak, különösen a frissességi kategóriáknak.

(3) A halászati és akvakultúra-termékek tételeinek beszerzéséért, értékesítéséért, raktározásáért és szállításáért felelős piaci szereplőknek tudniuk kell bizonyítani, hogy a termékek minden szakaszban megfelelnek a minimális forgalmazási előírásoknak.

58. cikk

Nyomon követhetőség

(1) A 178/2002/EK rendelet sérelme nélkül a halászati és akvakultúra-termékek valamennyi tételének az előállítás, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi szakaszában nyomon követhetőnek kell lennie, a fogástól vagy a lehalasztástól kezdve egészen a kiskereskedelmi szakaszig.

(2) A Közösségben forgalomba hozott, illetve valószínűleg forgalomba hozatalra kerülő halászati és akvakultúra-termékeket minden egyes tétel nyomon követhetőségének biztosítása céljából megfelelő azonosító címkével kell ellátni.

(3) A halászati és akvakultúra-termékek tételeit kizárólag abban az esetben lehet az első értékesítést követően összevonni vagy szétválasztani, ha a fogási vagy lehalasztási szakaszig vissza lehet vezetni az eredetüket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a piaci szereplők rendelkezzen olyan rendszerekkel és eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik azon piaci szereplők azonosítását, akiktől halászati és akvakultúra-termékek tételeit szerzik be, illetve akiknek ilyen termékeket szállítanak. Ezeket az információkat az illetékes hatóságok kérésére azok rendelkezésére kell bocsátani.

(5) A halászati és akvakultúra-termékek minden tételénél a címkézésre és tájékoztatásra vonatkozó minimumkövetelmények a következőket foglalják magukban:

- a) az egyes tételek azonosító száma;
- b) a halászhajó külső azonosító száma és neve vagy az akvakultúra-termelőhely neve;
- c) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja;
- d) a fogások időpontja vagy a gyártás időpontja;

e) valamennyi faj kilogrammban meghatározott nettó mennyisége vagy adott esetben az egyedek száma;

f) a szállítók neve és címe;

g) a fogyasztóknak a 2065/2001/EK rendelet 8. cikkében előírt tájékoztatása: a kereskedelmi megnevezés, a tudományos név, a releváns földrajzi terület és az előállítási mód feltüntetése;

h) annak feltüntetése, hogy a halászati termékeket előzőleg lefagyasztották-e.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az (5) bekezdés g) és h) pontjában felsorolt információk a kiskereskedelmi értékesítés szakaszában a fogyasztók rendelkezésére álljanak.

(7) Az (5) bekezdés a)–f) pontjában felsorolt tájékoztatási követelmények nem vonatkoznak a Közösségbe az 1005/2008/EK tanácsi rendeletnek megfelelően benyújtott fogási tanúsítvánnyal behozott halászati és akvakultúra-termékekre.

(8) A tagállamok a halászhajókról közvetlenül a fogyasztóknak eladott termékek kis mennyiségeit mentesíthetik az e cikkben foglalt követelmények alól, amennyiben azok napi értéke nem haladja meg az 50 EUR-t. E küszöbérték bármely módosításáról a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően kell határozni.

(9) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

Kirakodást követő tevékenységek

59. cikk

A halászati termékek első értékesítése

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy valamennyi halászati terméket első alkalommal árverési központban vagy nyilvántartásba vett vevőknél vagy termelői szervezetekben hozzanak forgalomba vagy vegyenek nyilvántartásba.

(2) A halászhajóról halászati termékeket vásárló első vevőt az első értékesítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságai nyilvántartásba veszik. A nyilvántartásba vételkor minden vevőt a héa-száma, az adóazonosító száma vagy egyéb, nemzeti adatbázisokban szereplő egyedi azonosítója szerint kell azonosítani.

(3) Mentessül a vevő e cikk alól, ha legfeljebb 30 kg halászati terméket vásárol, és azt később nem hozza forgalomba, hanem saját fogyasztásra használja fel. E küszöbérték bármely módosításáról a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően kell határozni.

60. cikk

A halászati termékek mérlegelése

(1) A tagállamok gondoskodnak valamennyi halászati terméknek az illetékes hatóságok által jóváhagyott eszközökkel történő mérlegeléséről, kivéve, ha elfogadtak egy, a Bizottság által a 119. cikkben említett eljárással összhangban elfogadott, kockázatalapú módszertanon alapuló és a Bizottság által jóváhagyott mintavételi tervet.

(2) A különös rendelkezések sérelme nélkül a mérlegelést a kirakodás során, a halászati termékek raktározása, szállítása vagy értékesítése előtt kell elvégezni.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a halászati termékek olyan halászhajók fedélzetén történő mérlegelését, amelyekre az (1) bekezdésben említett mintavételi terv vonatkozik.

(4) A mérlegelési művelet pontosságáért a halászati termékek adott tagállamban történő első forgalmazásáért felelős, nyilvántartásba vett vevők, nyilvántartásba vett árverési központok vagy egyéb szervek vagy személyek felelnek, kivéve, ha a mérlegelésre – a (3) bekezdéssel összhangban – egy halászhajó fedélzetén kerül sor, amikor is a mérlegelési művelet pontossága a parancsnok felelőssége.

(5) A mérlegelésből származó eredményt kell felhasználni a kirakodási nyilatkozat, a fuvarokmány, az értékesítési bizonylat és az átvételi nyilatkozat kitöltéséhez.

(6) Valamely tagállam illetékes hatóságai előírhatják, hogy az először abban a tagállamban kirakodott halászati termékek bármekkora mennyiségét tisztviselők jelenlétében mérjék le, mielőtt azt a kirakodási helyről máshova szállítják.

(7) A kockázatalapú módszertanra és a mérlegelési eljárásra vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

61. cikk

A halászati termékek mérlegelése a kirakodási helyről történő elszállítást követően

(1) A 60. cikk (2) bekezdésétől eltérve a tagállamok engedélyezhetik, hogy a halászati termékek mérlegelésére a kirakodási helyről történő elszállítást követően kerüljön sor, feltéve, hogy azokat az érintett tagállam területén található rendeltetési helyre szállítják, valamint hogy ez a tagállam elfogadott egy, a Bizottság által a 119. cikkben említett eljárással összhangban elfogadott, kockázatalapú módszertanon alapuló és a Bizottság által jóváhagyott ellenőrzési tervet.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a halászati termékek kirakodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy ezeket a termékeket még a mérlegelés előtt olyan nyilvántartásba vett vevőkhöz, nyilvántartásba vett árverési központokba vagy egyéb szervekhez vagy személyekhez szállítsák, akik/amelyek a halászati termékek valamely másik tagállamban történő első forgalmazásáért felelősek. Az engedélyezés feltétele, hogy az érintett

tagállamok között a 94. cikkben említett – a Bizottság által a 119. cikkben említett eljárással összhangban elfogadott, kockázatalapú módszertanon alapuló és a Bizottság által jóváhagyott – közös ellenőrzési program van érvényben.

62. cikk

Az értékesítési bizonylatok kitöltése és benyújtása

(1) Az adott tagállamban kirakodott halászati termékek első forgalmazásáért felelős, a halászati termékek első értékesítése terén 200 000 EUR-nál kisebb éves forgalmat bonyolító, nyilvántartásba vett vevők, nyilvántartásba vett árverési központok vagy a tagállamok által erre felhatalmazott egyéb szervek vagy személyek az értékesítési bizonylatot az első értékesítést követő 48 órán belül – lehetőség szerint elektronikus úton – eljuttatják az első értékesítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz. Az értékesítési bizonylat pontosságáért ezek a vevők, árverési központok, szervek vagy személyek felelnek.

(2) A tagállamok kötelezhetik vagy felhatalmazhatják a halászati termékek első értékesítése terén 200 000 EUR-nál kisebb éves forgalmat bonyolító, nyilvántartásba vett vevőket, nyilvántartásba vett árverési központokat vagy a tagállamok által erre felhatalmazott egyéb szerveket vagy személyeket, hogy a 64. cikk (1) bekezdésében említett adatokat elektronikus úton rögzítsék és továbbítsák.

(3) Ha az első értékesítés helye szerinti tagállam nem a halat kirakodó halászhajó lobogó szerinti tagállama, az a vonatkozó információ kézhezvételekor gondoskodik arról, hogy az értékesítési bizonylat egy példányát – lehetőleg elektronikus úton – eljuttassa a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz.

(4) Ha a halászati termékek első forgalmazására nem abban a tagállamban kerül sor, ahol a termékeket kirakodták, az első forgalomba hozatal ellenőrzéséért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy az értékesítési bizonylat kézhezvételekor annak egy példányát eljuttassa – lehetőleg elektronikus úton – az érintett termékek kirakodásának ellenőrzéséért felelős illetékes hatóságokhoz és a halászhajó lobogó szerinti tagállamának illetékes hatóságaihoz.

(5) Ha a kirakodásra a Közösség területén kívül, az első értékesítésre pedig egy harmadik országban kerül sor, a halászhajó parancsnoka vagy képviselője az értékesítési bizonylat egy példányát vagy bármilyen ezzel egyenértékű, ugyanilyen szintű információt tartalmazó dokumentumot az első értékesítést követő 48 órán belül – lehetőleg elektronikus úton – megküldi a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(6) Amennyiben az értékesítési bizonylat nem felel meg a számlának vagy az azt helyettesítő bizonylatnak – amint azt a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 218. és 219. cikke említi –, az érintett tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy a vevőnek leszállított áru adót nem tartalmazó árával kapcsolatos adatok megegyezzenek a számlán szereplőkkel. A tagállamok elfogadják a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy a vevőnek leszállított áru adót nem tartalmazó árával kapcsolatos adatok megegyezzenek a számlán szereplőkkel.

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

63. cikk

Az értékesítési bizonylat adatainak elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) A halászati termékek első értékesítése terén legalább 200 000 EUR-s éves forgalmat bonyolító, nyilvántartásba vett vevők, nyilvántartásba vett árverési központok vagy a tagállamok által erre felhatalmazott egyéb szervek vagy személyek a 64. cikk (1) bekezdésében említett információkat elektronikus eszközökkel rögzítik, és az első értékesítés befejezését követő 24 órán belül elektronikus úton megküldik az első értékesítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(2) A tagállamok ugyanígy, elektronikus úton továbbítják a 62. cikk (3) és (4) bekezdésében említett értékesítési bizonylatokkal kapcsolatos információkat.

64. cikk

Az értékesítési bizonylatok tartalma

(1) A 62. és 63. cikkben említett értékesítési bizonylatok a következő adatokat tartalmazzák:

- a) azon halászhajó külső azonosító száma és neve, amely az érintett terméket kirakodta;
- b) a kirakodás kikötője és időpontja;
- c) a halászhajó üzemeltetőjének vagy parancsnokának neve, illetve – ha az más – az eladó neve;
- d) a vevő neve és héaszáma, adóazonosító száma vagy egyéb egyedi azonosítója;
- e) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja, valamint azon releváns földrajzi terület, ahol a fogás történt;
- f) valamennyi faj kilogrammban kifejezett terméktömegében meghatározott mennyisége a termék kiszerelésének típusa szerinti bontásban, vagy adott esetben az egyedek száma;
- g) a forgalmazási előírások hatálya alá tartozó valamennyi termék esetében értelemszerűen az egyedek mérete vagy tömege, az osztály, a kiszerelés és a frissesség;
- h) adott esetben a piacról kivont termékek rendeltetése (készlet-gazdálkodás, állati takarmányozás, állati takarmányozásra szánt liszt előállítás, csali vagy nem élelmiszer jellegű hasznosítás);
- i) az értékesítés helye és időpontja;
- j) lehetőség szerint a számla, adott esetben pedig az értékesítési szerződés hivatkozási száma és kelte;
- k) adott esetben a 66. cikkben említett átvételi nyilatkozatra vagy a 68. cikkben említett fuvarokmányra való hivatkozás;
- l) ár.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

65. cikk

Mentesség az értékesítési bizonylatokra vonatkozó előírások alól

(1) A 119. cikkben említett eljárással összhangban a Bizottság mentességet adhat az értékesítési bizonylatnak a tagállam illetékes hatóságaihoz vagy egyéb felhatalmazott szerveihez történő benyújtására vonatkozó kötelezettség alól, ha a halászati terméket 10 méter teljes hosszúságnál kisebb, bizonyos kategóriákba tartozó közösségi halászhajóról rakodják ki, vagy ha a kirakodott halászati termékek mennyisége fajonként nem haladja meg az 50 kg élőtömeg-egyenértéket. A mentesség csak abban az esetben adható meg, ha a kérdéses tagállamban a 16. és 25. cikk szerint elfogadható mintavételi rendszert telepítettek.

(2) Mentesül a vevő a 62., 63. és 64. cikkben foglalt rendelkezések alól, ha legfeljebb 30 kg terméket vásárol, és azt később nem hozza forgalomba, hanem saját fogyasztásra használja fel. E küszöbérték bármely módosításáról a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően kell határozni.

66. cikk

Átvételi nyilatkozat

(1) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül az adott tagállamban kirakodott halászati termékek első forgalmazásáért felelős, a halászati termékek első értékesítése terén 200 000 EUR-nál kisebb éves forgalmat bonyolító, nyilvántartásba vett vevők, nyilvántartásba vett árverési központok vagy egyéb szervek vagy személyek – ha a halászati termékeket egy későbbi szakaszban kívánják értékesíteni – a kirakodás befejezését követő 48 órán belül átvételi nyilatkozatot nyújtanak be az átvétel helye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz. Az átvételi nyilatkozat benyújtásáért és pontosságáért a vevők, árverési központok, illetve egyéb szervek vagy személyek felelnek.

(2) Ha az átvétel helye szerinti tagállam nem a halat kirakodó halászhajó lobogó szerinti tagállama, az a vonatkozó információ kézhezvételekor gondoskodik arról, hogy az átvételi nyilatkozat egy példányát – lehetőleg elektronikus úton – eljuttassa a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz.

(3) Az (1) bekezdésben említett átvételi nyilatkozat legalább az alábbi információkat tartalmazza:

- a) azon halászhajó külső azonosító száma és neve, amely a termékeket kirakodta;
- b) a kirakodás kikötője és időpontja;
- c) a hajó üzemeltetőjének vagy parancsnokának neve;
- d) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja, valamint azon releváns földrajzi terület, ahol a fogás történt;
- e) valamennyi tárolt faj kilogrammban kifejezett terméktömegében meghatározott mennyisége a termék kiszerelésének típusa szerinti bontásban, vagy adott esetben az egyedek száma;

- f) a létesítmény neve és címe, ahol a termékeket tárolják;
- g) adott esetben a 68. cikkben meghatározott fuvarokmányra való hivatkozás.

67. cikk

Az átvételi nyilatkozat adatainak elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) A többéves tervekben foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül az adott tagállamban kirakodott halászati termékek első forgalmazásáért felelős, a halászati termékek első értékesítése terén legalább 200 000 EUR-s éves forgalmat bonyolító, nyilvántartásba vett vevők, nyilvántartásba vett árverési központok vagy egyéb szervek vagy személyek – ha a halászati termékeket egy későbbi szakaszban kívánják értékesíteni – a 66. cikkben említett információkat elektronikus eszközökkel rögzítik, és 24 órán belül elektronikus úton megküldik az átvétel helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(2) A tagállamok elektronikus úton továbbítják a 66. cikk (2) bekezdésében említett átvételi nyilatkozatokkal kapcsolatos információkat.

68. cikk

A fuvarokmány kitöltése és benyújtása

(1) A Közösségben feldolgozatlanul vagy fedélzeti feldolgozást követően kirakodott és a kirakodás helyéről elszállított olyan halászati termékeket, amelyekre vonatkozóan a 62., 63., 66. és 67. cikk szerint sem értékesítési bizonylatot, sem átvételi nyilatkozatot nem nyújtottak be, az első értékesítés megtörténteig a fuvarozó által készített okmánynak kell kísérnie. A fuvarozó a fuvarokmányt a berakodást követő 48 órán belül benyújtja azon tagállam illetékes hatóságaihoz, amelynek területén a kirakodás történt, vagy a tagállam által felhatalmazott egyéb szervekhez.

(2) A fuvarozó mentesül a halászati termékeket kísérő fuvarokmány birtoklásának kötelezettsége alól, ha a fuvarokmányt a fuvarozás megkezdése előtt elektronikus úton továbbították a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságához, amely a termékeknek a kirakodás szerinti tagállamtól eltérő tagállamba való szállítása esetén az átvételt követően haladéktalanul továbbítja a fuvarokmányt azon tagállam illetékes hatósága részére, amelynek területén a nyilatkozat szerint az első forgalomba hozatalra sor kerül.

(3) Abban az esetben, ha a termékeket a kirakodás szerinti tagállamtól eltérő tagállamba szállítják, a fuvarozó a halászati termékek berakodását követő 48 órán belül a fuvarokmány egy példányát azon tagállam illetékes hatóságaihoz is benyújtja, amelynek területén a nyilatkozat szerint az első forgalomba hozatalra sor kerül. Az első forgalomba hozatal szerinti tagállam ezzel kapcsolatban további információkat is kérhet a kirakodás szerinti tagállamtól.

- (4) A fuvarokmány pontosságáért a fuvarozó felel.
- (5) A fuvarokmányban fel kell tüntetni a következőket:
- a) a szállítmány(ok) rendeltetési helye és a szállítójármű azonosítója;
- b) azon halászhajó külső azonosítószáma és neve, amely a termékeket kirakodta;
- c) valamennyi faj FAO szerinti hárombetűs kódja, valamint azon releváns földrajzi terület, ahol a fogás történt;
- d) valamennyi szállított faj kilogrammban kifejezett terméktömegben meghatározott mennyisége a termék kiszerelésének típusa szerinti bontásban, vagy adott esetben az egyedek száma;
- e) a címzett(ek) neve és címe;
- f) a berakodás helye és időpontja.

(6) A tagállamok illetékes hatóságai mentességet adhatnak az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség alól, ha a halászati termékeket a kikötő területén belüli helyre vagy a kirakodás helyétől legfeljebb 20 km-re szállítják el.

(7) Ha a valamely értékesítési bizonylat szerint már értékesített halászati termékeket a kirakodás szerinti kikötőtől eltérő helyre szállítják, a fuvarozónak dokumentummal kell bizonyítania, hogy adásvételi ügylet jött létre.

(8) A fuvarozó mentesül az e cikkben megállapított kötelezettség alól, ha a fuvarokmányt a szállított mennyiségekre vonatkozó, a 23. cikkben előírt kirakodási nyilatkozat egy példánya vagy bármilyen ezzel egyenértékű, ugyanilyen szintű információt tartalmazó dokumentum helyettesíti.

III. FEJEZET

Termelői szervezetek, ár- és intervenciók intézkedései

69. cikk

A termelői szervezetek nyomon követése

(1) A 104/2000/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a tagállamok rendszeres időközönként ellenőrzéseket végeznek az alábbiak biztosítása érdekében:

- a) a termelői szervezetek teljesítsék az elismerés feltételeit;
- b) egy adott termelői szervezet elismerése visszavonható, amennyiben a 104/2000/EK rendelet 5. cikkében meghatározott feltételeket már nem teljesíti, illetve ha az elismerés téves információkon alapul;
- c) amennyiben a szervezet csalás útján nyeri el az elismerést, vagy annak előnyeit ilyen okból élvezheti, az elismerést visszamenőleges hatállyal haladéktalanul vissza kell vonni.

(2) A 104/2000/EK rendelet 5. cikke, valamint a 6. cikke (1) bekezdése b) pontja szerinti, a termelő szervezetekre vonatkozó szabályok betartása érdekében a Bizottság jogosult ellenőrzéseket végezni, amelyek eredményének ismeretében adott esetben kérheti, hogy a tagállamok az elismerést vonják vissza.

(3) Minden tagállam megfelelő ellenőrzéseket végez annak biztosítására, hogy valamennyi termelői szervezet teljesítse a 2508/2000/EK rendeletben említett, az érintett halászati évre vonatkozó operatív programban meghatározott kötelezettségeket, illetve, amennyiben e kötelezettségek nem teljesülnek, a 104/2000/EK rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében előírt szankciókat alkalmazza.

70. cikk

Az ár- és intervenció intézkedések nyomon követése

A tagállamok az ár- és intervenció intézkedéseket minden esz-közzel ellenőrzik, különösen a következőket:

- a) a nem emberi fogyasztásra szánt termékek kivonása a piacról;
- b) a piacról kivont termékek stabilizálására, raktározására és/vagy feldolgozására irányuló készletgazdálkodási műveletek;
- c) a tengeren lefagyasztott termékek magántárolása;
- d) feldolgozásra szánt tonhal után járó kompenzációs támogatások.

VI. CÍM

FELÜGYELET

71. cikk

A tagállamok tengeri észlelő- és felderítőtevékenysége

(1) A tagállamok a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó közösségi vizek felett az alábbiak alapján gyakorolnak felügyeletet:

- a) halászhajók észlelése ellenőrző hajókkal vagy megfigyelő repülőgépekkel;
- b) a 9. cikkben említett hajómegfigyelési rendszer; vagy
- c) egyéb felderítő és azonosító módszerek.

(2) Ha az észlelés vagy a felderítés eredménye nem felel meg a rendelkezésére álló egyéb információknak, a tagállam elvégzi min-dazokat a vizsgálatokat, amelyek a megfelelő válaszlépéssel kap-csolatos döntéshez szükségesek.

(3) Ha az észlelés vagy a felderítés egy másik tagállam vagy harmadik ország olyan halászhajójára vonatkozik, amelynek egyik adata sem felel meg a parti tagállam rendelkezésére álló többi információnak, és ha e parti tagállam nincs abban a hely-zetben, hogy további lépéseket tegyen, akkor a megállapításait egy felügyeleti jelentésben rögzíti, amelyet haladéktalanul – lehetőség szerint elektronikus úton – eljuttat a lobogó szerinti tagállamhoz vagy az érintett harmadik országhoz. Harmadik ország hajója ese-tében a felügyeleti jelentést a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek is meg kell küldeni.

(4) Abban az esetben, ha valamely tagállam tisztviselője olyan halászhajót észlel vagy derít fel, amelynek tevékenysége a közös halászati politika szabályai megsértésének minősülhet, a felügye-leti jelentést haladéktalanul elkészíti és megküldi az illetékes hatóságainak.

(5) A felügyeleti jelentés tartalmát a 119. cikkben említett eljá-rással összhangban kell meghatározni.

72. cikk

Az észlelésekre és felderítésekre vonatkozó információk alapján szükséges intézkedések

(1) A lobogó szerinti tagállamok valamely másik tagállam fel-ügyeleti jelentésének kézhezvételét követően annak alapján hala-déktalanul intézkedéseket tesznek, és elvégzik azokat a további vizsgálatokat is, amelyek szükségesek a megfelelő válaszlépések meghatározásához.

(2) Az érintett lobogó szerinti tagállamtól eltérő tagállamok adott esetben ellenőrzik, hogy a jelentésben szereplő észlelt hajók folytattak-e tevékenységet a joghatóságuk alatt álló vagy a felség-területükhöz tartozó vizeken, vagy hogy az e hajókról származó halászati termékeket kirakodták-e a területükön, vagy behozták-e oda, és megvizsgálják a vonatkozó védelmi és gazdálkodási intéz-kedések betartására vonatkozó adataikat.

(3) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv, vagy adott esetben a lobogó szerinti tagállam és más tagállamok megvizsgálják az állampolgárok, a civil társadalmi szervezetek – a környezetvé-delmi szervezeteket is beleértve –, valamint a halászati vagy hal-kereskedelmi érdekeket képviselők által átadott, az észlelt halászhajókról szóló, kellően dokumentált információt is.

73. cikk

Megfigyelő ellenőrök

(1) Abban az esetben, ha a Tanács közösségi megfigyelő ellen-őrzési programot hozott létre, a fedélzeti megfigyelő ellenőrök ellenőrzik, hogy a halászhajó betartja-e a közös halászati politika szabályait. Ellátják a megfigyelési programokból adódó összes fel-adatot, különösen pedig ellenőrzik és rögzítik a hajó halászati tevékenységét és a megfelelő dokumentumokat.

(2) Megfigyelő ellenőr olyan személy lehet, aki a feladat elvég-zésére megfelelő képesítéssel rendelkezik. A halászhajó tulajdo-nosával, parancsnokával és a legénység egy tagjával sem állhat kapcsolatban. A megfigyelő ellenőr nem állhat gazdasági kapcsola-tban az üzemeltetővel.

(3) A megfigyelő ellenőr lehetőség szerint ügyel arra, hogy a haláshajó fedélzetén jelenlétével ne akadályozza vagy ne zavarja a hajó halászati tevékenységeit és szokásos műveleteit.

(4) Amennyiben a megfigyelő ellenőr súlyos jogsértést tapasztal, arról haladéktalanul tájékoztatja a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(5) A megfigyelő ellenőr – lehetőleg elektronikus úton – elkészíti a megfigyelői jelentést, és azt, szükség esetén a haláshajón található elektronikus eszközök révén, haladéktalanul továbbítja a saját illetékes hatóságaihoz és a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz. A tagállamok a jelentést feltöltik a 78. cikkben említett adatbázisba.

(6) Amennyiben a megfigyelői jelentésben az szerepel, hogy a megfigyelt hajó a közös halászati politika szabályaival ellentétes halászati tevékenységet folytatott, a (4) bekezdésben említett illetékes hatóságok megteszik a kérdés kivizsgálásához szükséges intézkedéseket.

(7) A közösségi haláshajók parancsnokai a kirendelt megfigyelő ellenőr számára megfelelő elhelyezést biztosítanak, segítik a munkáját és a feladatainak teljesítése közben nem zavarják. A közösségi haláshajó parancsnoka emellett a megfigyelő ellenőr számára betekintést biztosít a hajó érintett részeibe, így többek között a fogásba és a hajó dokumentumaiba, az elektronikus állományokat is beleértve.

(8) A megfigyelő ellenőrök e cikkből adódó működési költségeit teljes egészében a lobogó szerinti tagállamok viselik. A tagállamok ezeket a költségeket – részben vagy teljes egészében – az érintett halászatban a lobogójuk alatt közlekedő haláshajó üzemeltetőire terhelhetik.

(9) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

VII. CÍM

VIZSGÁLAT ÉS ELJÁRÁSOK

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

74. cikk

A vizsgálatok lefolytatása

(1) A tagállamok a vizsgálatok elvégzéséért felelős tisztviselőkről listát állítanak össze, és azt naprakészen tartják.

(2) A tisztviselők a közösségi joggal összhangban látják el feladataikat. A tengeren, a kikötőkben, szállítás közben, a feldolgozóhelyiségekben és a halászati termékek forgalmazása közben a hatósági vizsgálatokat hátrányos megkülönböztetés nélkül folytatják le.

(3) A tisztviselők különösen a következőket ellenőrzik:

a) a fedélzeten tartott, tárolt, szállított, feldolgozott vagy forgalomba hozott fogás jogszerűsége és az azzal kapcsolatos dokumentáció vagy elektronikus üzenetek pontossága;

b) a célfajokhoz és a fedélzeten tartott fogáshoz felhasznált halászeszközök jogszerűsége;

c) adott esetben a rakodási terv és a fajok elkülönített tárolása;

d) a halászeszközök jelölése; és

e) a motor adatai a 40. cikkben említettek szerint.

(4) A tisztviselők megvizsgálhatnak minden érintett területet, fedélzetet és helyiséget. Megvizsgálhatják továbbá a feldolgozott vagy feldolgozatlan fogást, a hálókát vagy más, halat vagy halászati termékeket tartalmazó halászeszközt, berendezést, tartályt és csomagot, valamint minden lényeges dokumentumot vagy elektronikus üzenetet, amelyet szükségesnek tartanak a közös halászati politika szabályai betartásának ellenőrzéséhez. Kikérdezhetik azokat a személyeket is, akik a vizsgálat tárgyát képező ügyben információval rendelkezhetnek.

(5) A tisztviselők a vizsgálatokat úgy végzik, hogy a hajón vagy a szállító járművön és annak tevékenységében, valamint a fogás tárolásában, feldolgozásában és forgalmazásában a lehető legjobb fennakadást vagy kényelmetlenséget okozzák. Lehetőség szerint mindent megtesznek annak érdekében, hogy vizsgálat közben a fogás ne károsodjon.

(6) Az e cikk alkalmazására és különösen a vizsgálat módszereire és lefolytatására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

75. cikk

Az üzemeltető kötelességei

(1) Az üzemeltető lehetővé teszi a biztonságos belépést a halászati termékeket tároló, feldolgozó vagy forgalmazó hajóra, szállító járműre vagy helyiségbe. Gondoskodik a tisztviselők biztonságáról, és őket a feladataik ellátása közben nem akadályozhatja, nem félemlítheti meg és nem zavarhatja.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

76. cikk

Vizsgálati jelentés

(1) Vizsgálat után a tisztviselők minden esetben vizsgálati jelentést készítenek és azt az illetékes hatóságaikhoz továbbítják. Ezt a jelentést lehetőség szerint elektronikus úton kell rögzíteni és továbbítani. Egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajó vizsgálata esetén a vizsgálati jelentés egy példányát haladéktalanul meg kell küldeni az érintett lobogó szerinti tagállamnak, ha a vizsgálat során jogsértésre derült fény. Harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajó vizsgálata esetén a vizsgálati jelentés egy példányát haladéktalanul meg kell küldeni az érintett harmadik ország illetékes hatóságainak, ha a vizsgálat során jogsértésre derült fény. Egy másik tagállam joghatósága alá tartozó vizeken végzett vizsgálat esetén a vizsgálati jelentés egy példányát haladéktalanul meg kell küldeni az adott tagállamnak.

(2) A tisztviselők a vizsgálat eredményeit kötelesek közölni az üzemeltetővel, akinek lehetősége van arra, hogy megjegyzést fűzzön a vizsgálathoz és annak eredményeihez. Az üzemeltető észrevételeit rögzíteni kell a vizsgálati jelentésben. A tisztviselőknek a halászati naplóban jelezniük kell, hogy vizsgálatra került sor.

(3) A vizsgálati jelentés egy példányát a lehető leghamarabb, de legkésőbb a vizsgálat befejezését követő 15 munkanapon belül meg kell küldeni az üzemeltetőnek.

(4) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

77. cikk

A vizsgálati és felügyeleti jelentések elfogadhatósága

A közösségi ellenőrök, a többi tagállam tisztviselői vagy a bizottsági tisztviselők által összeállított vizsgálati és felügyeleti jelentések elfogadható bizonyítékkul szolgálnak bármelyik tagállam közigazgatási vagy bírósági eljárásaiban. A tényállás megállapításakor azokat a tagállamok vizsgálati és felügyeleti jelentéseivel azonos módon kell kezelni.

78. cikk

Elektronikus adatbázis

(1) A tagállamok létrehozhatnak egy elektronikus adatbázist, amelybe betöltik a vizsgálatokról és ellenőrzésekről a tisztviselők által készített összes jelentést, és azt naprakészen tartják.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

79. cikk

Közösségi ellenőrök

(1) A Bizottság a 119. cikkben említett eljárással összhangban összeállítja a közösségi ellenőrök listáját.

(2) A parti tagállamok elsődleges felelősségének sérelme nélkül a közösségi ellenőrök e rendelettel összhangban vizsgálatokat végezhetnek a közösségi vizeken, valamint a közösségi vizeken kívül tartózkodó közösségi halászhajókon.

(3) A közösségi ellenőrök kirendelése a következőkre szólhat:

- a) a 95. cikkel összhangban elfogadott egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok végrehajtása;
- b) nemzetközi halászati ellenőrzési programok, ha az ellenőrzések biztosítása a Közösség kötelessége.

(4) A közösségi ellenőrök – feladataik teljesítése érdekében és az (5) bekezdésre is figyelemmel – azonnali hozzáféréssel rendelkeznek az alábbiakhoz:

- a) a közösségi halászhajók és bármely egyéb, halászati tevékenységet folytató hajók teljes fedélzeti területe, nyilvános helyiségek és területek, szállítóeszközök; valamint
- b) a feladataik elvégzéséhez szükséges valamennyi információ és dokumentum, különösen a halászati napló, a kirakodási nyilatkozatok, a fogási tanúsítványok, az átrakási nyilatkozatok, az értékesítési bizonylatok és egyéb vonatkozó dokumentumok,

ugyanolyan mértékben és ugyanazon feltételek mellett, mint a vizsgálat helye szerinti tagállam tisztviselői.

(5) A közösségi ellenőrök a származási tagállamuk területén kívül, vagy származási tagállamuk felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó, közösségi vizeken kívül nem rendelkeznek rendőrségi és végrehajtási hatáskörrel.

(6) A Bizottság, illetve az általa kijelölt szervek tisztviselői közösségi ellenőri minőségükben nem rendelkeznek rendőrségi vagy végrehajtási hatáskörrel.

(7) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

A vizsgálatot végző tagállam vizein kívül végzett vizsgálatok

80. cikk

A halászhajók vizsgálata a vizsgálatot végző tagállam vizein kívül

(1) A parti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő halászhajókat – a valamely másik tagállam felségterületéhez tartozó vizeken kívül – a Közösség vizein bárhol megvizsgálhatják.

(2) A tagállamok valamely másik tagállam halászhajóin e rendelettel összhangban és az alábbiak szerint – a valamely másik tagállam felségterületéhez tartozó vizeken kívül – a Közösség vizein bárhol végezhetnek halászati tevékenységgel kapcsolatos vizsgálatot:

- a) az érintett parti tagállam engedélyével; vagy
- b) ha a 95. cikkkel összhangban egyedi ellenőrzési és vizsgálati programot fogadtak el.

(3) A tagállamok jogosultak a többi tagállam lobogója alatt közlekedő közösségi halászhajókat a nemzetközi vizeken is megvizsgálni.

(4) A tagállamok a saját lobogójuk vagy valamely másik tagállam lobogója alatt közlekedő közösségi halászhajókat harmadik országok vizein a nemzetközi megállapodásokkal összhangban vizsgálhatják meg.

(5) A tagállamok kijelölik azt az illetékes hatóságot, amely e cikk alkalmazása tekintetében kapcsolattartó pontként jár el. A tagállamok kapcsolattartó pontjai a nap 24 órájában rendelkezésre állnak.

81. cikk

Engedélykérelmek

(1) Az érintett parti tagállam a kéréstől számított 12 órán belül – vagy, ha a kérés oka a vizsgálatot végző tagállam vizein megkezdett üldözés, megfelelő időn belül – döntést hoz, ha valamely tagállam engedélyt kér arra, hogy a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartozó vizeken kívüli közösségi vizeken tartózkodó halászhajókon elvégezhesse a 80. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett vizsgálatot.

(2) A döntésről a kérelmező tagállamot haladéktalanul tájékoztatni kell. A döntést a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel is közölni kell.

(3) Az engedélyt teljesen vagy részben csak akkor lehet elutasítani, ha annak nyomós oka van. Az elutasítást és annak magyarázatát haladéktalanul meg kell küldeni a kérelmező tagállamnak és a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek.

III. FEJEZET

A vizsgálatok során felderített jogsértések

82. cikk

Eljárás jogsértés esetén

Ha valamely vizsgálat során szerzett vagy egyéb lényeges adatok alapján a tisztviselő véleménye szerint a közös halászati politika szabályait megsértették, akkor a tisztviselőnek:

- a) a jogsértés gyanúját a vizsgálati jelentésben rögzítenie kell;

- b) a jogsértés gyanújával kapcsolatos bizonyíték megóvása érdekében minden szükséges intézkedést meg kell tennie;
- c) a vizsgálati jelentést haladéktalanul meg kell küldeni az illetékes hatóságának;
- d) azon természetes vagy jogi személyt, akit a jogsértés elkövetésével gyanúsítanak, vagy akit a jogsértés elkövetése közben tetten értek, tájékoztatnia kell arról, hogy a jogsértésért a 92. cikkkel összhangban megfelelő számú pontot kaphat. A vizsgálati jelentésben ezt az információt rögzíteni kell.

83. cikk

A vizsgálatot végző tagállam vizein kívül felderített jogsértések

(1) Amennyiben a 80. cikkkel összhangban végzett vizsgálat eredményeként jogsértésre derült fény, a vizsgálatot végző tagállam a vizsgálatról szóló összefoglaló jelentést haladéktalanul megküldi a parti tagállamnak, közösségi vizeken kívül végzett vizsgálat esetén pedig az érintett halászhajó lobogó szerinti tagállamának. A teljes vizsgálati jelentést a vizsgálatról számított tizenöt napon belül kell megküldeni a parti és a lobogó szerinti tagállamnak.

(2) A parti tagállam vagy közösségi vizeken kívüli vizsgálat esetén az érintett halászhajó lobogó szerinti tagállama minden megfelelő intézkedést megtesz az (1) bekezdésben említett jogsértéssel kapcsolatban.

84. cikk

Egyes súlyos jogsértések fokozott nyomon követése

(1) A lobogó szerinti tagállam vagy a parti tagállam, ha felmerül a gyanú, hogy egy halászhajó a vizein:

- a) a halászati napló adataihoz képest 500 kg-nál vagy – ha a százalékos számítás eredménye a nagyobb – 10 %-nál többet tévedett a többéves terv hatálya alá tartozó állományokból halászott fogásokkal kapcsolatos adatok rögzítésében; vagy
- b) az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkében vagy az e rendelet 90. cikkének (1) bekezdésében említett bármely súlyos jogsértést az első súlyos jogsértés elkövetése után egy éven belül követte el,

felszólíthatja a halászhajót, hogy – az 1005/2008/EK rendelet IX. fejezetében említett intézkedéseken túlmenően – teljes vizsgálat elvégzése céljából azonnal fusson be valamelyik kikötőbe.

(2) A parti tagállam haladéktalanul és a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően értesíti a lobogó szerinti tagállamot az (1) bekezdésben említett vizsgálatról.

(3) A tisztviselők az (1) bekezdésben említett teljes vizsgálat elvégzéséig a halászhajó fedélzetén maradhatnak.

(4) Az (1) bekezdésben említett halászhajó parancsnoka minden halászati tevékenységet beszüntet és behajózik a kikötőbe, amennyiben erre vonatkozó felszólítást kapott.

IV. FEJEZET

A vizsgálatok során felderített jogsértések tekintetében indított eljárások

85. cikk

Eljárások

A 83. cikk (2) bekezdése és a 86. cikk sérelme nélkül, ha az illetékes hatóságok a vizsgálat közben vagy azt követően felfedezik, hogy a közös halászati politika szabályait megsértették, a vizsgálatot végző tagállam illetékes hatóságai az érintett hajó parancsnokával vagy a jogsértésért felelős más jogi vagy természetes személyekkel szemben a VIII. címmel összhangban megfelelő intézkedéseket tesznek.

86. cikk

Az eljárás áthelyezése

(1) Az a tagállam, amelynek területén vagy vizein jogsértést észleltek, a jogsértéssel kapcsolatos eljárást átadhatja a lobogó szerinti tagállam vagy az elkövető állampolgársága szerinti tagállam illetékes hatóságainak, ha az érintett tagállam ehhez hozzájárul, és feltéve, hogy az áthelyezés nagyobb valószínűséggel vezet a 89. cikk (2) bekezdésében említett eredmény eléréséhez.

(2) A lobogó szerinti tagállam a jogsértéssel kapcsolatos eljárást átadhatja a vizsgálatot végző tagállam illetékes hatóságainak, ha az érintett tagállam ehhez hozzájárul, és feltéve, hogy az áthelyezés nagyobb valószínűséggel vezet a 89. cikk (2) bekezdésében említett eredmény eléréséhez.

87. cikk

A közösségi ellenőrök által észlelt jogsértés

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a közösségi ellenőrök által a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó vizeken vagy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajókon észlelt jogsértésekkel szemben.

88. cikk

Korrektív intézkedések arra az esetre, ha a kirakodás vagy az átrakás szerinti tagállamban nem indul eljárás

(1) Ha a kirakodás vagy átrakás szerinti tagállam nem a lobogó szerinti tagállam, és annak illetékes hatóságai a felelős természetes vagy jogi személlyel szemben megfelelő módon nem intézkednek, vagy a 86. cikkel összhangban az eljárást nem helyezik át, a jogellenesen kirakodott vagy átrakott mennyiséget a kirakodás vagy átrakás szerinti tagállamnak kiosztott kvótából le lehet vonni.

(2) A kirakodás vagy átrakás szerinti tagállam kvótájából levonandó halmennyiséget a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell meghatározni, miután a Bizottság konzultált a két érintett tagállammal.

(3) A 37. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kirakodás vagy átrakás szerinti tagállamnak már nincs felhasználható kvótája. Ennek érdekében a jogellenesen kirakodott vagy átrakott halmennyiséget a lobogó szerinti tagállam által elszenvedett kár összegével azonosnak kell tekinteni az adott cikkben foglaltak szerint.

VIII. CÍM

VÉGREHAJTÁS

89. cikk

A megfelelést biztosító intézkedések

(1) A tagállamok – a nemzeti jogukkal összhangban a közigazgatási intézkedéseket vagy büntetőeljárásokat is beleértve – gondoskodnak arról, hogy a közös halászati politika bármely szabályának megsértésével gyanúsítható természetes vagy jogi személyekkel szemben megfelelő intézkedésekkel módszeresen fellépjenek.

(2) A szankciók és járulékos szankciók általános szintjét a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani oly módon, hogy a felelősöket ténylegesen megfosszák az általuk elkövetett jogsértésből származó gazdasági haszontól a szakma gyakorlásához való törvényes jog sérelme nélkül. A szankcióknak a jogsértés súlyával arányos következményeket kell eredményezniük, ezáltal pedig a hasonló típusú büntetendő cselekmények elkövetésétől ténylegesen vissza kell tartaniuk.

(3) A tagállamok alkalmazhatnak olyan rendszert, amelyben a pénzbírság arányos a jogi személy forgalmával vagy a jogsértés elkövetésével elért, vagy az attól várt pénzügyi előnnyel.

(4) A joghatósággal rendelkező tagállam illetékes hatóságai jogsértés esetén haladéktalanul és a belső jog szerinti eljárással összhangban értesítik a lobogó szerinti tagállamokat, az elkövető állampolgársága szerinti tagállamot vagy más, a közigazgatási intézkedések, a büntetőeljárás vagy az egyéb meghozott intézkedések nyomon követésében érdekelt tagállamot az adott jogsértéssel kapcsolatos végleges döntésről, beleértve a 92. cikk szerint adott pontokat is.

90. cikk

A súlyos jogsértésekre kiszabott szankciók

(1) Az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkén felül e rendelet alkalmazásában a következő tevékenységek is súlyos jogsértésnek minősülnek a jogsértés mértékétől függően, amelynek súlyosságát a tagállam illetékes hatóságának kell megállapítania olyan kritériumok figyelembevételével, mint például a kár jellege, értéke, az elkövető gazdasági helyzete, valamint a jogsértés terjedelme vagy ismétlődése:

- a) a kirakodási nyilatkozat vagy az értékesítési bizonylat benyújtásának elmulasztása a fogásnak valamely harmadik ország kikötőjében történő kirakodása esetén;
- b) a motor annak érdekében történő átalakítása, hogy teljesítménye meghaladja a motortanúsítványban szereplő legnagyobb folyamatos teljesítményt;
- c) valamely halászati művelet során kifogott, kvóta hatálya alá tartozó bármely faj kirakodásának elmulasztása, kivéve, ha a kirakodás ellentétes lenne a közös halászati politika szabályaiban meghatározott kötelezettségekkel, az e szabályok hatálya alá tartozó halászat során vagy halászati övezetben.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a súlyos jogsértést elkövető természetes személy, vagy az e jogsértésért felelős jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű, az 1005/2008/EK rendelet IX. fejezetében előírt szankciók és intézkedések közé tartozó közigazgatási szankcióval legyen büntethető.

(3) Az 1005/2008/EK rendelet 44. cikkének (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok olyan szankciót szabnak ki, amely ténylegesen elrettentő és – adott esetben – amelynek összegét a súlyos jogsértés elkövetésével megszerzett halászati termékek értékének megfelelően számítják ki.

(4) A szankció meghatározásánál a tagállamok az érintett halászati erőforrásokban és tengeri környezetben okozott kár értékét is figyelembe veszik.

(5) A tagállamok emellett vagy ezenkívül más hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat is alkalmazhatnak.

(6) Az e fejezetben előírt szankciókhoz más szankciók vagy intézkedések is kapcsolódhatnak, különös tekintettel az 1005/2008/EK rendelet 45. cikkében foglaltakra.

91. cikk

Azonnali végrehajtási intézkedések

A tagállamok azonnali intézkedéseket hozva megakadályozzák, hogy az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkében meghatározott súlyos jogsértések elkövetése közben tetten ért halászhajó-parancsnokok vagy más természetes személyek és jogi személyek e tevékenységüket folytathassák.

92. cikk

A súlyos jogsértésekre vonatkozó pontrendszer

(1) A tagállamok az 1005/2008/EK rendelet 42. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett súlyos jogsértések tekintetében pontrendszert alkalmaznak, amelynek alapján a közös halászati politika szabályainak megsértése esetén a halászati jogosultja megfelelő számú pontot kap.

(2) Ha valamely természetes személy súlyosan megsérti a közös halászati politika szabályait, vagy azok súlyos megsértésért valamely jogi személy felelőssé tehető, a halászati jogosultja jogosultja a jogsértésért járó megfelelő számú pontot kap. Az adott pontokat át kell ruházni az érintett halászhajóra vonatkozó halászati jogosultja minden jövőbeli jogosultjára, amennyiben a hajót a jogsértés elkövetésének dátumát követően eladják, átruházzák vagy annak tulajdonjoga más módon megváltozik. A halászati jogosultja jogosultja a nemzeti joggal összhangban felülvizsgálati eljárásra jogosult.

(3) Ha az összes pont egy adott számot elér vagy meghalad, a halászati jogosultja legalább két hónapos időtartamra automatikusan fel kell függeszteni. Ez az időtartam négy hónap, ha a halászati jogosultja másodszor is felfüggesztik, nyolc hónap, ha a halászati jogosultja harmadszor is felfüggesztik, és egy év, ha a halászati jogosultja negyedszer is felfüggesztik azért, mert annak jogosultja elérte a meghatározott pontszámot. Véglegesen be kell vonni annak a halászati jogosultját, aki a meghatározott pontszámot ötödször is eléri.

(4) Ha a halászati jogosultja jogosultja a legutolsó súlyos jogsértéstől számított három éven belül nem követ el újabb súlyos jogsértést, a halászati jogosultjaiban szereplő összes pontot törölni kell.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A tagállamok egy olyan pontrendszert is létrehozhatnak, amelynek alapján a közös halászati politika szabályainak megsértése esetén a hajók parancsnokai megfelelő számú pontot kapnak az általuk elkövetett súlyos jogsértésekért.

93. cikk

A jogsértések nemzeti nyilvántartása

(1) A tagállamok egy nemzeti nyilvántartásba veszik a lobogójuk alatt közlekedő hajók vagy állampolgáraik által elkövetett, a közös halászati politika szabályaiba ütköző valamennyi jogsértést, beleértve azt is, hogy azok milyen szankciókat eredményeztek és hány pontot adtak értük. A lobogójuk alatt közlekedő halászhajók vagy állampolgáraik ellen jogsértés miatt más tagállamokban folyó eljárásokat a tagállamok a 90. cikk alapján joghatósággal rendelkező tagállam végleges döntésére vonatkozó értesítést követően szintén felveszik a jogsértésekről vezetett nemzeti nyilvántartásukba.

(2) A közös halászati politika szabályainak megsértését követően indult eljárásokban a tagállamok megkereshetik a többi tagállamot azzal a céllal, hogy a kérdéses jogsértéssel gyanúsítható vagy a szóban forgó jogsértés elkövetése közben tetten ért halászhajókra és személyekre vonatkozóan a nemzeti nyilvántartásukban szereplő adatokat rendelkezésre bocsássák.

(3) Ha valamely tagállam egy másik tagállamtól jogsértés miatt hozott intézkedésekkel kapcsolatos tájékoztatást kér, a másik tagállam megadhatja a kérdéses halászhajókra és személyekre vonatkozó információkat.

(4) A jogsértések nemzeti nyilvántartásában szereplő adatokat mindig csak az e rendelet célja szerint szükséges ideig, de legalább az azt követő évtől számított három naptári évig kell tárolni, amelyben az információt rögzítették.

IX. CÍM

ELLENŐRZÉSI PROGRAMOK

94. cikk

Közös ellenőrzési programok

A tagállamok egymással közösen és saját kezdeményezésre halászati tevékenységekkel kapcsolatos ellenőrzési, vizsgálati és felügyeleti programokat hajthatnak végre.

95. cikk

Egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok

(1) A Bizottság a 119. cikkben említett eljárással összhangban és az érintett tagállamokkal együttesen meghatározhatja, hogy az egyedi ellenőrzési és vizsgálati programokat mely halászatokra kell kiterjeszteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok megjelölik a vizsgálati tevékenységek célkitűzéseit, prioritásait és eljárásait, valamint referenciaértékeiket. A referenciaértékeket kockázatkezelés alapján kell megállapítani, és azokat az elért eredmények elemzésének elvégzése után rendszeresen felül kell vizsgálni.

(3) Ha valamely többéves terv hatályba lépett, minden tagállam még az egyedi ellenőrzési és vizsgálati program alkalmazása előtt meghatározza a vizsgálati tevékenységek kockázatkezelésre épülő célértékeit.

(4) Az érintett tagállamok a szükséges intézkedések elfogadásával biztosítják az egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok végrehajtását, különös tekintettel a szükséges emberi és anyagi erőforrásokra, valamint alkalmazásuk időszakaira és övezeteire.

X. CÍM

A BIZOTTSÁG ÉRTÉKELÉSI ÉS ELLENŐRZÉSI TEVÉKENYSÉGE

96. cikk

Általános elvek

(1) A Bizottság az információkat és dokumentumokat megvizsgálva, valamint ellenőrzések, önálló vizsgálatok és átvilágítások lefolytatásával ellenőrzi és értékeli, hogy a közös halászati politika szabályait a tagállamok hogyan alkalmazzák, illetve elősegíti közöttük a koordinációt és az együttműködést. E célból a Bizottság hivatalból és a saját eszközeivel kivizsgálást, ellenőrzést, vizsgálatot és átvilágítást kezdeményezhet és végezhet. Különösen ellenőrizheti az alábbiakat:

- a) a közös halászati politika szabályainak a tagállamok és az illetékes hatóságok általi végrehajtása és alkalmazása;
- b) a közös halászati politika szabályainak valamely harmadik ország vizein az adott országgal kötött nemzetközi megállapodással összhangban történő végrehajtása és alkalmazása;
- c) a nemzeti közigazgatási gyakorlat, valamint a vizsgálati és felügyeleti tevékenységek megfelelése a közös halászati politika szabályainak;
- d) megvannak-e a szükséges dokumentumok, és azok megfelelnek-e az alkalmazandó szabályoknak;
- e) az ellenőrzési tevékenységek tagállamok általi végrehajtásának körülményei;
- f) a jogsértések felderítése és az azok tekintetében indított eljárások;
- g) a tagállamok közötti együttműködés.

(2) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal, hogy megkönnyítsék feladatainak végrehajtását. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e cím alapján végzett ellenőrzési, önálló vizsgálati és átvilágítási műveletek során elkerüljék a helyszíni ellenőrzésekre hátrányos nyilvánosságot. Ha a Bizottság tisztviselői a feladatuk végrehajtása során nehézségekbe ütköznek, az érintett tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a feladat teljesítéséhez szükséges eszközöket, és lehetőséget biztosítanak, hogy a Bizottság tisztviselői értékeljék a konkrét ellenőrzési és vizsgálati műveleteket.

A tagállamok a feladatai teljesítéséhez szükséges mértékben segítik a Bizottságot.

97. cikk

A Bizottság tisztviselőinek hatásköre

(1) A Bizottság tisztviselői ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhetnek a halászhajókon, valamint a közös halászati politikával kapcsolatos tevékenységeket végző üzleti vállalkozások és egyéb szervezetek helyiségeiben, és hozzáférést kell biztosítani számukra a feladataik elvégzéséhez szükséges valamennyi információhoz és dokumentumhoz, az azon tagállam tisztviselői részére biztosított hozzáféréssel megegyező mértékben és feltételek mellett, amelyben az ellenőrzésre és a vizsgálatra sor kerül.

(2) A Bizottság tisztviselői jogosultak a vonatkozó aktákról másolatot készíteni, és a szükséges mintavételt elvégezni, amennyiben nyomós okkal feltételezhetik, hogy a közös halászati politika szabályait nem tartják tiszteletben. Kérhetik, hogy a vizsgált helyiségben található személyek igazolják személyazonosságukat.

(3) A Bizottság tisztviselőinek hatáskörei nem haladhatják meg a nemzeti ellenőrök hatásköreit, továbbá nem rendelkeznek rendőrségi és végrehajtási hatáskörökkel.

(4) A Bizottság tisztviselői bemutatják a személyazonosságukat és a hivatali minőségüket igazoló írásos felhatalmazást.

(5) A Bizottság írásbeli utasításokat ad tisztviselőinek, megjelölve hatáskörüket és feladataik célját.

98. cikk

Ellenőrzések

(1) Ha azt a Bizottság szükségesnek tartja, tisztviselői jelen lehetnek a nemzeti ellenőrző hatóságok által végzett ellenőrzési tevékenységek közben. Az ellenőrzési kirendelések keretében a Bizottság megfelelő kapcsolatot teremt a tagállamokkal azzal a céllal, hogy lehetőség szerint egy kölcsönösen elfogadható ellenőrzési programot alakítsanak ki.

(2) Az érintett tagállam biztosítja, hogy az érintett szervek vagy személyek az (1) bekezdés szerinti ellenőrzéseknek alávetésük magukat.

(3) Ha az eredeti ellenőrzési program keretében előirányzott ellenőrzési és vizsgálati műveleteket tárgyi okok miatt nem lehet végrehajtani, a Bizottság tisztviselői az érintett tagállam illetékes hatóságaival közös egyetértésben módosítják az eredeti ellenőrzési programot.

(4) Tengeri vagy légi ellenőrzés és vizsgálat esetén a hajó vagy a repülőgép parancsnoka egy személyben felelős az ellenőrzési és vizsgálati műveletekért. Parancsnoki tevékenysége során kellő figyelemmel kell lennie az (1) bekezdésben említett ellenőrzési programra.

(5) A Bizottság úgy is rendelkezhet, hogy a tagállamokat felkereső tisztviselőit megfigyelőként egy másik tagállam vagy tagállamok tisztviselői is elkísérik. A Bizottság megkeresésére a küldő tagállam, ha szükséges, rövid határidőn belül kijelöli a megfigyelőként kiválasztott nemzeti tisztviselőket. A tagállamok listát is készíthetnek azon nemzeti tisztviselőkről, akiket a Bizottság felkérhet arra, hogy ezeken az ellenőrzéseken és vizsgálatokon legyenek jelen. A Bizottság a listán szereplő vagy a Bizottságnak bejelentett nemzeti tisztviselők közül a saját belátása szerint választ. A Bizottság adott esetben a listát valamennyi tagállam rendelkezésére bocsátja.

(6) A Bizottság tisztviselői, amennyiben szükségesnek tartják, az e cikkben említett ellenőrzési kirendelések előzetes értesítés nélküli megvalósításáról is határozhatnak.

99. cikk

Önálló vizsgálatok

(1) Ha okkal feltételezhető, hogy a közös halászati politika szabályainak alkalmazása során szabálytalanságok történnek, a Bizottság önálló vizsgálatokat végezhet. Ezeket a vizsgálatokat a Bizottság hivatalból és az érintett tagállam tisztviselőinek jelenléte nélkül végzi.

(2) Minden piaci szereplő alávethető önálló vizsgálatnak, ha az szükségesnek mutatkozik.

(3) Valamely tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó területen vagy vizeken végzett önálló vizsgálatok során az adott tagállam eljárási szabályai alkalmazandók.

(4) Amennyiben a Bizottság tisztviselői egy tagállam területén, vagy a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken az e rendelet rendelkezéseinek súlyos megsértését észlelik, haladéktalanul tájékoztatják az érintett tagállam illetékes hatóságait, amelyek megteszik a megfelelő intézkedéseket az említett jogsértéssel szemben.

100. cikk

Átvilágítás

A Bizottság átvilágíthatja a tagállamok ellenőrző rendszereit. Az átvilágítás részeként különösen értékelheti a következőket:

- a) kvóta- és erőkifejtés-gazdálkodási rendszer;
- b) adatellenőrző rendszerek – beleértve a hajómegfigyelési rendszer keresztellenőrző rendszereit –, a fogási, erőkifejtési és forgalmazási adatok és a közösségi halászati flottanyilvántartással kapcsolatos adatok, valamint a jogosítványok és a halászati engedélyek ellenőrzése;
- c) az igazgatási rendszer, ezen belül a rendelkezésre álló alkalmazottak és eszközök alkalmassága, az alkalmazottak képzése, az ellenőrzésben érintett összes hatóság feladatainak kijelölése, valamint a munka koordinálásának mechanizmusai és a hatóságok eredményeinek közös értékelése;
- d) az operatív rendszerek, beleértve a kijelölt kikötők ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat;
- e) a nemzeti ellenőrzési cselekvési programok, beleértve a vizsgálati szintek meghatározását és azok végrehajtását;
- f) a nemzeti szankciórendszerek, beleértve a szankciók megfelelőségét, az eljárások időtartamát, az elkövetők által jogtalanul megszerzett gazdasági hasznot és a szankciórendszer visszatartó erejét.

101. cikk

Ellenőrzési, önálló vizsgálati és átvilágítási jelentések

(1) A Bizottság az ellenőrzések és az önálló vizsgálatok lefolytatását követő egy napon belül tájékoztatja az érintett tagállamokat az előzetes megállapításokról.

(2) A Bizottság tisztviselői minden ellenőrzés, önálló vizsgálat vagy átvilágítás után ellenőrzési, önálló vizsgálati vagy átvilágítási jelentést készítenek. A jelentést az ellenőrzés, az önálló vizsgálat vagy az átvilágítás lezárását követő egy hónapon belül az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátani. A tagállamok lehetőséget kapnak, hogy a jelentés megállapításaira vonatkozóan egy hónapon belül észrevételeket tegyenek.

(3) A tagállamok a (2) bekezdésben említett jelentések alapján megteszik a szükséges intézkedéseket.

(4) A Bizottság a véglegesített ellenőrzési, önálló vizsgálati és átvilágítási jelentéseket az érintett tagállam észrevételeivel együtt közzéteszi hivatalos honlapjának biztonságos részén.

102. cikk

Az ellenőrzési, önálló vizsgálati és átvilágítási jelentések nyomon követése

(1) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az általa e rendelet végrehajtásával kapcsolatban kért lényeges információkat. Az adatok bekérésekor a Bizottság megjelöl egy ésszerű határidőt, amelyen belül az adatokat meg kell adni.

(2) A Bizottság, amennyiben úgy véli, hogy a közös halászati politika szabályainak végrehajtása során szabálytalanságok történtek, vagy az ellenőrzéssel kapcsolatban az egyes tagállamokban meglévő rendelkezések és módszerek nem hatékonyak, tájékoztatja az érintett tagállamokat, amelyek ezt követően közigazgatási vizsgálatot folytatnak le, amelyben a Bizottság tisztviselői is részt vehetnek.

(3) Az érintett tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a közigazgatási vizsgálat eredményéről, és a vizsgálatról készített jelentést legkésőbb a Bizottság megkeresését követő három hónapon belül eljuttatják a Bizottsághoz. Ezt a határidőt a tagállam kellően megindokolt kérésére a Bizottság egy ésszerű időpontig meghosszabbíthatja.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett közigazgatási vizsgálat eredményeként a szabálytalanságokat nem szüntetik meg, vagy a Bizottság a 98. és 99. cikkben említett ellenőrzések vagy önálló vizsgálatok során vagy a 100. cikkben említett átvilágítás során valamely tagállam ellenőrző rendszerében hiányosságokat állapít meg, a Bizottság az adott tagállammal együtt cselekvési tervet határoz meg. A tagállam a cselekvési terv végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést megtesz.

XI. CÍM

A KÖZÖS HALÁSZATI POLITIKA CÉLKITŰZÉSEINEK A TAGÁLLAMOK ÁLTALI TELJESÍTÉSÉT BIZTOSÍTÓ INTÉZKEDÉSEK

I. FEJEZET

Pénzügyi intézkedések

103. cikk

A közösségi pénzügyi támogatás felfüggesztése és megszüntetése

(1) A Bizottság dönthet úgy, hogy az 1198/2006/EK rendelet és a 861/2006/EK rendelet 8. cikkének a) pontja szerinti közösségi pénzügyi támogatások egészének vagy egy részének kifizetését legfeljebb tizennyolc hónapra felfüggeszti, amennyiben bizonyítást nyer, hogy:

- a) a finanszírozott intézkedések hatékonysága a közös halászati politika szabályainak be nem tartása miatt sérül vagy sérülhet, különösen a halászati erőforrások védelme és az azokkal való gazdálkodás, a flotta- és a halászati ellenőrzés kiigazítása terén;
- b) ha a szabályok be nem tartása közvetlenül az érintett tagállamnak tudható be; és
- c) a szabályok be nem tartása súlyosan veszélyezteteti az élő vízi erőforrások védelmét vagy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer hatékony működését,

továbbá amennyiben a Bizottság a rendelkezésre álló információk, illetve szükség szerint az érintett tagállam magyarázatának figyelembevételére alapján azt a következtetést vonja le, hogy az érintett tagállam a helyzet orvoslására nem hozott megfelelő intézkedéseket, és az a közeljövőben sem várható tőle.

(2) Ha a felfüggesztés ideje alatt a tagállam még mindig nem tudja bizonyítani, hogy az érintett kötelezettségek jövőbeli betartása és az alkalmazandó szabályok érvényesítése érdekében megfelelő korrekciós intézkedéseket hozott, illetve hogy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer jövőbeli hatékony működését nem fenyegeti komoly kockázat, a Bizottság az (1) bekezdés alapján felfüggesztett pénzügyi támogatás egészét vagy annak egy részét megszüntetheti. Ilyen megszüntetés csak a vonatkozó kifizetés 12 hónapos felfüggesztése után alkalmazható.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések meghozatala előtt a Bizottság írásban tájékoztatja az érintett tagállamot a tagállam ellenőrző rendszerének hiányosságaival kapcsolatos megállapításairól, valamint az (1) és (2) bekezdésben említett döntés meghozatalára vonatkozó szándékáról, és felkéri a tagállamot, hogy a jogsértés súlya szerint a Bizottság által meghatározott, de legalább egy hónapos határidőn belül hozzon korrekciós intézkedéseket.

(4) Ha a tagállam a (3) bekezdés alapján meghatározandó határidőn belül nem válaszol az említett bekezdés szerinti levélre, a Bizottság az adott időpontban rendelkezésre álló információk alapján meghozhatja az (1) vagy (2) bekezdésben említett döntést.

(5) A kifizetések felfüggesztésének vagy megszüntetésének százalékos mértéke a tagállam által megszegtett védelmi, ellenőrzési, vizsgálati vagy végrehajtási szabályok jellegével és fontosságával, valamint az élő vízi erőforrások védelmét vagy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer hatékony működését fenyegető kockázatok súlyosságával arányos, továbbá figyelembe veszi azt, hogy a finanszírozott intézkedések hatékonysága mekkora mértékben sérül vagy sérülhet. Az (1) bekezdésben említett pénzügyi támogatás révén finanszírozott intézkedések keretében a felfüggesztés vagy megszüntetés százalékos arányának meghatározásakor – korlátozó jelleggel – figyelembe kell venni a szabálytalansághoz kapcsolódó halászat vagy halászattal összefüggő tevékenységek viszonylagos súlyát.

(6) Az e cikk szerinti döntéseket valamennyi releváns körülményt figyelembe véve kell meghozni oly módon, hogy valós gazdasági kapcsolat legyen a szabálytalanság tárgya és a felfüggesztett kifizetéshez vagy a megszüntetett közösségi pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó intézkedés között.

(7) A felfüggesztést meg kell szüntetni, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek már nem állnak fenn.

(8) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

Halászati tilalom

104. cikk

A közös halászati politika célkitűzései teljesítésének elmulasztása miatt bevezetett halászati tilalom

(1) Ha a tagállam a többéves terv végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségeit megszegi, és a Bizottság bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a kötelezettségek teljesítésének elmulasztása súlyosan veszélyezteti az érintett halállomány védelmét, a Bizottság az érintett tagállam tekintetében ideiglenesen elrendelheti a hiányosságok által érintett halászat tilalmát.

(2) A Bizottság az érintett tagállamot a megállapításairól és a vonatkozó dokumentumokról írásban tájékoztatja, és a tagállamnak legfeljebb tíz munkanap határidőt ad annak igazolására, hogy a halászat biztonságosan folytatható.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha a Bizottság megkeresésére a tagállam a (2) bekezdésben megadott határidőn belül nem válaszol, vagy ha válasza nem tekinthető kielégítőnek vagy nyilvánvalóan arra utal, hogy a szükséges intézkedéseket nem hajtották végre.

(4) A Bizottság a tilalmat feloldja, ha a tagállam a Bizottság számára kielégítő módon írásban igazolta, hogy a halászat biztonságosan folytatható.

III. FEJEZET

Kvótacsökkentés és -átcsoportosítás, valamint halászati erőfelfejtés

105. cikk

Kvótacsökkentés

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam túllépte a számára kiosztott kvótákat, a Bizottság csökkenti a tagállam jövőbeli kvótáit.

(2) Amennyiben valamely tagállam túlhalálással kimerítette az állományra vagy állománycsoportra egy adott évben vonatkozó kvótáját, halászati lehetőségeit vagy fogásrészét, a Bizottság a túlhalászó tagállam következő évre vagy évekre vonatkozó éves kvótáját, halászati lehetőségeit vagy fogásrészét a következő táblázat szerinti szorzótényezők alkalmazásával csökkenti:

A túlhalászás mértéke az engedélyezett kirakodásokhoz képest	Szorótényező
Legfeljebb 5 %	Túlhalászás × 1,0
5 %-nál nagyobb, de legfeljebb 10 %	Túlhalászás × 1,1
10 %-nál nagyobb, de legfeljebb 20 %	Túlhalászás × 1,2
20 %-nál nagyobb, de legfeljebb 40 %	Túlhalászás × 1,4
40 %-nál nagyobb, de legfeljebb 50 %	Túlhalászás × 1,8
50 % feletti túlhalászás	Túlhalászás × 2,0

A túlhalászás × 1,00 mértékű levonás vonatkozik azonban minden olyan esetre, amikor a túlhalászás az engedélyezett kirakodáshoz képest legfeljebb 100 tonna.

(3) A (2) bekezdésben említett szorzótényezőkön mellett 1,5-es szorzótényezőt kell alkalmazni, ha:

- valamely tagállam az előző két évben az állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótáját, halászati lehetőségeit vagy fogásrészét túlhalálással ismételtelen kimerítette, és ezekre a túlhalászásokra alkalmazták a (2) bekezdésben említett csökkentést;
- a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények és különösen a HTMBG által készített jelentések megállapítják, hogy a túlhalászás súlyosan veszélyezteti az érintett halállomány védelmét; vagy
- a halállomány többéves terv hatálya alá tartozik.

(4) Amennyiben valamely tagállam túlhalálással kimerítette az állományra vagy állománycsoportra korábbi években vonatkozó kvótáját, halászati lehetőségeit vagy fogásrészét, a Bizottság – az érintett tagállammal folytatott konzultációt követően – a 119. cikkben említett eljárásnak megfelelően csökkentheti a túlhalászó tagállam jövőbeli kvótáit a túlhalászás mértékének figyelembevételére érdekében.

(5) Ha a túlhalászott állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótát, halászati lehetőséget vagy fogásrészt nem lehet az (1) és (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően csökkenteni, mert az állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvóta, halászati lehetőség vagy fogásrész egyáltalán nem vagy nem elegendő mértékben áll az érintett tagállam rendelkezésére, a Bizottság – az érintett tagállammal folytatott konzultációt követően – a következő évben vagy években a kvótacsökkentést alkalmazhatja az adott tagállam számára ugyanazon földrajzi területen rendelkezésre álló, vagy ugyanolyan kereskedelmi értékkel bíró egyéb állományokra vagy állománycsoportokra, az (1) bekezdéssel összhangban.

(6) Az e cikk alkalmazására, különösen pedig az érintett mennyiségek meghatározására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

106. cikk

A halászati erő kifejtés csökkentése

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam túllépte a számára kiosztott halászati erő kifejtését, a Bizottság csökkenti a tagállam jövőbeli halászati erő kifejtését.

(2) Ha valamely tagállam egy adott földrajzi területen vagy halászatban túllépi a rendelkezésére álló halászati erő kifejtését, a Bizottság a szóban forgó tagállam számára az érintett földrajzi terület vagy halászat tekintetében rendelkezésre álló halászati erő kifejtést a következő évben vagy években az alábbi táblázat szerinti szorzótényezők alkalmazásával csökkenti:

A rendelkezésre álló halászati erő kifejtés túllépésének mértéke	Szorzótényező
Legfeljebb 5 %	Túllépés $\times$ 1,0
5 %-nál nagyobb, de legfeljebb 10 %	Túllépés $\times$ 1,1
10 %-nál nagyobb, de legfeljebb 20 %	Túllépés $\times$ 1,2
20 %-nál nagyobb, de legfeljebb 40 %	Túllépés $\times$ 1,4
40 %-nál nagyobb, de legfeljebb 50 %	Túllépés $\times$ 1,8
50 % feletti túllépés	Túllépés $\times$ 2,0

(3) Ha a túllépett legnagyobb megengedett halászati erő kifejtést nem lehet a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően csökkenteni, mert a legnagyobb megengedett halászati erő kifejtés egyáltalán nem vagy nem elegendő mértékben áll az érintett tagállam rendelkezésére, a Bizottság a következő évben vagy években a csökkentést alkalmazhatja az adott tagállam számára ugyanazon földrajzi területen rendelkezésre álló halászati erő kifejtésre, a (2) bekezdéssel összhangban.

(4) Az e cikk alkalmazására, különösen pedig az érintett halászati erő kifejtés meghatározására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

107. cikk

A közös halászati politika szabályainak be nem tartása miatt alkalmazott kvótacsökkentés

(1) Ha bizonyítást nyer, hogy a többéves tervek hatálya alá tartozó állományokra vonatkozó szabályokat valamely tagállam nem tartja be, és ezzel súlyosan veszélyeztetheti ezen állományok védelmét, a Bizottság – az állományokban okozott károk figyelembevételével az arányosság elvét alkalmazva – a következő évben vagy években csökkentheti az állományok vagy állománycsoportok tekintetében az adott tagállam rendelkezésére álló éves kvótákat, forráselosztásokat vagy fogásrészeket.

(2) A Bizottság az érintett tagállamot a megállapításairól írásban tájékoztatja, és a tagállamnak legfeljebb 15 munkanap határidőt ad annak igazolására, hogy a halászat biztonságosan folytatható.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha a Bizottság megkeresésére a tagállam a (2) bekezdésben megadott határidőn belül nem válaszol, vagy ha válasza nem tekinthető kielégítőnek vagy nyilvánvalóan arra utal, hogy a szükséges intézkedéseket nem hajtották végre.

(4) Az e cikk alkalmazására, különösen pedig az érintett mennyiségek meghatározására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

Rendkívüli intézkedések

108. cikk

Rendkívüli intézkedések

(1) Ha – a Bizottság által végzett mintavétel eredményeit is beleértve – bizonyítást nyer, hogy valamely tagállam vagy tagállamok halászati tevékenysége és/vagy az általa hozott intézkedések aláássák a többéves tervek keretében elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedéseket vagy veszélyeztetik a tengeri ökoszisztémát, és ez azonnali intézkedést kíván, a Bizottság bármely tagállam indoklással ellátott megkeresésére vagy a saját kezdeményezésére jogosult olyan rendkívüli intézkedések meghozataláról dönteni, amelyek legfeljebb hat hónappal maradnak hatályban. A Bizottság új határozatot hozhat a rendkívüli intézkedések időbeli hatályának legfeljebb hat hónappal történő meghosszabbítására.

(2) Az (1) bekezdésében előírt rendkívüli intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a fenyegető veszéllyel, és többek között a következőkre kell kiterjedniük:

- az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók halászati tevékenységének felfüggesztése;
- halászati tilalom;

- c) a közösségi piaci szereplők számára az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók által fogott hal vagy halászati termékek kirakodásának, hizlalás vagy tenyésztés céljából ketreces tartásának vagy átrakásának megtiltása;
- d) az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók által fogott hal vagy halászati termékek forgalomba hozatalának vagy egyéb kereskedelmi célú felhasználásának megtiltása;
- e) az érintett tagállamok joghatósága alatt álló vizeken folytatott haltenyésztés céljából élő hal átadásának megtiltása;
- f) az érintett tagállam lobogója alatt közlekedő hajók által fogott élő halak egy másik tagállam joghatósága alá tartozó vizeken folytatott haltenyésztés céljából történő átvételének megtiltása;
- g) az érintett tagállam lobogója alatt közlekedő hajók számára egy másik tagállam joghatósága alá tartozó vizeken való halászat megtiltása;
- h) a tagállamok által megadott halászati adatok megfelelő módosítása.

(3) A tagállamok a Bizottságnak és az érintett tagállamoknak egyidejűleg benyújtják az (1) bekezdésben említett kérelmüket. A többi tagállam a kézhezvételtől számított öt munkanapon belül nyújthatja be észrevételeit a Bizottsághoz. A Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül határozatot hoz.

(4) A rendkívüli intézkedésnek azonnali hatályúnak kell lennie. Az intézkedésről értesíteni kell az érintett tagállamokat, és azt közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(5) Az érintett tagállamok az értesítés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül a Tanács elé terjeszthetik a bizottsági határozatot.

(6) A Tanács – minősített többséggel – az előterjesztés kézhezvételétől számított egy hónapon belül eltérő döntést hozhat.

XII. CÍM

ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

1. FEJEZET

Az adatok elemzése és átvilágítása

109. cikk

Az adatok elemzésére vonatkozó általános elvek

(1) A tagállamok legkésőbb 2013. december 31-ig az e rendelettel összhangban rögzített adatok ellenőrzése céljából számítógépes adatbázist, továbbá egy ellenőrző rendszert hoznak létre.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e rendelettel összhangban rögzített valamennyi adat pontos és hiánytalan, valamint hogy azokat a közös halászati politika keretében megállapított határidőkön belül nyújtsák be. Különösen:

- a) a tagállamok automatizált számítógépes algoritmusok és mechanizmusok alapján elvégzik a következő adatok keresztellenőrzését, elemzését és ellenőrzését:
 - i. a hajómegfigyelési rendszer adatai;
 - ii. a halászati tevékenységekre vonatkozó adatok, különösen a halászati napló, a kirakodási nyilatkozat, az átrakási nyilatkozat és az előzetes értesítés;
 - iii. az átvételi nyilatkozatokban, a fuvarokmányokban és az értékesítési bizonylatokban szereplő adatok;
 - iv. a halászati jogosítványokban és a halászati engedélyekben szereplő adatok;
 - v. a vizsgálati jelentésekből származó adatok;
 - vi. a motorteljesítménnyel kapcsolatos adatok;
- b) adott esetben az alábbi adatok keresztellenőrzését, elemzését és ellenőrzését is el kell végezni:
 - i. a hajófelderítési rendszerben szereplő adatok;
 - ii. az észlelésekre vonatkozó adatok;
 - iii. a nemzetközi halászati megállapodásokra vonatkozó adatok;
 - iv. a halászati területekre való belépésre és az onnan való kilépésre vonatkozó adatok, az olyan tengeri területekre való belépésre és az onnan való kilépésre vonatkozó adatok, amelyeknek a vizeihez és erőforrásaihoz való hozzáférésre egyedi szabályok vonatkoznak, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek és hasonló szervezetek szabályozási területére, továbbá harmadik országok vizeire való belépésre és az onnan való kilépésre vonatkozó adatok;
 - v. az automatikus azonosító rendszer adatai.

(3) Az ellenőrző rendszer lehetővé teszi az adatokat érintő ellentmondások, tévedések és hiányzó információk azonnali megállapítását.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az adatbázis egyértelműen jelezze az adatellenőrző rendszer által feltárt, adatokat érintő ellentmondásokat. Az adatbázis továbbá feltünteteti valamennyi kijavított adatot és a helyesbítés okát.

(5) Ha az adatok között ellentmondást fedeznek fel, az érintett tagállam elvégzi a szükséges vizsgálatokat, ha pedig alapos a gyanú, hogy jogsértést követtek el, megteszi a szükséges lépéseket.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az adatbeérkezés, az adatbevitel és az adatellenőrzés időpontjai, valamint az észlelt ellentmondások nyomon követését jelző időpontok egyértelműen látszódnak az adatbázisban.

(7) Ha a (2) bekezdésben említett adatokat nem elektronikus úton küldik el, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy azokat manuálisan haladéktalanul bevigyék az adatbázisba.

(8) A tagállamok a (2) bekezdés a) és b) pontjában felsorolt adatokat felőlelő ellenőrző rendszer megvalósítására és az ellentmondások nyomon követésére nemzeti tervet dolgoznak ki. A terv lehetővé teszi, hogy a tagállamok az ellenőrzés, a keresztellenőrzés, majd azt követően az ellentmondások nyomon követése tekintetében kockázatértékelésen alapuló prioritásokat határozzanak meg. A tervet jóváhagyás céljából a Bizottsághoz kell benyújtani 2011. december 31-ig. A Bizottság a terveket 2012. július 1-je előtt hagyja jóvá, lehetőséget biztosítva a tagállamok számára arra, hogy kiigazításokat tegyenek. A terv módosításait jóváhagyás céljából évente szintén a Bizottsághoz kell benyújtani.

(9) Ha a Bizottság a saját vizsgálatainak eredményeként a tagállam adatbázisába bevitt adatokban ellentmondásokat állapított meg – és miután ezt bizonyítékokkal is alátámasztotta, valamint miután erről konzultációt folytatott a tagállammal –, kérheti a tagállamtól az ellentmondás okainak kivizsgálását és szükség esetén az adatok helyesbítését.

(10) Az e rendeletben említett, tagállamok által létrehozott adatbázisokat és az általuk gyűjtött adatokat a nemzeti jog értelmében meghatározott feltételek alapján hitelesnek kell tekinteni.

110. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv bármikor, előzetes értesítés nélkül távolról hozzáférhessen a 115. cikkben említett valamennyi adathoz. A Bizottság ezenfelül lehetőséget kap, hogy manuálisan vagy automatikusan bármely időszakra vagy bármilyen mennyiségű halászhajóra vonatkozóan letöltse ezeket az adatokat.

(2) A tagállamok a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv által kiadott elektronikus tanúsítvány alapján hozzáférést biztosítanak a Bizottság tisztviselői számára.

A hozzáférést a tagállami honlapok 115. cikkben említett biztonságos részén keresztül kell biztosítani.

(3) Az (1) és (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel 2012. június 30-ig kísérleti projekt(ek)et végezhetnek az e rendeletnek megfelelően rögzített és érvényesített, halászati lehetőségekre vonatkozó tagállami adatokhoz történő valós idejű távoli hozzáférés biztosítását illetően. Amennyiben a Bizottság és az érintett tagállam egyaránt elégedett a kísérleti projekt eredményével, és amíg a távoli hozzáférés a megállapodásnak megfelelően működik, az érintett tagállam nem köteles jelentést tenni a halászati lehetőségekről a 33. cikk (2) és (8) bekezdésében foglaltak szerint. Az adataz hozzáférés formáját és az azzal kapcsolatos eljárásokat meg kell vizsgálni és tesztelni kell. Amennyiben a tagállamoknak szándékában áll kísérleti projekt(ek)et végezni, erről 2012. január 1-jét megelőzően tájékoztatják a Bizottságot. 2013. január 1-jével kezdődően a Tanács határozhat a Bizottság részére történő tagállami adatközlés eltérő módjáról és gyakoriságáról.

111. cikk

Adatcsere

(1) A lobogó szerinti tagállamok biztosítják a releváns információk közvetlen elektronikus cseréjét a többi tagállammal, valamint adott esetben a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel, különösen az alábbiak tekintetében:

- a) a hajómegfigyelési rendszer adatai, ha hajóik egy másik tagállam vizein tartózkodnak;
- b) a halászati naplóban szereplő információk, ha hajóik egy másik tagállam vizein folytatnak halászatot;
- c) a kirakodási nyilatkozatok és az átrakási nyilatkozatok, ha e műveletekre egy másik tagállam kikötőjében kerül sor;
- d) előzetes értesítés, ha a rendeltetési kikötő egy másik tagállamban található.

(2) A parti tagállamok biztosítják a releváns információk közvetlen elektronikus cseréjét a többi tagállammal, valamint adott esetben a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel, különösen az alábbiak továbbítása révén:

- a) az értékesítési bizonylatokkal kapcsolatos információk a lobogó szerinti tagállam számára, ha az első értékesítést egy másik tagállam halászhajója végzi;
- b) az átvételi nyilatkozatokkal kapcsolatos információk, ha a halraktározása a lobogó szerinti tagállamtól vagy a kirakodás szerinti tagállamtól eltérő tagállamban történik;
- c) az értékesítési bizonylatokkal és az átvételi nyilatkozatokkal kapcsolatos információk a kirakodás szerinti tagállam számára.

(3) Az e fejezet alkalmazására és különösen a minőség és az adatszolgáltatási határidők betartásának ellenőrzésére, az adatok keresztellenőrzésére, elemzésére és ellenőrzésére, valamint az adatletöltés és -csere egységes formájának megállapítására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

Bizalmas adatkezelés

112. cikk

A személyes adatok védelme

(1) Ez a rendelet nem sérti és semmilyen módon nem érinti az egyének számára a személyes adatok feldolgozása tekintetében a közösségi és a nemzeti jog által garantált védelmi szintet és különösen nem módosítja a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos, a 95/46/EK irányelv szerinti kötelezettségeit, sem a közösségi intézményeknek és szerveknek a 45/2001/EK rendelet szerinti, a személyes adatok feladataik ellátása során történő feldolgozásával kapcsolatos kötelezettségeit.

(2) Az érintett személyek jogait a nemzeti rendszerek által feldolgozott nyilvántartási adataik vonatkozásában a személyes adataikat tároló tagállam jogával – és különösen a 95/46/EK irányelvet végrehajtó rendelkezésekkel – összhangban, a közösségi rendszerek által feldolgozott nyilvántartási adataik vonatkozásában pedig a 45/2001/EK rendelettel összhangban gyakorolhatják.

113. cikk

Bizalmas adatkezelés, szakmai és üzleti titoktartás

(1) A tagállamok és a Bizottság minden szükséges lépést megtesznek annak biztosítására, hogy az e rendelet keretében gyűjtött és kapott adatokat a szakmai és üzleti adatok védelmére alkalmazandó szabályoknak megfelelően kezeljék.

(2) Hacsak az adatközlő tagállam kifejezett hozzájárulását nem adja, a tagállamok és a Bizottság között kicserélt adatok nem adhatók át más személyeknek, csak a tagállamok vagy a közösségi intézmények olyan személyeinek, akiknek a beosztása megköveteli, hogy hozzáférjenek ezekhez az adatokhoz.

(3) Az (1) bekezdésben említett adatok csak az e rendeletben előírt célra használhatók fel, hacsak az adatokat szolgáltató hatóságok kifejezetten nem járulnak hozzá a más célra való felhasználáshoz, és azzal a feltétellel, hogy az adatokat fogadó hatóság tagállamában hatályban lévő rendelkezések nem tiltják az ilyen jellegű felhasználást.

(4) Az e rendelet keretében az illetékes hatóságoknál, bíróságokon, egyéb hatóságoknál és a Bizottságnál vagy az általa kijelölt szervnél dolgozó személyekkel olyan adatot közöl, amelynek nyilvánosságra hozatala alááshatja:

- a) a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban a magánélet védelmét és az egyének sérthetetlenségét;
- b) valamely természetes vagy jogi személy üzleti érdekeit, ideértve a szellemi tulajdont is;
- c) a bírósági eljárásokat és a jogi tanácsadást; vagy
- d) az ellenőrzések vagy vizsgálatok hatályát,

csak a bizalmas adatkezelésre vonatkozó szabályok függvényében megengedett. Az információ nyilvánosságra hozatala mindig megengedett, amennyiben az a közös halászati politika szabályai megsértésének megszüntetéséhez vagy megtiltásához szükséges.

(5) Az (1) bekezdés szerinti adatok a fogadó tagállam nemzeti jogszabályai és a közösségi intézményekre alkalmazandó megfelelő rendelkezések által a hasonló adatok számára biztosítottal azonos védelmet élveznek.

(6) E cikket nem lehet akként értelmezni, hogy az akadályozza az e rendelet alapján megszerzett adatoknak olyan jogi eljárások során való felhasználását, amelyeket a közös halászati politika szabályai tiszteletben tartásának elmulasztása miatt indítottak. Az

adatot továbbító tagállam illetékes hatóságait tájékoztatják az összes olyan esetről, ahol azokat az adatokat erre a célra felhasználták.

(7) Ez a cikk nem érinti a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmények alapján vállalt kötelezettségek teljesítését.

III. FEJEZET

Hivatalos honlapok

114. cikk

Hivatalos honlapok

(1) E rendelet céljából 2012. január 1. előtt minden tagállam létrehoz egy interneten elérhető hivatalos honlapot, amely tartalmazza a 115. és 116. cikkben felsorolt információkat. A tagállamok a Bizottsággal közlik hivatalos honlapjuk internetcímét. A tagállamok között, illetve a tagállamok, a Közös Halászati Ellenőrző Hivatal és a Bizottság között folyó átlátható kommunikáció biztosítása érdekében a Bizottság közös előírások és eljárások kidolgozásáról határozhat, beleértve olyan információk rendszeres küldését is, amelyek a halászati lehetőségek viszonylatában bemutatják a nyilvántartott halászati tevékenységek pillanatnyi alakulását.

(2) Minden tagállam hivatalos honlapja egy nyilvánosan hozzáférhető és egy biztonságos részből áll. A honlapon e rendelettel összhangban minden tagállam létrehozza, karbantartja és aktualizálja az ellenőrzés céljából szükséges adatokat.

115. cikk

A honlap nyilvánosan hozzáférhető része

(1) A tagállamok a honlapjuk nyilvánosan hozzáférhető részén haladéktalanul közzéteszik az alábbi információkat vagy a közvetlenül azokra mutató hivatkozásokat:

- a) a halászati jogosítványok és a 7. cikkben említett halászati engedélyek kiállításáért felelős, illetékes hatóságok neve és címe;
- b) a 20. cikkben említett átrakás céljából kijelölt kikötők listája, amely feltünteti a nyitvatartási időt;
- c) a többéves tervek hatálybalépése után egy hónappal, a Bizottság jóváhagyását követően a 43. cikkben említett kijelölt kikötők listája a nyitvatartási idővel együtt, azt követően harminc napon belül pedig az egyes kirakodások tekintetében a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok mennyiségének nyilvántartásával és jelentésével kapcsolatos feltételek;
- d) az azonnali hatályú tilalmat elrendelő határozat, amely egyértelműen meghatározza az érintett halászterületek földrajzi kiterjedését, a tilalom időtartamát és a tilalom ideje alatt az érintett területen a halászatra irányadó feltételeket a 53. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint;

- e) a kapcsolattartó pontok adatai a 14., 17., 20., 23., 62., 66. és 68. cikkben említett halászati naplók, előzetes értesítések, átrakási nyilatkozatok, kirakodási nyilatkozatok, értékesítési bizonylatok, átvételi nyilatkozatok és fuvarokmányok továbbítása vagy benyújtása tekintetében;
- f) az 54. cikkben említett azonnali hatályú ideiglenes halászati tilalmak területi hatályát jelölő koordinátákat tartalmazó térkép, amely feltünteti a tilalom időtartamát és a tilalom ideje alatt a területen történő halászatra irányadó feltételeket;
- g) a 35. cikk alapján a halászat tilalmára vonatkozó határozat és minden szükséges részlet.

116. cikk

A honlap biztonságos része

- (1) A honlap biztonságos részén minden tagállam létrehozza, karbantartja és aktualizálja az alábbi listákhoz és adatbázisokhoz való hozzáférést:
- a) a 74. cikkben említett vizsgálatokért felelős tisztviselők listája;
 - b) a 78. cikkben említett, a tisztviselők által készített vizsgálati és felügyeleti jelentéseket kezelő elektronikus adatbázis;
 - c) a halászati felügyelő központ által a 9. cikkben említett hajómegfigyelési rendszerben rögzített számítógépes állományok;
 - d) az e rendelettel összhangban kiállított és kezelt összes halászati jogosítvány és halászati engedély listáját tartalmazó elektronikus adatbázis, amelyben egyértelműen fel vannak tüntetve a meghatározott feltételek és a felfüggesztésekre és visszavonásokra vonatkozó információk;
 - e) a 26. cikk (6) bekezdésében említett 24 órás folyamatos időszak mérésének módja;
 - f) a 33. cikkben említett halászati lehetőségekre vonatkozó valamennyi lényeges adatot tartalmazó elektronikus adatbázis;
 - g) a 46. cikkben említett nemzeti ellenőrzési cselekvési programok;
 - h) az adatok teljessége és minősége ellenőrzése céljából a 109. cikkben említett elektronikus adatbázis.

- (2) Minden tagállam biztosítja:

- a) az e cikkben említett valamennyi adathoz biztonságos internetkapcsolaton keresztül való távoli hozzáférést a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv számára, a hét minden napján 24 órában;
- b) a releváns információk közvetlen elektronikus cseréjét a többi tagállammal, valamint a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel.

- (3) A tagállamok a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv által kiadott elektronikus tanúsítvány alapján hozzáférést biztosítanak a Bizottság tisztviselői számára.

- (4) A honlap biztonságos részén található adatokhoz csak az érintett tagállam vagy a Bizottság vagy az általa kijelölt szerv által arra felhatalmazott felhasználók férhetnek hozzá. Az e személyek számára hozzáférhető adatok a közös halászati politika szabályainak betartásával kapcsolatos feladataik vagy munkájuk elvégzéséhez szükséges adatokra korlátozódnak, és az ilyen adatok bizalmas felhasználására irányadó szabályok kötelezőek rájuk nézve.

- (5) A honlap biztonságos részén szereplő adatokat mindig csak az e rendelet célja szerint szükséges ideig, de legalább az azt követő évtől számított három naptári évig kell tárolni, amelyben az információt rögzítették. Az e rendelettel összhangban, történelmi, statisztikai vagy tudományos célból kicserélendő személyes adatokat anonim módon kell kicserélni, vagy ha ez nem lehetséges, az érintettek személyazonosságát titkosítani kell.

- (6) Az e fejezet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

XIII. CÍM

VÉGREHAJTÁS

117. cikk

Igazgatási együttműködés

- (1) A tagállamoknak az e rendelet végrehajtásáért felelős hatóságai e rendelet betartásának biztosítása érdekében együttműködnek egymással, a harmadik országok illetékes hatóságaival, a Bizottsággal és az általa kijelölt szervvel.
- (2) Az (1) bekezdésben említett cél érdekében létrehoznak egy kölcsönös segítségnyújtási rendszert, amely rendelkezik az előzetes megkeresés és a szabad elhatározás alapján történő információcseré szabályairól.
- (3) A halászati tevékenységek helye szerinti tagállam a vonatkozó adatokat a haláshajó lobogója szerinti tagállamnak történő továbbításukkal egyidejűleg a Bizottság kérésére a Bizottságnak is elküldi elektronikus úton.

- (4) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

118. cikk

Jelentéstételi kötelezettség

- (1) A tagállamok ötévente jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz e rendelet alkalmazásával kapcsolatban.
- (2) A tagállamok által benyújtott jelentések és a saját észrevételei alapján a Bizottság ötévente jelentést készít, amelyet benyújt az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(3) A Bizottság az e rendelet hatálybalépésétől számított öt év elteltével elvégzi az e rendelet által a közös halászati politikára gyakorolt hatás értékelését.

(4) A tagállamok jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz, amelyben kifejtik, hogy az alapadatokról szóló jelentés elkészítésénél milyen szabályokat alkalmaztak.

(5) Az e cikk végrehajtásának keretében a tagállamok által benyújtandó jelentések tartalmára és formájára vonatkozó részletes szabályokat a 119. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

119. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke alapján létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott határidő egy hónap.

XIV. CÍM

MÓDOSÍTÁS ÉS HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉS

120. cikk

A 768/2005/EK rendelet módosítása

A 768/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„i) elősegíti a közös halászati politika ellenőrző rendszerének egységes végrehajtását, ami különösen az alábbiakat foglalja magában:

- az egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok, a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (»IUU«) halászat ellenőrzésére irányuló programok és a nemzetközi ellenőrzési és vizsgálati programok végrehajtása érdekében a tagállamok által folytatott ellenőrzési tevékenységek operatív koordinációjának megszervezése,
- a Hivatal feladatainak a 17a. cikkel összhangban történő ellátásához szükséges vizsgálatok.”

2. Az 5. cikkben:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hivatal által végzett operatív koordináció a közös halászati politika hatálya alá tartozó valamennyi tevékenység ellenőrzésére kiterjed.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Hivatal a tagállamok fokozottabb operatív koordinációjának céljából az érintett tagállamokkal együtt operatív terveket dolgozhat ki, és koordinálhatja azok végrehajtását.”

3. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Segítségnyújtás a Bizottság és a tagállamok számára

A Hivatal segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak azzal a céllal, hogy – az IUU halászat elleni küzdelmet is beleértve – biztosítsa a közös halászati politika szabályai alapján és a harmadik országokhoz fűződő kapcsolatokról rájuk háruló kötelezettségek magas színvonalú, egységes és hatékony teljesítését. A Hivatal különösen:

- a) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet a tagállamok halászati felügyelőségei oktatóinak képzéséhez, és további képzési kurzusokat és szemináriumokat biztosít az említett tisztviselők és az ellenőrzési és vizsgálati tevékenységben részt vevő egyéb személyzet számára;
- b) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet a közösségi ellenőrök első küldetés előtti képzéséhez, és e tisztviselők számára rendszeresen biztosít további, aktualizált képzési kurzusokat és szemináriumokat;
- c) a tagállamok megkeresésére elvégzi a tagállamok ellenőrzési és vizsgálati tevékenységeihez kapcsolódó eszközök és szolgáltatások együttes beszerzését, továbbá a közös kísérleti projektek tagállamok általi végrehajtásának előkészítését és koordinálását;
- d) közös működési eljárásokat alakít ki a két vagy több tagállam által végzett közös ellenőrzési és vizsgálati tevékenységekre vonatkozóan;
- e) kritériumokat dolgoz ki az ellenőrzési és felügyeleti eszközöknek a tagállamok, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti cseréje tekintetében, illetve az ilyen eszközök tagállamok általi biztosítására vonatkozóan;
- f) a halászati adatok alapján a fogásokra, a kirakodásokra és a halászati erőfelfejtésre, illetve a be nem jelentett kirakodásokra vonatkozóan kockázatelemzést végez, többek között a fogásokra és a behozatalra vonatkozó adatoknak a kivitelle és a nemzeti fogyasztásra vonatkozó adatokkal való összehasonlítása révén;
- g) a Bizottság vagy a tagállamok megkeresésére közös vizsgálati módszereket és eljárásokat dolgoz ki;
- h) kérésre segíti a tagállamokat abban, hogy megfeleljenek saját közösségi és nemzetközi kötelezettségeiknek, beleértve a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében fennálló kötelezettségeket;

- i) hatáskörén belül ösztönzi és koordinálja az egységes kockázatkezelési módszerek kidolgozását;
- j) koordinálja és ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést és a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletben (*) meghatározott mintavételi tervek kidolgozására vonatkozó közös előírásokat.

(*) HL L 343., 2009.12.22., 1. o.”

4. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A Közösség ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségeinek végrehajtása

(1) A Hivatal a Bizottság kérésére nemzetközi ellenőrzési és vizsgálati programok alapján összehangolja a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeit közös alkalmazási tervek kidolgozásával.

(2) A Hivatal megvásárolhatja, kölcsönözheti vagy bérelheti az (1) bekezdésben említett közös alkalmazási tervek végrehajtásához szükséges eszközöket.”

5. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok végrehajtása

(1) A Hivatal közös alkalmazási tervek segítségével összehangolja az 1224/2009/EK rendelet 95. cikkével összhangban létrehozott egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok végrehajtását.

(2) A Hivatal megvásárolhatja, kölcsönözheti vagy bérelheti az (1) bekezdésben említett közös alkalmazási tervek végrehajtásához szükséges eszközöket.”

6. A rendelet a III. fejezet után a következő fejezettel egészül ki:

„IIIa. FEJEZET

A HIVATAL HATÁSKÖRE

17a. cikk

A Hivatal tisztviselőinek közösségi ellenőrként való kijelölése

A Hivatal tisztviselőit az 1224/2009/EK rendelet 79. cikkével összhangban nemzetközi vizeken közösségi ellenőrnek lehet kijelölni.

17b. cikk

A Hivatal intézkedései

A Hivatal adott esetben:

- a) összehangolt vizsgálati előírásokra vonatkozó útmutatókat ad ki;
- b) iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek a közös halászati politika ellenőrzése terén bemutatják a legjobb gyakorlatokat – beleértve az ellenőrzést végző tisztviselők képzését – és azokat rendszeresen frissíti;
- c) a Bizottságnak megadja a feladatainak elvégzéséhez szükséges technikai és igazgatási támogatást.

17c. cikk

Együttműködés

(1) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a Hivattal és segítik a Hivatal feladatainak teljesítésében.

(2) Az egyes tagállamok eltérő jogrendszerére kellő tekintettel, a közösségi jogszabályokkal összhangban és a tagállamok legjobb gyakorlatait és az elfogadott nemzetközi előírásokat figyelembe véve a Hivatal elősegíti a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést az összehangolt ellenőrzési előírások kidolgozása terén.

17d. cikk

Válságstáb

(1) A Hivatalt azonnal értesíteni kell, ha a Bizottság a saját kezdeményezésére vagy legalább két tagállam megkeresésére megállapítja, hogy a közös halászati politikát közvetlenül, közvetve vagy potenciálisan súlyos kockázat fenyegeti, amelyet a meglévő eszközökkel nem lehet megelőzni, felszámolni vagy csökkenteni, illetve megfelelő módon kezelni.

(2) A Bizottság értesítése vagy a saját kezdeményezése alapján eljáró Hivatal haladéktalanul válságstábot hoz létre, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

17e. cikk

A válságstáb feladatai

(1) A Hivatal által létrehozott válságstáb felelős azért, hogy az összes vonatkozó információt begyűjtse és értékelje, továbbá meghatározza, hogy a közös halászati politikát fenyegető kockázat minél hatékonyabb és gyorsabb megelőzéséhez, felszámolásához vagy csökkentéséhez milyen lehetőségek állnak rendelkezésre.

(2) A válságtáb igénybe veheti más hatóság vagy személy segítségét, ha annak szakértelmét a szükséghelyzetre adandó hatékony válaszlépés érdekében szükségesnek ítéli.

(3) A Hivatal a szükséghelyzetre adandó megfelelő és kellő időben történő válaszlépés érdekében elvégzi a szükséges koordinációt.

(4) A válságtáb adott esetben folyamatosan tájékoztatja a nyilvánosságot a kockázatokról és a foganatosított intézkedésekről.

17f. cikk

Többéves munkaprogram

(1) A többéves munkaprogram egy ötéves időszakra vonatkozóan intézkedésenként megállapítja a Hivatal átfogó célkitűzéseit, megbízatását, feladatait, teljesítménymutatóit és prioritásait. Tartalmazza az adott ötéves időszakra vonatkozó célkitűzések eléréséhez szükséges személyzetpolitikai terv és a várhatóan szükséges költségvetési előirányzatok ismertetését.

(2) A többéves munkaprogramot a Bizottság által kidolgozott tevékenységalapú irányítási rendszer és módszertan szerint kell előterjeszteni. A munkaprogramot az igazgatási tanácsnak kell elfogadnia.

(3) A 23. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti munkaprogram a többéves munkaprogramra vonatkozik. Egyértelműen fel kell tüntetni benne, hogy az előző évhez képest hol vannak kiegészítések, változtatások vagy törlések, és milyen előrelépés történt a többéves munkaprogram átfogó célkitűzéseinek és prioritásainak elérésében.

17g. cikk

Tengerészeti együttműködés

A Hivatal hozzájárul az EU integrált tengerpolitikájának végrehajtásához és különösen az igazgatási tanács jóváhagyását követően igazgatási megállapodásokat köt más szervekkel az e rendelet által érintett ügyekben. Az ügyvezető igazgató erről már a tárgyalások korai szakaszában tájékoztatja a Bizottságot és a tagállamokat.

17h. cikk

Részletes szabályok

Az e fejezet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezek a szabályok érinthetik különösen a szükséghelyzetre adandó válaszlépésekre vonatkozó tervek elkészítését, a válságtáb felállítását és az alkalmazandó gyakorlati eljárásokat.”

121. cikk

Egyéb rendeletek módosítása

(1) A 847/96/EK rendelet 5. cikkét el kell hagyni.

(2) A 2371/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

a) a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer

Ellenőrizni kell az 1. cikkben megállapított vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférést, valamint az 1. cikkben említett tevékenységek végzését, és biztosítani kell a közös halászati politika szabályainak betartását. Ennek érdekében közösségi rendszert kell létrehozni a közös halászati politika szabályainak ellenőrzésére, vizsgálatára és végrehajtására.”;

b) a 22–28. cikket el kell hagyni.

(3) Az északi szürketőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 811/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7., 8., 10., 11., 12. és 13. cikkét el kell hagyni.

(4) A grönlandi laposhalra vonatkozó helyreállítási tervnek az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet keretében történő létrehozásáról szóló, 2005. december 20-i 2115/2005/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 7. cikkét el kell hagyni.

(5) A Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről szóló, 2005. december 20-i 2166/2005/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ IV. fejezetét el kell hagyni.

(6) A Biscay-öböl nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2006. február 23-i 388/2006/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ IV. fejezetét el kell hagyni.

(7) A La Manche csatorna nyugati része nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2007. május 7-i 509/2007/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ IV. fejezetét el kell hagyni.

(8) Az Északi-tengerben élő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2007. június 11-i 676/2007/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ IV. fejezetét el kell hagyni.

⁽¹⁾ HL L 150., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 340., 2005.12.23., 3. o.

⁽³⁾ HL L 345., 2005.12.28., 5. o.

⁽⁴⁾ HL L 65., 2006.3.7., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 122., 2007.5.11., 7. o.

⁽⁶⁾ HL L 157., 2007.6.19., 1. o.

(9) A balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2007. szeptember 18-i 1098/2007/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 10. cikke (3) és (4) bekezdését, 11. cikke (2) és (3) bekezdését, 12., 13., 15. cikkét, 18. cikke (2) és (3) bekezdését, 19. és 20. cikkét, 22. cikke második bekezdését, valamint 23., 24. és 25. cikkét el kell hagyni.

(10) A Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1300/2008/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 5. és 6. cikkét el kell hagyni.

(11) A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló, 2008. december 18-i 1342/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 26., 27., 28. és 29. cikkét el kell hagyni.

122. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 2847/93/EGK rendelet hatályát veszti, kivéve annak 6., 8. és 11. cikkét, amelyek az e rendelet 14., 21. és 23. cikk végrehajtására vonatkozó szabályok hatálybalépésének napján veszti hatályukat, továbbá 5. cikkét, 9. cikke (5) bekezdését, 13., 21. és 34. cikkét, amelyek 2011. január 1-jével veszti hatályukat.

(2) Az 1627/94/EK rendelet e rendelet 7. cikke végrehajtására vonatkozó szabályok hatálybalépésének napján hatályát veszti.

(3) Az 1966/2006/EK rendelet 2011. január 1-jével hatályát veszti.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 20-án.

123. cikk

Hivatkozások

A hatályon kívül helyezett rendeletekre és a 121. cikkel összhangban elhagyott rendelkezésekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

XV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

124. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ugyanakkor

- a) a 33. cikk (6) és (9) bekezdését, a 37., 43., 58., 60., 61., 63., 67., 68., 73., 78. és 84. cikket, a 90. cikk (2), (3) és (4) bekezdését, a 93. és 117. cikket, valamint a 121. cikk (3)–(11) bekezdését 2011. január 1-jétől kell alkalmazni;
- b) a 6., 7., 14., 21. és 23. cikket a végrehajtásukra vonatkozó szabályok hatálybalépésének napjától kell alkalmazni;
- c) a 92. cikket a végrehajtására vonatkozó szabályok hatálybalépését követő hat hónappal kell alkalmazni.

a Tanács részéről
az elnök
E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ HL L 248., 2007.9.22., 1. o.

⁽²⁾ HL L 344., 2008.12.20., 6. o.

⁽³⁾ HL L 348., 2008.12.24., 20. o.

I. MELLÉKLET

A TÖBBÉVES TERVEKRE VONATKOZÓ KONKRÉT VIZSGÁLATI REFERENCIAÉRTÉKEK

Célkitűzés

1. E melléklettel összhangban minden tagállam konkrét vizsgálati referenciaértékeket határoz meg.

Stratégia

2. A halászati tevékenységek vizsgálatának és felügyeletének a feltételezhetően többéves tervek hatálya alá tartozó fajokat kifogó halászhajókra kell irányulnia. A vizsgálat és felügyelet hatékonyságának tesztelésére kiegészítő keresztellenőrzési mechanizmusként a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok szállításának és forgalmazásának szűrőpróbaszerű vizsgálatát kell alkalmazni.

Prioritások

3. A különböző halászeszköztípusok különböző rangsorolási szintekbe tartoznak attól függően, hogy a flottákat milyen mértékben érintik a halászati lehetőségek korlátozásai. Emiatt minden tagállam egyedi prioritásokat határoz meg.

Célértékek

4. A tagállamok legkésőbb az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül – az alábbiakban megállapított célértékek figyelembevételével – végrehajtják vizsgálati ütemterveiket.

A tagállamok meghatározzák és ismertetik az általuk alkalmazandó mintavételi stratégiát.

A Bizottság kérésre hozzáférhet a tagállam által alkalmazott mintavételi tervhez.

- a) A kikötői vizsgálatok szintje

Általánosságban azzal az egyszerű véletlenszerű mintavétellel biztosított pontossággal kell legalább azonos szintű pontosságot elérni, amely során a vizsgálatok az adott tagállamban a többéves tervek hatálya alá tartozó fajok összesen kirakodott tömegének 20 %-ára terjednek ki.

- b) A forgalmazás vizsgálatának szintje

A többéves tervek hatálya alá tartozó fajokból árverésen eladásra kínált mennyiség 5 %-ának vizsgálata.

- c) A tengeren végzett vizsgálat szintje

Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően kell meghatározni. A tengeren végzett vizsgálatok referenciaértékei a tengeren a gazdálkodási területeken eltöltött járőrnapok számára vonatkoznak, lehetőség szerint külön referenciaértékkel a meghatározott területeken történő járőrzéssel eltöltött napok vonatkozásában.

- d) A légi felügyelet szintje

Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően és a tagállam rendelkezésére álló, elérhető erőforrások figyelembevételével kell meghatározni.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2847/93/EGK rendelet	E rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. és 2. cikk
1. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	2. cikk
2. cikk	5. cikk
3. cikk	9. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	5. cikk
4. cikk, (2) bekezdés	75. cikk
5. cikk, a) és b) pont	74. cikk
5. cikk, c) pont	8. cikk
6. cikk	14., 15., 16. cikk
7. cikk	17. és 18. cikk
8. cikk	23., 24. és 25. cikk
9. cikk, (1), (2), (3), (4), (4a), (5), (6), (7), (8) és (9) bekezdés	62., 63., 64., 65. és 68. cikk
9. cikk, (4b) és (5) bekezdés	66. és 67. cikk
11. cikk	20., 21. és 22. cikk
13. cikk	68. cikk
14. cikk	59. cikk
15. cikk, (1), (2) és (4) bekezdés	33. és 34. cikk
15. cikk, (3) bekezdés	36. cikk
16. cikk	117. cikk
17. cikk	5. cikk
19. cikk	112. és 113. cikk
IIA. cím	IV. cím, I. fejezet, 2. szakasz
20. cikk, (1) bekezdés	47. cikk
20. cikk, (2) bekezdés	49. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	33. cikk
21. cikk, (2) bekezdés	35. cikk
21. cikk, (3) bekezdés	36. cikk
21. cikk, (4) bekezdés	37. cikk
21a. cikk	35. cikk
21b. cikk	34. cikk
21c. cikk	36. cikk
23. cikk	105. cikk
V. cím	IV. cím, II. fejezet és 109. cikk
28. cikk, (1) bekezdés	56. cikk
28. cikk, (2) bekezdés	57. és 70. cikk
28. cikk, (2a) bekezdés	56. cikk
29. cikk	96., 97., 98. és 99. cikk
30. cikk	102. cikk
31. cikk, (1), (2) bekezdés	89. és 90. cikk
31. cikk, (4) bekezdés	86. cikk

32. cikk, (1) bekezdés	85. cikk
32. cikk, (2) bekezdés	88. cikk
33. cikk	86. cikk
34. cikk	117. cikk
34a. cikk	117. cikk
34b. cikk	98. cikk
34c. cikk	95. cikk
35. cikk	118. cikk
36. cikk	119. cikk
37. cikk	112. és 113. cikk
38. cikk	3. cikk
39. cikk	122. cikk
40. cikk	124. cikk
1627/94/EK rendelet	E rendelet
Az egész rendelet	7. cikk
847/96/EK rendelet	E rendelet
5. cikk	106. cikk
2371/2002/EK rendelet	E rendelet
21. cikk	1. és 2. cikk
22. cikk, (1) bekezdés	6., 7., 8., 9., 14. és 75. cikk
22. cikk, (2) bekezdés	58., 59., 62., 68. és 75. cikk
23. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (3) és (5) bekezdés, 11. cikk
23. cikk, (4) bekezdés	105. és 106. cikk
24. cikk	5. cikk, VII. cím, 71. és 91. cikk
25. cikk	VII. cím, III. és IV. fejezet, 89. cikk
26. cikk, (1) bekezdés	96. cikk
26. cikk, (2) bekezdés	108. cikk
26. cikk, (4) bekezdés	36. cikk
27. cikk, (1) bekezdés	96–99. cikk
27. cikk, (2) bekezdés	101. és 102. cikk
28. cikk, (1) bekezdés	117. cikk
28. cikk, (3) bekezdés	80., 81. és 83. cikk
28. cikk, (4) bekezdés	79. cikk
28. cikk, (5) bekezdés	74. cikk
811/2004/EK rendelet	E rendelet
7. cikk	14. cikk, (2) bekezdés
8. cikk	17. cikk
10. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
11. cikk	44. cikk
12. cikk	60. cikk, (6)
2166/2005/EK rendelet	E rendelet
9. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
10. cikk	60. cikk, (1) bekezdés
12. cikk	44. cikk
13. cikk	60. cikk, (6) bekezdés

2115/2005/EK rendelet	E rendelet
7. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
388/2006/EK rendelet	E rendelet
7. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	60. cikk, (1) bekezdés
10. cikk	44. cikk
11. cikk	60. cikk, (6) bekezdés
509/2007/EK rendelet	E rendelet
6. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	44. cikk
9. cikk	60. cikk, (6) bekezdés
676/2007/EK rendelet	E rendelet
10. cikk	14. cikk, (2) bekezdés
11. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
12. cikk	60. cikk, (1) bekezdés
14. cikk	44. cikk
15. cikk	60. cikk, (6) bekezdés
1098/2007/EK rendelet	E rendelet
15. cikk	14. cikk, (3) bekezdés
19. cikk	60. cikk, (1) bekezdés
24. cikk	46. cikk
1342/2008/EK rendelet	E rendelet
19. cikk, (1) bekezdés	109. cikk, (2) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés	115. cikk
20. cikk	60. cikk
22. cikk	42. cikk
23. cikk	46. cikk
24. cikk	17. cikk
25. cikk	43. cikk
26. cikk	14. cikk, (2) bekezdés
27. cikk	44. cikk
28. cikk	60. cikk, (6) bekezdés

A TANÁCS 1225/2009/EK RENDELETE

(2009. november 30.)

az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”), 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről ⁽²⁾ szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletet több alkalommal jelentősen módosították ⁽³⁾. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett rendeletet kodifikálni kell.
- (2) Az 1994-ben lezárult multilaterális kereskedelmi tárgyalások eredményeként újabb megállapodások születtek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: GATT) VI. cikkének végrehajtásáról. A dömpingre és a szubvenciókra vonatkozó új szabályok egymástól eltérő természetének figyelembevételével az is indokolt, hogy mindkét területen külön közösségi szabályrendszer legyen. A fentiekből következően a szubvenciókról és a kiegyenlítő vámokról szóló új szabályokat külön rendelet tartalmazza.
- (3) A dömpingmegállapodás, nevezetesen az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodás (a továbbiakban: az 1994. évi dömpingellenes megállapodás) részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat kezdeményezésével, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az ideiglenes intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és behajtását, a dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát. Az ezen szabályok megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetét a közösségi jogba a lehető legteljesebb mértékben be kell építeni.

- (4) A szabályok alkalmazása során a GATT-egyezmény által megállapított jogok és kötelezettségek egyensúlyának megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy a Közösség tekintetbe vegye, hogy ezeket a szabályokat a Közösség fő kereskedelmi partnerei miként értelmezik.
- (5) Kíváncsok, hogy a rendes érték kiszámítására vonatkozóan világos és részletes szabályok kerüljenek megállapításra. Különösen, ezen értéknek minden esetben az exportáló ország szokásos kereskedelmi forgalmában mutatkozó reprezentatív értékesítésen kell alapulnia. Célszerű iránymutatást adni arra vonatkozólag, hogy a dömping meghatározásának alkalmazásában a felek mikor tekinthetők társult feleknek. Célszerű meghatározni azokat a körülményeket, amelyek között a hazai eladások veszteségesnek tekinthetők és figyelmen kívül hagyhatók, és amelyek esetén a fennmaradó értékesítést vagy a számtanilag képzett rendes értéket, illetve valamely harmadik országba történő értékesítést lehet alapul venni. Indokolt a megfelelő költségelosztást is biztosítani, még az induló helyzetekben is, és iránymutatást adni az induló helyzet meghatározását, illetve a költségelosztás mértékét és módszerét illetően. A rendes érték megállapításakor meg kell jelölni az értékesítési, az általános és az igazgatási költségek összegének és az ebbe az értékbe beleszámítandó haszonkulcsnak a meghatározásához alkalmazott módszereket.
- (6) A rendes értéknek a nem piacgazdasággal rendelkező országok esetében történő meghatározásakor helyénvalónak látszik az e célra használandó megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik ország kiválasztására vonatkozó szabályok megállapítása, ahol pedig nem lehet megfelelő harmadik országot találni, ott a rendes érték megállapításának más elfogadható alapon történő meghatározása.
- (7) Indokolt a Közösség dömpingellenes gyakorlatának felülvizsgálata annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a megváltozott gazdasági feltételeket Kazahsztánban. Különösen helyénvaló annak megállapítása, hogy a rendes érték meghatározható a piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályoknak megfelelően azokban az esetekben, ahol kimutatható, hogy a piaci feltételek érvényesülnek az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó vonatkozásában.
- (8) Az is helyénvaló, hogy hasonló bánásmódot biztosítsanak az olyan országokból származó behozatal számára, amely országok a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagjai az adott dömpingellenes vizsgálat megindításának idején.

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽³⁾ Lásd az I. mellékletet.

- (9) Helyénvaló annak meghatározása, hogy a piaci feltételek érvényesülését meghatározó vizsgálat elvégzésére kerül sor a vizsgálat alá eső egy vagy több olyan gyártó által megfelelően indokolt kérelem alapján, akik élni kívánnak azzal a lehetőséggel, hogy a piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályok alapján kerüljön sor a rendes érték meghatározására.
- (10) Célszerű meghatározni az exportátart, és felsorolni azokat a kiigazításokat, amelyeket abban az esetben kell végrehajtani, amikor ezen árak az első szabadpiaci ár alapján való képzése szükségessé válik.
- (11) Az exportár és a rendes érték tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében tanácsos felsorolni azokat a tényezőket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolhatják, és lefektetni annak pontos szabályait, hogy a kiigazításokat mikor és hogyan kell végrehajtani, ideértve azt is, hogy el kell kerülni a kiigazítások megkettőződését. Azt is szükséges biztosítani, hogy az összehasonlítás az átlagárak használatával történjék, ugyanakkor az egyedi exportárak az átlagos rendes értékkel is összehasonlíthatók legyenek, ha az előbbi vevőnként, régióként és időszakonként eltérő.
- (12) Szükséges világos és részletes iránymutatásokat alkotni azokra a tényezőkre vonatkozóan, amelyek lényegesek lehetnek annak megállapításában, hogy a dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt, illetve fenyeget-e jelentős kár okozásával. Annak kimutatásakor, hogy az érintett behozatal mennyisége és árszínvonala miatt a Közösség valamely gazdasági ágazata kárt szenvedett, figyelmet kell fordítani az egyéb tényezőkre és különösen a Közösségen belül uralkodó piaci viszonyokra.
- (13) Tanácsos meghatározni a „közösségi gazdasági ágazat” fogalmát és biztosítani, hogy az exportőrökkel kapcsolatban álló felek kizárhatók legyenek ebből a gazdasági ágazatból, továbbá tanácsos meghatározni a „kapcsolatban áll” fogalmát. Szükséges biztosítani, hogy a Közösség valamely régiójának termelői érdekében dömpingellenes intézkedéseket telessenek, és megállapítani az ilyen régiók meghatározására vonatkozó iránymutatásokat.
- (14) Szükséges meghatározni, hogy ki tehet dömpingellenes panaszt, beleértve azt is, hogy milyen mértékben kell ezt a közösségi gazdasági ágazatnak támogatnia, és meg kell határozni, hogy az ilyen panasznak a dömpingről, a kárról és az okozati összefüggésről milyen információkat kell tartalmaznia. Célszerű meghatározni a panaszok elutasítására vagy az eljárás megindítására vonatkozó eljárást.
- (15) Szükséges meghatározni, hogy a hatóságok által megkívánt információkról az érdekelt feleket milyen módon kell értesíteni, és milyen módon kell nekik megfelelő lehetőséget adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. Kívánatos világosan megállapítani a vizsgálat során követendő szabályokat és eljárásokat, különösen azokat a szabályokat, amelyek alapján az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat kifejezhetik és a megszabott határidőn belül információkat bocsáthatnak rendelkezésre, amennyiben ilyen álláspontokat és információkat is figyelembe kell venni. Indokolt megszabni, hogy valamely érdekelt fél milyen feltételek mellett férhet hozzá, illetve férhet észrevételeket a többi érdekelt fél által nyújtott információkhoz. A tagállamok és a Bizottság között az információgyűjtés terén is együttműködésre van szükség.
- (16) Szükséges meghatározni az átmeneti vámok kivetésének feltételeit, így azt is, hogy azok a kezdeményezéstől számított 60 napnál hamarabb, illetve kilenc hónapnál később nem vehetők ki. Adminisztratív okokból szükséges előírni, hogy ezeket a vámokat vagy közvetlenül egy kilenc hónapos időszakra, vagy két lépcsőben, egy hat hónapos és egy három hónapos időszakra minden esetben a Bizottság vesse ki.
- (17) Szükséges meghatározni azon kötelezettségvállalások elfogadási eljárásait, amelyek átmeneti vagy végleges vámok kivétele helyett megszüntetik a dömpinget és a károkat. Indokolt meghatározni a kötelezettségvállalások visszavonásának vagy megszegésének következményeit és azt, hogy átmeneti vámokat lehessen kivetni azokban az esetekben, amikor a kötelezettségvállalás megszegésének gyanúja áll fenn, vagy amikor a megállapított tényállás kiegészítéséhez további vizsgálatra van szükség. A kötelezettségvállalások elfogadásakor ügyelni kell arra, hogy a javasolt kötelezettségvállalások és azok végrehajtása ne eredményezzen versenyellenes magatartást.
- (18) Szükséges biztosítani, hogy az ügyek befejezése – függetlenül attól, hogy hoztak-e végleges intézkedéseket – rendszerint a vizsgálat kezdetétől számított 12 hónapon belül megtörténjék és 15 hónapot semmilyen esetben sem haladjon meg. A vizsgálatokat és az eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható, és indokolt meghatározni e fogalmakat. Az intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a vizsgálatok megszüntetéséről, és szükséges előírni, hogy a vámnak kisebbnek kell lennie, mint a dömpingkülönbség összegének, ha a kárt ez a kisebb összeg is megszünteti, továbbá meg kell adni a vámösszeg kiszámításának mintavétel esetén alkalmazandó módszerét.
- (19) Szükséges gondoskodni az átmeneti vámok visszamenőleges hatályú beszedéséről, amennyiben ez indokolt, és az alkalmazandó végleges intézkedések megghiúsításának megakadályozása érdekében meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek a vámok visszamenő hatályú alkalmazását kiválthatják. Szükséges gondoskodni arról is, hogy a kötelezettségvállalások visszavonása és megszegése esetén a vámok visszamenő hatállyal is alkalmazhatóak legyenek.

- (20) Szükséges biztosítani, hogy az intézkedések hatálya öt év után megszűnjék, kivéve, amikor egy felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani. Abban az esetben, ha a megváltozott körülményekről elegendő bizonyítékot terjesztenek elő, időközi felülvizsgálatokat vagy vizsgálatokat szükséges előírni annak érdekében, hogy megállapítható legyen, indokolt-e a dömpingellenes vámok visszatérítése. Indokolt megállapítani, hogy az exportárak számtani képzését szükségessé tevő dömping-újraszámítás esetén a vámok nem kezelhetők a behozatal és a viszonteladás között felmerült költségként, ha az adott vám megjelenik a Közösség intézkedései alá eső termékek áraiban.
- (21) Kifejezetten elő kell írni az exportár és a dömpingkülönbözöt újból megállapítását, ha a vámot az exportőr valamely kompenzációs megállapodás formájában visszanyeri, és a Közösség intézkedéseinek hatálya alá tartozó termékek áraiban az intézkedések nem jelennek meg.
- (22) Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz a dömpingellenes intézkedések kijátszására vonatkozó rendelkezéseket, jóllehet egy külön GATT miniszteri határozat felismeri a kijátszás problémáját, és azt határozathozatal céljából a GATT Dömpingellenes Bizottsága elé terjesztette. A többoldalú tárgyalások eddigi eredménytelensége miatt és a WTO Dömpingellenes Bizottságának határozata előtt, szükséges, hogy a közösségi szabályozás rendelkezéseket tartalmazzon azon gyakorlatok – köztük a termékek Közösségben vagy harmadik országban történő összeszerelésének – kezelésére, amelyeknek fő célja a dömpingellenes intézkedések kijátszása.
- (23) Szintén kívánatos egyértelműen meghatározni, hogy mely gyakorlat képezi a hatályos intézkedések kijátszását. Az intézkedések kijátszása a Közösségen belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni, hogy az a már meglévő lehetőség, mely szerint az importőröket mentesíthetik a kiterjesztett vámok alól, az exportőrök esetében is megengedhető legyen, amikor a vámokat kiterjesztik a Közösségen kívül történő kijátszás kezelésére.
- (24) Célszerű engedélyezni a dömpingellenes intézkedések felfüggesztését azon esetekben, amikor a piaci viszonyokban olyan ideiglenes változás következik be, amely ezen intézkedések fenntartását átmenetileg indokolatlanná teszi.
- (25) Szükséges biztosítani, hogy a vizsgálat alatt levő importra behozatalkor nyilvántartásba vételi kötelezettséget lehessen megállapítani annak érdekében, hogy azt követően az ilyen behozatal ellen intézkedéseket lehessen foganatosítani.
- (26) Az intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a tagállamok nyomon kövessék, és jelentseék a Bizottságnak a vizsgálat alá eső és az intézkedések által érintett termékek importkereskedelmét és az e rendelet alapján beszedett vámok összegét.
- (27) Szükséges biztosítani, hogy egy tanácsadó bizottság rendszeresen és a vizsgálat meghatározott szakaszaiban konzultációt tartson. A tanácsadó bizottságnak a tagállamok képviselőiből kell állnia, elnöke a Bizottság képviselője.
- (28) A tanácsadó bizottság keretében a tagállamoknak nyújtott információ gyakran technikai jellegű, és bonyolult gazdasági és jogi elemzést igényel. Annak érdekében, hogy a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére ennek az információnak a mérlegelésére, az információt a tanácsadó bizottság elnöke által kitűzött ülésnap előtt megfelelő időpontban kell megküldeni a tagállamoknak.
- (29) Célszerű ellenőrző látogatásokat előírni a dömpingről és a károkról benyújtott információk ellenőrzése céljából, mely látogatások azonban a kérdőívek előírászerű megválaszolásától függnék.
- (30) Elengedhetetlen a mintavétel előírása azokban az esetekben, amikor a felek vagy az ügyletek száma nagy, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a kitűzött határidőn belül befejeződhesseken.
- (31) Szükséges biztosítani, hogy a felek nem megfelelő együttműködése esetén más információk is felhasználható legyenek a tények megállapításához; ezek az információk kedvezőtlenebbek lehetnek a felek számára, mint abban az esetben, ha közreműködtek volna.
- (32) Indokolt rendelkezéseket hozni a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti titkok ne kerüljenek nyilvánosságra.
- (33) Elengedhetetlen rendelkezéseket hozni arról, hogy a lényeges tényekről és szempontokról az arra jogosult felek megfelelő tájékoztatást kapjanak, és hogy erre a tájékoztatásra – a Közösség döntéshozatali folyamatának megfelelő figyelembevételével – a felek érdekeinek védelmét lehetővé tevő határidőn belül kerüljön sor.
- (34) Indokolt olyan igazgatási rendszer létrehozása, amelynek a keretében feltárhatóak az arra vonatkozó érvek, hogy az intézkedések a Közösség – beleértve a fogyasztók – érdekeit szolgálják-e, helyes továbbá az érdekelt felek tájékoztatáshoz való jogainak és azoknak a határidőknek a meghatározása, amelyeken belül az információkat be lehet nyújtani,

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

1. cikk

Alapelvek

- (1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

(3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.

(4) E rendelet alkalmazásában a „hasonló termék” az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában azt a terméket, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.

2. cikk

A dömping tényének a megállapítása

A. RENDES ÉRTÉK

(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani.

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

Annak meghatározása érdekében, hogy két fél társultnak tekinthető-e, figyelembe lehet venni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 143. cikkében ismertetett egymással kapcsolatban álló felek fogalmának meghatározását.

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján állapítják meg, ha ezek az eladások elérik az érintett termék Közösségben eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebbségi eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül

értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

Az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyak, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.

(4) Hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülnek tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

Ha az eladáskor a költségeknél alacsonyabb árak magasabbak a súlyozott átlagköltségeknél a vizsgálati időszakban, akkor úgy minősülnek, hogy ésszerű időn belül minden költséget fedeznek.

A hosszabb időtartam rendszerint egy év, de semmilyen körülmények között sem lehet hat hónapnál kevesebb, és az egységnyi költség alatti eladások akkor minősülnek ezen időtartam alatt jelentős mennyiségűnek, ha megállapítást nyer, hogy a súlyozott eladási átlagár a súlyozott átlagos egységnyi költség alatt van, vagy hogy az egységnyi költség alatti eladások mértéke eléri vagy meghaladja a rendes érték megállapításához használt eladások 20 %-át.

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.

A helyes költségfelosztásról beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell venni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezeket a költségfelosztásokat a múltban rendszeresen használták. Megfelelőbb módszer hiányában a forgalom szerinti költségfelosztás részesül előnyben. Ha az ezen albekezdés szerinti költségfelosztásban nem szerepelnek, akkor a költségeket megfelelően ki kell igazítani azoknál az egyszerű költségtételeknél, amelyek a jövőbeni és/vagy jelenlegi gyártást segítik elő.

⁽¹⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

Ha a költségekre a költségmegtérülési időszak egy részében hatással van a jelentős kiegészítő beruházásokat igénylő új gyártóberendezések használata és az alacsony kapacitáskihasználási arány, amelyek mindegyike a vizsgálati időszak során vagy annak egy részében zajló, induló műveletek eredménye, az induló szakaszban átlagköltségnek azokat a költségeket kell tekinteni, amelyeket a fent említett költségelosztási szabályok figyelembevételével egy ilyen szakasz végén kell alkalmazni, és azokat, az érintett időszakra, ezen a szinten be kell számítani a (4) bekezdés második albekezdésében említett súlyozott átlagköltségek összegébe. Az induló szakasz hosszát az adott gyártó vagy exportőr körülményeinek figyelembevételével kell meghatározni, de ez nem haladhatja meg a költségmegtérülési időszak megfelelő kezdő hányadát. A vizsgálati időszak során alkalmazandó e költségkiigazításhoz figyelembe kell venni az ennél az időszagnál hosszabb induló szakaszra vonatkozó információkat, ha azokat az ellenőrző látogatások előtt és a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül terjesztették elő.

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

- a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra nézve, a hasonló terméknek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;
- b) a kérdéses termelőknél vagy exportőröknél az azonos általános kategóriába tartozó termékek előállítására és értékesítésére a szokásos kereskedelmi forgalomban a származási ország hazai piacán alkalmazandó tényleges összegek alapján;
- c) bármilyen más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendszeren elért nyereséget.

(7)

- a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból ⁽¹⁾ származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számításilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más ésszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni; ha mód van rá, olyan, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

⁽¹⁾ Beleértve, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt és Üzbegisztánt.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megkezdése után rövid időn belül tájékoztatják a kijelölt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és tíz nap áll rendelkezésükre észrevételeik megtételére.

- b) A Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.
- c) A b) pont szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:
 - a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
 - a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
 - a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,
 - az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
 - a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni arról, hogy a gyártó megfelel-e a fent említett kritériumoknak, miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosított az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.

B. EXPORTÁR

(8) Az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani a közösségi határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

A kiigazítandó tételek magukban foglalják azokat, amelyeket rendszerint az importőr visel, de amelyeket a felek közül, akár a Közösségen belül, akár azon kívül, az fizet meg, aki az importőrrel vagy az exportőrrel üzleti kapcsolatban áll vagy vele kompenzációs megállapodást kötött, beleértve a szokásos fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségeket; az importáló országban a termékek behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő vámokat, az esetleges dömpingellenes vámokat és más adókat; az ésszerű értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a haszonkulcsot.

C. ÖSSZEHASONLÍTÁS

(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

a) Fizikai jellemzők

Ki kell igazítani az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségeket. A kiigazítás mértékének összhangban kell lennie az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értékével.

b) Behozatali költségek és közvetett adók

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket a Közösségbe exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

c) Árengedmények és mennyiségi kedvezmények

Ki kell igazítani az árengedmények és a kedvezmények különbségeit, beleértve a mennyiségi kedvezményeket is, ha ezek mennyiségileg megfelelően meghatározottak és közvetlenül kötődnek a kérdéses eladásokhoz. Kiigazítást lehet tenni a később esedékessé váló árengedmények és kedvezmények vonatkozásában is, ha a követelés a korábbi időszakok következetes gyakorlatán alapul, ideértve az árengedményekre, illetve kedvezményekre való jogosultság feltételeinek való megfelelést is.

d) A kereskedelem szintje

i. Biztosítani kell a kereskedelmi szintek esetleges különbségeinek kiigazítását, beleértve minden olyan eltérést, amely az eredetiberendezés-gyártói eladásokban keletkezhet, ha mindkét piac terjesztési láncja vonatkozásában bizonyítást nyer, hogy az exportár – beleértve a számtanilag képzett exportárat is – a rendes értéktől eltérő kereskedelmi szinten van, és hogy ez az eltérés az árak összehasonlíthatóságát befolyásolta, amit az exportáló ország hazai piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó szerepének és árainak tartós és határozott különbségei igazolnak. A kiigazítás mértékének az eltérés piaci értékén kell alapulnia.

ii. Az i. alpontban nem említett körülmények között azonban külön kiigazítás végezhető, ha a kereskedelem szintjében mutatózó meglévő eltérés nem határozható meg az exportáló országok hazai piacán a megfelelő szintek hiánya miatt, vagy ha bizonyos funkciókról egyértelműen kimutatható, hogy az összehasonlítás során alkalmazandó kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szintekre vonatkoznak.

e) Fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek

Ki kell igazítani az érintett terméknek az exportőr telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. Ezek a költségek magukban foglalják a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségeket.

f) Csomagolás

Ki kell igazítani az érintett termék csomagolásával kapcsolatos közvetlen költségek eltéréseit.

g) *Hitel*

Ki kell igazítani a szóban forgó eladásokra nyújtott bármely hitel költségének különbségeit, amennyiben ezt a tényezőt a felszámított ár megállapításakor figyelembe veszik.

h) *Eladás utáni költségek*

Ki kell igazítani a jogszabály és/vagy az adásvételi szerződés által meghatározottak szerint nyújtott szavatosság, jótállás, műszaki támogatás és vevőszolgálat közvetlen költségeinek különbségeit.

i) *Jutalékok*

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit.

A „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

j) *Pénznemek átváltása*

Ha az árak összehasonlításához valutaátváltásra van szükség, az ilyen átváltást az eladás napján érvényes árfolyam szerint kell végezni, kivéve ha a szóban forgó exporteladáshoz közvetlenül határidős piaci valutaadás kapcsolódik, mely esetben a határidős piaci eladás árfolyamát kell használni. Az eladás napja rendszerint a számla keltének a napja, de használható a szerződés, a vételi megbízás vagy a rendelés-visszaigazolás dátuma is, ha ezekkel az eladás főbb feltételeit pontosabban meg lehet állapítani. Az árfolyam-ingadozásokat figyelmen kívül kell hagyni, és az exportőröknek 60 napot kell biztosítani a vizsgálati időszak alatti tartós árfolyammozgások figyelembevételére.

k) *Egyéb tényezők*

Kiigazítást lehet végezni az a)–j) pontban nem említett egyéb, tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

D. DÖMPINGKÜLÖNBÖZET

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának a Közösségbe irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek a Közösségbe exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban a

Közösségbe irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.

(12) A dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárat meghaladja. Eltérő dömpingkülönbözet esetén súlyozott átlagú dömpingkülönbözetet lehet megállapítani.

3. cikk

A kár megállapítása

(1) E rendelet alkalmazásában a „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, a közösségi gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetést, illetve a közösségi gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kármegállapításnak egyértelmű bizonyítékokon és tárgyalagos vizsgálaton kell alapulnia:

a) mind a dömpingelt behozatalimport mennyiségét és a dömpingelt importbehozatalnak a Közösség piacán lévő hasonló termékek ára gyakorolt hatását;

b) mind az ilyen importbehozatalnak a közösségi gazdasági ágazatraiparra gyakorolt hatását illetően.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy a Közösségen belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az arra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős árálakínálás a közösségi gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá

b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló.

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbség tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek a közösségi gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik e termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók eladásai és nyeresége. Ha a termelés ilyen elhatárolására nincs lehetőség, a dömpingelt behozatal hatásait az olyan hasonló terméket magában foglaló legszűkebb termékcsoport vagy termékkála termelésének vizsgálatával kell megállapítani, amelyre nézve a szükséges információ rendelkezésre áll.

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előreláthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

- a) a Közösség piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;
- b) az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges mértékű megnövekedése, amely a Közösségre irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;
- c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt; és
- d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.

4. cikk

A közösségi gazdasági ágazat fogalmának meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában a „közösségi gazdasági ágazat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek közösségi termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki, kivéve:

- a) ha a gyártók kapcsolatban állnak az állítólagosan dömpingelt termék exportőreivel vagy importőreivel, illetve ha ők maguk ezen termékek importőrei, a „közösségi gazdasági ágazat” kifejezés a többi termelőre vonatkozó kifejezésként értelmezhető;
- b) kivételes körülmények esetén a Közösség területét a kérdéses termelés vonatkozásában két vagy több versenyző piacra lehet felosztani, és az e piacon működő termelők külön gazdasági ágazatnak tekinthetők, ha:
 - i) e piac gyártótermelői a kérdéses termék termelésének egészét vagy majdnem egészét ezen a piacon értékesítik; és
 - ii) az ezen a piacon jelentkező keresletet a kérdéses terméknek a Közösség más régióiban működő gyártótermelői lényeges mértékben nem elégítik ki. Ilyen körülmények között a kár fennállta akkor is megállapítható, ha a teljes közösségi gazdasági ágazat jelentős hányada nem károsodik, feltéve, hogy a dömpingelt behozatal egy ilyen elszigetelt piacon összpontosul, továbbá hogy a dömpingelt behozatal az ilyen piacon belüli, a teljes vagy majdnem a teljes termelésben részt vevő gyártóknak kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a gyártókat csak akkor kell az exportőrökkel vagy importőrökkel kapcsolatban állóknak tekinteni, ha:

- a) valamelyikük közvetlenül vagy közvetve irányítja a másikat; vagy
- b) mindegyikük egy harmadik személy közvetlen vagy közvetett irányítása alatt áll; vagy ha
- c) közösen egy harmadik személyt közvetlenül vagy közvetve irányítanak, feltéve, hogy joggal hihető vagy alaposan feltételezhető, hogy a kapcsolat hatására az érintett gyártó a kapcsolatban nem álló gyártókhoztermelőkhöz képest eltérő magatartást tanúsít.

E bekezdés értelmében valaki akkor irányítja a másikat, ha jogi vagy működési szempontból abban a helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozhatja vagy utasíthatja.

(3) Ahol a „közösségi gazdasági ágazat” kifejezést úgy értelmezik, mint amely egy adott régió gyártóira utal, az exportőröknek lehetőséget kell adni a 8. cikk szerinti kötelezettségvállalások felajánlására az érintett régió vonatkozásában. Ezekben az esetekben az intézkedésekhez fűződő közösségi érdek megállapításánál külön figyelmet kell szentelni a régió érdekeinek. Ha az exportőrök haladéktalanul nem ajánlanak fel megfelelő kötelezettségvállalást, vagy ha a 8. cikk (9) és (10) bekezdésében meghatározott helyzet áll elő, akkor átmeneti vagy végleges vámot lehet kivetni a Közösség egészére vonatkozóan. Ezekben az esetekben a vám – ha az megvalósítható – meghatározott gyártókra vagy exportőrökre korlátozódhat.

(4) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit e cikkre is alkalmazni kell.

5. cikk

Az eljárás megindítása

(1) A (6) bekezdésben szabályozottak kivételével, az állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló vizsgálatot bármely természetes vagy jogi személy vagy a közösségi gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet írásbeli panaszára kell megindítani.

A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni.

Amennyiben – panasz hiányában – egy tagállam megfelelő bizonyítékokkal rendelkezik a dömpingről és a közösségi gazdasági ágazatot emiatt érő károkról, e bizonyítékokról haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdés szerinti panasznak tartalmaznia kell a dömpingre, a kárra, valamint az állítólagosan dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésre

vonatkozó bizonyítékot. A panasznak a következő, a panaszos számára szokásszerűen hozzáférhető információkat kell tartalmaznia:

- a) a panaszos megjelölése és a panaszos által gyártott hasonló termék közösségbeli gyártása mennyiségének és értékének leírása. Ha az írásbeli panaszt a közösségi gazdasági ágazat nevében teszik meg, a panasznak a hasonló termék összes ismert közösségi gyártójának (vagy a hasonló termék közösségi gyártói szervezeteinek) felsorolásával és – lehetőség szerint – az e gyártók által gyártott hasonló termék közösségi termelése mennyiségének és értékének feltüntetésével azonosítania kell azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszt benyújtották;
- b) az állítólagosan dömpingelt termék teljes leírása, a kérdéses exportáló vagy származási ország vagy országok megnevezése, minden ismert exportőr vagy külföldi gyártó megnevezése és a kérdéses termék ismert importőreinek névsora;
- c) tájékoztatás a kérdéses termék áráról a terméknek az exportáló vagy származási ország vagy országok hazai piacán való fogyasztásra szánt értékesítése esetén (vagy ahol ez lehetséges, tájékoztatás arról, hogy a származási vagy exportáló ország vagy országok a terméket milyen áron értékesítik harmadik országba vagy országokba, illetve tájékoztatás a termék számtanilag képzett értékéről), továbbá tájékoztatás az exportárakról, vagy ahol ez indokolt, azokról az árakról, amelyen a termék a Közösségen belül független vevő részére először viszonteladásra kerül;
- d) tájékoztatás az állítólagosan dömpingelt behozatal mennyiségének változásairól, a behozatalnak a közösségi piacon a hasonló termékek ára gyakorolt hatásáról, valamint a behozatalnak a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt, ebből következő hatásáról, a közösségi gazdasági ágazat állapotát befolyásoló, a 3. cikk (3) és (5) bekezdésében felsoroltakhoz hasonló, releváns tényezők és mutatók alapján.

(3) A Bizottságnak, amennyire csak lehetséges, meg kell vizsgálnia a panaszban foglalt bizonyítékok pontosságát és helytállóságát, annak megállapítása céljából, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(4) Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak a hasonló termékek közösségi gyártói részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok a közösségi gyártók támogatják, akiknek együttes termelése a közösségi gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50 %-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató közösségi gyártók részesedése a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb mint 25 %.

(5) A hatóságoknak, amennyiben nem született határozat a vizsgálat megindításáról, tartózkodniuk kell a vizsgálat kezdeményezésére irányuló panasz nyilvánosságra hozatalától. A megfelelően igazolt panasz átvétele után és a vizsgálat megindítására irányuló eljárás előtt azonban az érintett exportáló ország kormányát értesíteni kell.

(6) Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén úgy határoznak, hogy a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében született, a vizsgálat kezdeményezésére irányuló írásbeli panasz kézhezvétele nélkül indítanak vizsgálatot, a vizsgálat megindításához a (2) bekezdésben előírtaknak megfelelően elegendő bizonyítékkal kell rendelkezni a dömpingelt behozatalról, a kárról és az okozati összefüggésről.

(7) A dömpingre és a kárra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell figyelembe venni a vizsgálat megindításáról, illetve az annak mellőzéséről szóló határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha nincs elegendő, a dömpingre vagy a kárra vonatkozó olyan bizonyíték, amely az eljárás megindítását indokolná. Nem indítható eljárás azokkal az országokkal szemben, amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1 %-át, kivéve, ha ezek az országok együttesen a közösségi fogyasztás 3 vagy több százalékát adják.

(8) A panaszt a vizsgálat megkezdése előtt vissza lehet vonni, ilyen esetben azt be nem nyújtottnak kell tekinteni.

(9) Ha a konzultáció után nyilvánvaló, hogy az eljárás megindításához elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság a panasz benyújtásának napjától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és erről értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panaszost – konzultációt követően – tájékoztatni kell a panasz Bizottsághoz történő benyújtását követő 45 napon belül.

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell; meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejezhetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni; az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik.

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panaszhoz az (1) bekezdés értelmében kéhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.

(12) A dömpingellenes vizsgálat a vámkezelési eljárásokat nem akadályozhatja.

6. cikk

A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, közösségi szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni. A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

(2) Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételétől kell számítani, és a kérdőívet ebben az esetben attól a naptól számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni, amikor azt az exportőrnek elküldték vagy az exportáló ország illetékes diplomáciai képviselőjének továbbították. A 30 napos határidő, a vizsgálati határidőkre figyelemmel, meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, különleges körülményekre vonatkozó indokot hoz fel az ilyen hosszabbítás mellett.

(3) A Bizottság a tagállamoktól tájékoztatást kérhet, és a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e kérés teljesítése érdekében. A tagállamok a kért információkat minden elvégzett szemle, ellenőrzés vagy vizsgálat eredményével együtt megküldik a Bizottságnak. Ha az információk közérdekűek, vagy ha valamelyik tagállam kéri azok rendelkezésre bocsátását, a Bizottság megküldi azokat a tagállamoknak, feltéve, hogy azok nem bizalmasak, mely esetben azokról egy nem bizalmas összefoglalót küld.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy, elsősorban az importőrök, kereskedők és közösségi gyártók körében, hajtsanak végre minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, és végezzenek vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyezésüket adják, továbbá hogy a kérdéses ország kormányát hivatalosan értesítették és az nem emelt kifogást. A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a Bizottság e kérésének teljesítése érdekében. Ha a Bizottság vagy valamelyik tagállam kéri, a Bizottság tisztségviselői felhatalmazást kapnak arra, hogy a tagállamok tisztségviselőit segítség feladatainak ellátásában.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül meghallgatásra irányuló írásbeli kérelmet nyújtottak be, amelyből kiderül, hogy olyan érdekelt felek, akikre az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

(6) Azoknak az importőröknek, exportőröknek, az exportáló ország kormányát képviselőknél és panaszosoknak, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, kérésükre alkalmat kell adni arra, hogy az ellentétes álláspontok ismertetése és az ellenérvek előadása céljából az ellenérdekű felekkel találkozzanak. Az ilyen alkalmak biztosításakor tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére és a felek érdekeire. A találkozáson való megjelenés egyik fél számára sem kötelező, és a megjelenés elmulasztása az érintett fél ügyét nem érintheti hátrányosan. E bekezdés alapján nyújtott szóbeli tájékoztatást abban az esetben kell figyelembe venni, ha azt később írásban is megerősítik.

(7) Azok a panaszosok, importőrök és exportőrök, valamint képviselői szervezeteik, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői, ha írásban kéri, a Közösség vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas. Ezek a felek az ilyen információkra válaszolhatnak, és észrevételeiket, amennyiben azok a válaszban kellően megalapozottak, figyelembe kell venni.

(8) A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.

(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben be kell fejezni.

7. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Átmeneti vámokat lehet kivetni, ha az 5. cikknek megfelelően eljárás indult, erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére, továbbá amennyiben a dömping és az ebből következően a közösség gazdasági ágazatának okozott kár ténye időleges megállapítást nyert, és ha a Közösség érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából. Az átmeneti vámokat legkorábban az eljárás megindításától számított 60 nappal és legkésőbb az eljárás megindítása után kilenc hónappal lehet kivetni.

(2) Az átmeneti dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az ideiglenesen megállapított dömpingkülönböt, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetésére.

(3) Az átmeneti vámokat garanciával kell biztosítani, és az érintett termékek az ilyen garancia rendelkezésre bocsátásától függően hozhatók szabad forgalomba a Közösségen belül.

(4) Az átmeneti intézkedéseket a Bizottság konzultáció vagy rendkívül sürgős esetekben a tagállamok tájékoztatása után hozza meg. Ez utóbbi esetben a konzultációkat legkésőbb attól az időponttól számított 10 napon belül kell lefolytatni, amikor a tagállamokat a Bizottság intézkedéséről értesítették.

(5) Ha egy tagállam a Bizottságtól azonnali beavatkozást kér, és ha az (1) bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek, a Bizottság legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határoz az átmeneti dömpingellenes vám kivételéről.

(6) A Bizottság minden, az (1)–(5) bekezdés alapján hozott határozatról haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot és a tagállamokat. A Tanács minősített többséggel ettől eltérő határozatot hozhat.

(7) Átmeneti vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, vagy kilenc hónapra is kivethetők. Az átmeneti vámok időtartamát meghosszabbítani vagy azokat kilenc hónapra kivetni azonban csak akkor lehet, ha ezt az érintett kereskedelem jelentős hányadát képviselő exportőrök kéri, vagy a Bizottság értesítésére ez ellen nem tiltakoznak.

8. cikk

Kötelezettségvállalások

(1) Abban az esetben, ha sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság elfogadhatja az exportőr megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az árait felülvizsgálja vagy a dömpingáron történő kivett leállítja; a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően megállapítja, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik. Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivett ideiglenes vámok, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára. Az ilyen kötelezettségvállalások alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges, és alacsonyabbnak kell lennie, mint a dömpingkülönbözet, ha az ilyen növekedés a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához elegendő.

(2) Kötelezettségvállalásra a Bizottság is javaslatot tehet, de az ilyen kötelezettségvállalások megtételére egyik exportőr sem köteles. Ha ilyen kötelezettségvállalást az exportőrök nem ajánlanak fel, vagy az erre való felhívást nem fogadják el, az az ügy megítélését semmilyen módon nem befolyásolhatja hátrányosan. Sor kerülhet azonban annak megállapítására, hogy a károkozás bekövetkezésének veszélye valószínűbb abban az esetben, ha a dömpingelt behozatal folytatódik. Nem kérhető, illetve nem fogadható el kötelezettségvállalás az exportőrtől mindaddig, amíg a dömping és az ilyen dömping által okozott kár tényének ideiglenes megállapítására nem került sor. Rendkívüli körülményektől eltekintve, kötelezettségvállalásokat legkésőbb a 20. cikk (5) bekezdése szerinti előterjesztések megtételére nyitva álló határidő végéig lehet felajánlani.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem szükséges elfogadni, ha elfogadásuk nem jár gyakorlati haszonnal, például a tényleges vagy potenciális exportőrök túlságosan nagy száma vagy más ok miatt, beleértve az általános megfontolásból fakadó okokat is. Az érintett exportőrrel közölni lehet azokat az okokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás okait a végső határozatban kell megjelölni.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felek kötelesek kötelezettségvállalásuk egy nem bizalmas változatát rendelkezésre bocsátani abból a célból, hogy az a vizsgálatban érdekelt felek számára hozzáférhető legyen.

(5) Ha a konzultációt követően a kötelezettségvállalások elfogadásra kerülnek és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot megszüntetik. Minden más esetben a Bizottság a konzultáció eredményeiről, a vizsgálat megszüntetését indítványozó javaslattal együtt, haladéktalanul jelentést terjeszt a Tanács elé. A vizsgálatot megszüntnek kell tekinteni, ha a Tanács egy hónapon belül, minősített többséggel, másként nem határoz.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a dömpingről és a kárról folytatott vizsgálatot rendszerint be kell fejezni. Ilyen esetben, ha a dömping vagy a kár ténye nem nyer megállapítást, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve azokat az eseteket, amikor e megállapítás jelentős részben a kötelezettségvállalás létének az eredménye. Ez utóbbi esetben megkövetelhető a kötelezettségvállalás ésszerű ideig való fenntartása. Abban az esetben, ha a dömping és a kár tényét megerősítő megállapítás születik, a kötelezettségvállalás az abban foglalt feltételeknek, valamint e rendelet rendelkezéseinek megfelelően hatályban marad.

(7) A Bizottság minden olyan exportőről, akinek kötelezettségvállalását elfogadták, megköveteli az ilyen kötelezettségvállalások teljesítéséről szóló tájékoztatás rendszeres időközönként nyújtását és a vonatkozó adatok ellenőrzésének engedélyezését. E követelmények nem teljesítése a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Ha bizonyos exportőrök kötelezettségvállalásának elfogadására a vizsgálat során kerül sor, ezek a 11. cikk értelmében azon a napon lépnek hatályba, amikor az exportáló országra vonatkozó vizsgálat befejeződött.

(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármely részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását – konzultációt követően – szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 7. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve, ha a kötelezettségvállalást ő maga vonta vissza.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az ezt követő, arra irányuló vizsgálat, hogy valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást,

rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén. A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) A rendelkezésre álló legjobb információ alapján a 7. cikknek megfelelően – konzultációt követően – átmeneti vám vethető ki, ha alappal feltételezhető, hogy a kötelezettségvállalást megszegik, illetőleg a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetében akkor, ha a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálatot nem fejezték be.

9. cikk

Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vámok kivetése

(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve ha ez a megszüntetés a Közösség érdekeit sértené.

(2) Ha – konzultációt követően – nincs szükség védintézkedésekre és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. Minden más esetben a Bizottság a konzultáció eredményeiről, az eljárás megszüntetését indítványozó javaslattal együtt, haladéktalanul jelentést terjeszt a Tanács elé. A vizsgálatot megszüntnek kell tekinteni, ha a Tanács egy hónapon belül, minősített többséggel, másként nem határoz.

(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezt az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözlet (az exportár százalékában kifejezve) 2 %-nál kevesebb, azzal a feltétellel, hogy amennyiben a különbözlet az egyes exportőröknél kevesebb mint 2 %, csak a vizsgálat megszüntetésére kerül sor, de az exportőrök továbbra is eljárás alatt állnak és bármely, a 11. cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során újra vizsgálat alá vehetők.

(4) Ha a végkövetkeztetesként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözletet, de a különbözletnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

(5) Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül megfelelő nagyságú dömpingellenes vámot kell kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz, kivéve az olyan forrásból származó behozatalt, amelyre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalás került elfogadásra. A vámot megállapító rendelet a vámot minden egyes szállítóra nézve, vagy ha ez kizihetetlen, illetve a 2. cikk (7) bekezdése a) pontjában meghatározott esetekben, általános szabályként, az érintett szállító országra nézve határozza meg.

Ha a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni, egyedi vámot határoznak meg azokra az exportőrökre, amelyek megfelelően alátámasztott kérelmek alapján bizonyítani tudják, hogy:

- a) teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalkozás vagy vegyes vállalat esetén az exportőrök szabadon hazatelepíthetik a tőkét és a nyereséget;
- b) az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg;
- c) a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában van. Azok az állami tisztviselők, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben vannak, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól;
- d) az árfolyamok átváltása piaci árfolyamon történik; és
- e) az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, amikor egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg.

(6) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe nem tartozó exportőrök vagy termelők behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbség súlyozott átlagát. E bekezdés alkalmazásakor a Bizottság figyelmen kívül hagy minden nulla, csekély mértékű, valamint a 18. cikk értelmében megállapított különbséget. Egyéni váموkat kell kivetni az exportőr vagy gyártó azon importjaira, amelyek a 17. cikk alapján egyéni elbírálásban részesülnek.

10. cikk

Visszamenőleges hatály

(1) Átmeneti intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott határozat hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba.

(2) Ha átmeneti vámot vetettek ki, és a megállapított tények dömpingre és kárra utalnak, a Tanács – végleges dömpingellenes vám esetleges kivételére tekintet nélkül – határoz arról, hogy az átmeneti vám mekkora hányadát kell véglegesen beszedni. E célból a „kár” fogalmába nem tartozik bele a közösség valamely

gazdasági ágazata létrehozásának jelentős hátráltatása, sem a jelentős károkozással való fenyegetés, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy átmeneti intézkedések hiányában ez jelentős kárhoz vezetne. Minden más ilyen fenyegetést vagy hátráltatást magában foglaló esetben az átmeneti összegeket el kell engedni és a végleges váموkat csak attól az időponttól lehet kivetni, amikor a fenyegetés vagy a jelentős hátráltatás végleges megállapítást nyert.

(3) Ha a végleges dömpingellenes vám összege magasabb, mint az átmeneti vámé, a különbséget nem lehet beszedni. Ha a végleges dömpingellenes vám összege alacsonyabb, mint az átmeneti vámé, a vám összegét újra kell számítani. Ha a végleges megállapítás szerint nem történt dömping, az átmeneti vámot nem lehet megerősíteni.

(4) Végleges dömpingellenes vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az átmeneti intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal, de nem a vizsgálat megindítása előtt kerültek fogyasztás céljából forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, a Bizottság lehetőséget biztosított az érintett importőröknek észrevételeik megtételére, és:

- a) a kérdéses termék dömpingje már huzamos ideje zajlik, illetve az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően; valamint
- b) a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható, ami – figyelembe véve az időzítést, a behozatal mennyiségét és az egyéb körülményeket – várhatóan komolyan rontaná az alkalmazandó végleges dömpingellenes vám javító hatását.

(5) A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az átmeneti intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra.

11. cikk

Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés

(1) A dömpingellenes intézkedések csak addig és olyan mértékben maradnak hatályban, amíg és amennyire az a kárt okozó dömping kivédéséhez szükséges.

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi gyártók, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és a közösségi gyártók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejárta a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezután a Közösség gyártóinak – az ötéves időszak lejárta előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.

(4) Felülvizsgálatot kell lefolytatni abban az esetben is, ha a kérdéses exportáló országban az egyéni dömpingkülönbözetet olyan új exportőrre nézve kell megállapítani, aki a terméket nem exportálta abban a vizsgálati időszakban, amelyen az intézkedések alapultak.

Felülvizsgálatot kell indítani abban az esetben, ha az új exportőr vagy gyártó bizonyítani tudja, hogy az exportáló ország egyetlen olyan exportőrével vagy gyártójával sem áll kapcsolatban, akikre a termékre kivetett dömpingellenes intézkedések vonatkoznak és ténylegesen a vizsgálati időszakot követően exportált a Közösségbe, vagy ha igazolni tudja, hogy visszavonhatatlan szerződési kötelezettséget vállalt egy jelentős mennyiségnek a Közösségbe történő exportjára.

Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően és azután kell megindítani és gyorsított eljárásban lefolytatni, hogy a közösségi termelők észrevételeik megtételére lehetőséget kaptak. A vámot megállapító rendelet módosításával és az importtermék 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételének kötelezővé tételével a felülvizsgálatot megindító bizottsági rendelet az érvényben levő vámot az érintett új exportőrre vonatkozóan hatályon kívül helyezi annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a felülvizsgálat dömping fennállását állapítaná meg az ilyen exportőrre vonatkozóan, a dömpingellenes vámokat a felülvizsgálat megindításának időpontjára visszamenőleges hatállyal lehessen kivetni.

E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az esetekre, amikor a vámok a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően kerültek megállapításra.

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben le kell zárni. A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni. Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

A Bizottság az első albekezdésben előírt határidők lejárta előtt legkésőbb egy hónappal intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben a vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőn belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik a (2) bekezdés szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik a (2) és (3) bekezdés szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték, illetve
- változatlanul maradnak a (3) és (4) bekezdés szerinti vizsgálat során.

Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság indítja meg. Ahol ezt a felülvizsgálatok indokolják, az intézkedéseket a bevezetésükért felelős közösségi intézménynek a (2) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie vagy fenn kell tartania, illetve a (3) és (4) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie, fenn kell tartania vagy módosítania kell. Ha az intézkedéseket csak az egyes exportőrök és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az ilyen exportőrökkel szemben nem szűnik meg és bármely, az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vehetők.

(7) Ha az intézkedések (2) bekezdésben meghatározott alkalmazási időszakának végén az intézkedések (3) bekezdés szerinti felülvizsgálata folyamatban van, a felülvizsgálatnak a (2) bekezdésben meghatározott körülményekre is ki kell terjednie.

(8) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözöt megszünt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van.

A dömpingellenes vám visszatérítésének igénylésekor az importőrnek kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelmet azon tagállamon keresztül kell benyújtani, amelynek a területén a termékeket szabad forgalomba bocsátották, és attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az illetékes hatóságok a kivetendő végleges vámok összegét jogszzerűen megállapították, vagy amikor az átmeneti vám által biztosított összeg beszedéséről végleges döntés született. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz.

A visszatérítési kérelem csak akkor tekinthető bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak, ha pontos információkat tartalmaz a dömpingellenes vámok visszaigényelt összegére vonatkozóan, és ha az ezen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatos összes vámkormányt csatolják. A kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia továbbá, egy reprezentatív időszakra nézve, a rendes értékekről és a Közösségbe irányuló exportárakról azon exportőr vagy gyártó vonatkozásában, amelyre a vámot alkalmazni kell. Abban az esetben, ha az importőr nem áll üzleti kapcsolatban (associated = társult) az érintett exportőrrel vagy gyártóval és ilyen információ nem áll azonnal rendelkezésre, illetve ha az exportőr vagy a gyártó nem hajlandó azt az importőr rendelkezésére bocsátani, a kérelemnek az exportőr vagy a gyártó arról szóló nyilatkozatát kell tartalmaznia, hogy a jelen cikkben meghatározottak szerint a dömpingkülönbözöt csökkent vagy megszünt, és hogy az azt alátámasztó vonatkozó bizonyítékokat ismertetni fogja a Bizottsággal. Ha az exportőr vagy a gyártó ezeket a bizonyítékokat ésszerű időn belül nem nyújtja be, a kérelmet el kell utasítani.

A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e és ha igen, milyen mértékben, vagy bármikor határozhat úgy, hogy időközi felülvizsgálatot indít, amely esetben az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezésekkel összhangban lefolytatott felülvizsgálatból származó információkat és megállapításokat annak megállapítására kell felhasználni, hogy indokolt-e és milyen mértékben indokolt a visszatérítés. A vámkat rendszerint 12 hónapon belül kell visszatéríteni, és semmilyen körülmények között nem telhet el 18 hónapnál több attól az időponttól, amikor a dömpingellenes vámmal sújtott termék importőre a bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott visszatérítési kérelmet benyújtotta. Az engedélyezett visszatérítést a tagállamoknak rendszerint a Bizottság határozatának meghozatalától számított 90 napon belül kell kifizetniük.

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

(10) Az e cikk értelmében lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságnak a 2. cikkel összhangban meg kell vizsgálnia az exportárak megbízhatóságát. Amennyiben azonban olyan döntés születik, hogy az exportátart a 2. cikk (9) bekezdésének megfelelően kell képezni, az exportátart a kifizetett dömpingellenes vám összegének levonása nélkül kell kiszámítani, amennyiben döntő bizonyítékok vannak arra nézve, hogy a vám megfelelő módon megjelenik a viszonteladói árakban és az azt követő eladási árakban a Közösség területén.

12. cikk

Újbóli vizsgálat

(1) Ha a közösségi gazdasági ágazat vagy bármely más érdekelt fél – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt terjeszt elő arról, hogy – az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően – az exportárak csökkentek, vagy a Közösségben az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott, a konzultációt követően a vizsgálatot újra meg lehet indítani annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra.

A Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére – a fent megállapított feltételek alapján – a vizsgálatot újra meg lehet indítani.

(2) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálat során az exportőrök, az importőrök, valamint a közösségi termelők számára lehetőséget kell nyújtani a helyzet tisztázására a viszonteladói árakra és az azt követő eladási árakra vonatkozóan: ha megállapítást nyer, hogy az intézkedésnek áremelkedést kellett volna előidéznie, akkor a korábban, a 3. cikkel összhangban megállapított kár elhárítása érdekében az exportárakat a 2. cikknek megfelelően újra kell értékelni, és a dömpingkülönbözöket az újraértékelt exportárak figyelembevételével kell újraszámítani.

Ha úgy ítélik meg, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesülnek, mert az exportárak az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően csökkentek, a dömpingkülönbözöket ezen alacsonyabb exportárak figyelembevételével újra lehet számítani.

(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Tanács – konzultációt követően – a Bizottság javaslatára és az exportárakra vonatkozó újabb megállapításokkal összhangban módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a Tanács által eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.

(4) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított hat hónapon belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot az újbóli vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

A Bizottság az első albekezdésben előírt határidő lejárta előtt legkésőbb egy hónappal intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben az újbóli vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések változatlanok maradnak. Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(5) A rendes érték állítólagos változásait e cikk alkalmazásakor csak akkor kell figyelembe venni, ha a felülvizsgált rendes értékre vonatkozó bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott információkat a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátják. Ha a rendes értékek felülvizsgálata a vizsgálat részét képezi, az új vizsgálat befejezéséig az importált termékek nyilvántartásba vétele a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően kötelezővé tehető.

13. cikk

Az intézkedések kijátszása

(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az

exportőrök és gyártók termékeiket a gyártók termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek a Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) A Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

- a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak, és
- az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25 %-ánál, és
- az aláássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan, a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.

(5) Az e cikkben foglaltak semmiképpen sem akadályozhatják a vámról vonatkozó hatályos rendelkezések rendes alkalmazását.

14. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az átmeneti vagy végleges dömpingellenes vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről, az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint, a tagállamok gondoskodnak. Az ilyen vámokat az importárakra kivetett rendes vámoaktól, adóktól és egyéb terhektől függetlenül kell beszedni. Egyetlen termékre sem lehet egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámot is kivetni a dömping vagy exporttámogatás miatt előálló egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából.

(2) Az átmeneti vagy végleges dömpingellenes vámokat megállapító rendeleteket és a kötelezettségvállalásokat elfogadó vagy a vizsgálatok, illetve eljárások megszüntetéséről szóló rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. Ezek a rendeletek vagy határozatok, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, tartalmazzák különösen az érintett exportőrök nevét, ha lehetséges, vagy az érintett országok nevét, a termék leírását és a dömping, valamint a kár meghatározása szempontjából lényeges tények és szempontok összefoglalását. A rendelet vagy a határozat egy példányát minden esetben meg kell küldeni az ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a felülvizsgálatokra is.

(3) E rendelet alapján külön rendelkezéseket lehet elfogadni, különösen a származás fogalmának a közösségi vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ szereplő közös meghatározása vonatkozásában.

⁽¹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(4) A Közösség érdekében az e rendelet alapján meghozott intézkedések, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozatával kilenc hónapos időszakra felfüggeszthetők. A felfüggesztés újabb, egy évet meg nem haladó időszakra meghosszabbítható, ha a Tanács a Bizottság javaslatára így határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések csak akkor felfüggeszthetők fel, ha a piaci viszonyok átmenetileg olyan mértékben megváltoznak, hogy a felfüggesztés eredményeként további kár nem valószínűsíthető, és ha a közösség gazdasági ágazata lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés már nem indokolt, konzultációt követően, az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.

(5) A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság a vámhatóságokat a behozott termékek nyilvántartásba vételéhez szükséges lépések megtételére utasíthatja, annak érdekében, hogy később ezen importtermékek ellen az intézkedések a nyilvántartásba vétel időpontjától alkalmazhatók legyenek. A nyilvántartásba vételi kötelezettséget a közösségi gazdasági ágazatnak egy ilyen intézkedés indokoltságát megfelelően bizonyító kérelme után lehet az importtermékekre bevezetni. A nyilvántartásba vételt rendelettel kell bevezetni, amelynek meg kell határoznia az intézkedés célját és, adott esetben, a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Az importtermékekre kilenc hónavnál hosszabb idejű nyilvántartásba vételi kötelezettséget nem lehet megállapítani.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést terjesztenek a Bizottság elé a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek importforgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság – eseti alapon – kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információkra a 19. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.

15. cikk

Konzultációk

(1) Az e rendeletben előírt valamennyi konzultációra egy olyan tanácsadó bizottság keretében kerül sor, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, és amelyben az elnöki tisztelet a Bizottság képviselője látja el. Egy tagállam kérésére vagy a Bizottság kezdeményezésére a konzultációt azonnal le kell folytatni, és minden esetben olyan időtartamon belül, amely az e rendeletben előírt határidők betartását lehetővé teszi.

(2) A bizottság ülését a bizottság elnöke hívja össze. Az elnök a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ülést megelőző 10 munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.

(3) Szükség esetén a konzultáció írásban is lefolytatható; ez esetben a Bizottság értesíti a tagállamokat és meghatározza a véleményük kifejtésére vagy a szóbeli konzultáció kérésére nyitva álló határidőt, feltéve, hogy e konzultáció, amelyet az elnök készít elő, megtartható azon időtartamon belül, amely az e rendeletben előírt határidők betartását lehetővé teszi.

(4) A konzultációk különösen a következőkre vonatkoznak:

- a) a dömping fennállása és a dömpingkülönbség megállapításának módszerei;
- b) a kár fennállása és mértéke;
- c) a dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés;
- d) azok az intézkedések, amelyek az adott körülmények között megfelelő a dömping által okozott kár elhárítására vagy orvoslására, valamint az ilyen intézkedések alkalmazásának részletes szabályai.

16. cikk

Ellenőrző látogatások

(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Ha kellő időben nem érkezik megfelelő válasz, az ellenőrző látogatásra nem kerül sor.

(2) Szükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, és hogy ez utóbbi a vizsgálatot nem ellenzi. Az érintett cégek beleegyezésének kézhezvétele után a Bizottság értesíti az exportáló ország hatóságait a felkeresendő cégek nevéről és címéről, valamint az egyeztetett időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatások során ellenőrizendő információk jellegéről és minden más, az ilyen látogatások során nyújtandó információról, ez azonban nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ellenőrzés alatt a szerzett információk ismeretében a Bizottság további részleteket kérjen.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságot azon tagállamok tisztviselői segítik, amelyek ezt kérik.

17. cikk

Mintavétel

(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához.

(3) A vizsgálat e cikkel összhangban történő korlátozása esetén is ki kell azonban számítani az egyéni dömpingkülönbséget azon eredetileg ki nem választott exportőr vagy gyártó vonatkozásában, aki a szükséges információkat az e rendeletben meghatározott határidőn belül benyújtja, kivéve azt az esetet, ha az exportőrök, illetve a gyártók száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

(4) Ha a mintavétel mellett döntenek, de a kiválasztott felek egyike vagy mindegyike olyan mértékben tagadja meg az együttműködést, hogy az a vizsgálat eredményét várhatóan jelentősen befolyásolja, új mintát lehet kiválasztani. Ha azonban az együttműködési készség továbbra is hiányzik vagy nem áll rendelkezésre elegendő idő az új minta kiválasztására, a 18. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

18. cikk

Az együttműködés hiánya

(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

(2) Ha valamely fél nem számítógép útján feldolgozott választ ad, az nem minősül az együttműködés megtagadásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a válaszadás a kért formában indokolatlan többletterheléssel vagy indokolatlan többletköltséggel járt volna.

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

(4) A bizonyítékok vagy információk el nem fogadása esetén az azokat szolgáltató felet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Ha a magyarázatok elégtelennek minősülnek, a bizonyítékok vagy információk visszautasításának okait nyilvánosságra kell hozni, és a közzétett ténymegállapításokban fel kell tüntetni.

(5) Ha a megállapítások, köztük a rendes értékre vonatkozók az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, ideértve a panaszban benyújtott információkat, akkor ezeket – amennyiben az kivitelezhető és a vizsgálat határidejének figyelembevételével – ellenőrzésképpen össze kell hasonlítani a rendelkezésre álló, független forrásból származó információkkal, így például a közzétett árlistákkal, hivatalos importstatisztikákkal és vámnyilatkozatokkal, vagy a többi érdekelt fél által a vizsgálat során nyújtott információkkal.

Az ilyen információk a világpiacra vagy, adott esetben, más reprezentatív piacokra vonatkozó releváns adatokat tartalmazhatnak.

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

19. cikk

Bizalmas információk

(1) Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (például, amelynek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől ez a személy az információt szerzett) vagy amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük.

(2) A bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról egy nem titkos összefoglalót kell készíteniük. Ezeknek az összefoglalóknak kellően részletesnek kell lenniük annak érdekében, hogy azokból a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen. Kivételes esetben a felek jelezhetik, hogy ezen információk nem alkalmasak ilyen összefoglalásra. Ilyen kivételes esetben nyilatkozni kell azon okokról, amelyek miatt az összefoglalás nem lehetséges.

(3) Ha a bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összefoglalt nyilvánosságra hozatalát, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve, ha arra megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét. A bizalmas kezelésre irányuló kérelmek önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem zárja ki sem az általános információknak, különösen az e rendelet alapján hozott határozatok alapjául szolgáló okoknak a Közösség hatóságai által történő nyilvánosságra hozatalát, sem a Közösség által figyelembe vett bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben ezen okok bírósági eljárás során történő indoklása azt szükségessé teszi. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnál figyelembe kell venni az érintett felek ahhoz fűződő törvényes érdekét, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

(5) A Tanács, a Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetnek fel semmi olyan, az e rendelet alapján kapott információt, amelynek a bizalmas kezelését az információ szolgáltatója kérte. A Bizottság és a tagállamok között kicserélt információkat vagy a 15. cikk szerint lefolytatott konzultációval kapcsolatos információkat, illetve azokat a belső dokumentumokat, amelyeket a Közösség vagy a tagállamok hatóságai készítettek, nem lehet nyilvánosságra hozni, kivéve az e rendelet által kifejezetten meghatározott esetekben.

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az érintett termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

20. cikk

Nyilvánosságra hozatal

(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre átmeneti intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az átmeneti intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az átmeneti intézkedések során alkalmazottaktól.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott végső nyilvánosságra hozatalra irányuló kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és amennyiben átmeneti vám alkalmazására került sor, a kérelmet a Bizottságnak az átmeneti vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül meg kell kapnia. Ha átmeneti vám alkalmazására nem került sor, a feleknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság által előírt határidőn belül kérhessék a végső nyilvánosságra hozatalt.

(4) A végső nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a végleges határozat vagy a 9. cikk szerinti, a végső intézkedésre irányuló javaslat Bizottságnak történő benyújtása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon, ezeket az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal a Bizottság vagy a Tanács által meghozható döntéseket nem befolyásolja, de amennyiben ezek a döntések eltérő tényeken és szempontokon alapulnak, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végső nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott előterjesztéseket csak akkor lehet figyelembe venni, ha azokat a Bizottság által, az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő, az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett, 10 napnál nem lehet kevesebb.

21. cikk

Közösségi érdekek

(1) Annak megállapítása, hogy a Közösség érdekeinek védelme tesz-e beavatkozást szükségessé, a különböző érdekek összességének, mint a hazai gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeinek értékelésén kell alapulnia; és ezen cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. A feltárt dömping és kár alapján megállapított intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján a hatóságok egyértelműen arra a következtetésre jutottak, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Közösség érdekeit.

(2) Annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő alappal rendelkezzenek ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjanak venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése közösségi érdeket szolgál-e vagy sem, a panaszosok, az importőrök és képviselői szerveik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviselői szervek a dömpingellenes vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.

(3) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, meghallgatást kérhetnek. Az ilyen kérelemnek helyt kell adni,

ha azt a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nyújtják be, és abban megindokolják, hogy a Közösség érdekei szempontjából a felek meghallgatására miért van szükség.

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, a kivetett átmeneti vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az ilyen intézkedések hatálybalépésétől számított egy hónapon belül megérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság a megfelelően benyújtott információkat és azok reprezentativitásának mértékét megvizsgálja, és az elemzés eredményét, érdemi véleményével együtt, továbbítja a tanácsadó bizottságnak. A tanácsadó bizottságban kifejtett álláspontok mérlegét a Bizottság a 9. cikk alapján megtett javaslatok mindegyikénél figyelembe veszi.

(6) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyekre majd várhatóan a végső határozatok alapulnak. Az ilyen információkat – a Bizottság, illetve a Tanács későbbi határozatának tiszteletben tartásával – a lehető legteljesebb mértékben rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.

22. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet nem zárja ki a következők alkalmazását:

- a Közösség és harmadik országok által kötött megállapodásokban lefektetett különleges szabályok;
- a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó közösségi rendeletek és a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról szóló, 1993. december 6-i, 3448/93/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾, a glükózzról és a laktózzról szóló, 2006. november 7-i 1667/2006/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ valamint, az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről szóló, 1975. október 29-i 2783/75/EGK ⁽³⁾ tanácsi rendelet. E rendeletet az itt említett rendeletek kiegészítéseként és az azokban foglalt, a dömpingellenes vámok alkalmazását kizáró rendelkezésektől való eltérésként kell alkalmazni;
- különleges intézkedések, feltéve, hogy azok a GATT keretén belül vállalt kötelezettségekkel nem ellentétesek.

⁽¹⁾ HL L 318., 1993.12.20., 18. o.

⁽²⁾ HL L 312., 2006.11.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 282., 1975.11.1., 104. o.

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az I. mellékletben említett jogi aktusokkal módosított 384/96/EK rendelet hatályát veszti.

A 384/96/EK rendelet hatályon kívül helyezése azonban az annak alapján megkezdett eljárások érvényességét nem érinti.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 30-án.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről
az elnök
S. O. LITTORIN

I. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS EGYMÁST KÖVETŐ MÓDOSÍTÁSAINAK JEGYZÉKE

A Tanács 384/96/EK rendelete

(HL L 56., 1996.3.6., 1. o.)

A Tanács 2331/96/EK rendelete

(HL L 317., 1996.12.6., 1. o.)

A Tanács 905/98/EK rendelete

(HL L 128., 1998.4.30., 18. o.)

A Tanács 2238/2000/EK rendelete

(HL L 257., 2000.10.11., 2. o.)

A Tanács 1972/2002/EK rendelete

(HL L 305., 2002.11.7., 1. o.)

A Tanács 461/2004/EK rendelete

(HL L 77., 2004.3.13., 12. o.)

1. cikk

3. cikk, kizárólag a 384/96/EK rendeletre való hivatkozás tekintetében

A Tanács 2117/2005/EK rendelete

(HL L 340., 2005.12.23., 17. o.)

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

384/96/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés, első mondat	2. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
2. cikk, (3) bekezdés, második mondat	2. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (5) bekezdés, első mondat	2. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
2. cikk, (5) bekezdés, második mondat	2. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
2. cikk, (5) bekezdés, második és harmadik albekezdés	2. cikk, (5) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
2. cikk, (6)–(9) bekezdés	2. cikk, (6)–(9) bekezdés
2. cikk, (10) bekezdés, a)–h) pont	2. cikk, (10) bekezdés, a)–h) pont
2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, első mondat	2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, első albekezdés
2. cikk, (10) bekezdés i) pont, második mondat	2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, második albekezdés
2. cikk, (10) bekezdés, j) és k) pont	2. cikk, (10) bekezdés, j) és k) pont
2. cikk, (11) és (12) bekezdés	2. cikk, (11) és (12) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés, bevezető fordulat és a) és b) pont
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés, bevezető fordulat és a) és b) pont
3. cikk, (5)–(9) bekezdés	3. cikk, (5)–(9) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat	4. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	4. cikk, (1) bekezdés, a) pont
4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	4. cikk, (1) bekezdés, b) pont, bevezető fordulat és i) és ii) alpont
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető fordulat és a), b) és c) pont
	4. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
4. cikk, (3) és (4) bekezdés	4. cikk, (3) és (4) bekezdés
5.-22. cikk	5.-22. cikk
23. cikk	—
—	23. cikk
24. cikk, (1) bekezdés	24. cikk, egyetlen bekezdése
24. cikk, (2) bekezdés	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2009/158/EK IRÁNYELVE

(2009. november 30.)

a baromfi és keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről

(kodifikált változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A baromfi és keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1990. október 15-i 90/539/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽³⁾. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett irányelvet kodifikálni kell.
- (2) A baromfi élőállatként és a keltetőtojás állati terméként szerepel a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek listáján.
- (3) A baromfitermelés ésszerű fejlődésének és ezzel összefüggésben a szektor növekvő termelékenységének biztosítása érdekében meg kell határozni bizonyos állat-egészségügyi szabályokat a közösségi szinten a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére vonatkozóan.
- (4) A baromfitenyésztés és -tartás a mezőgazdasági szektor részét képezi. Az jövedelemforrást jelent a mezőgazdasággal foglalkozó népesség egy része számára.
- (5) A Közösségen belüli baromfi- és keltetőtojás-kereskedelem ösztönzésének érdekében az egyes tagállamok állat-egészségügyi feltételei között nem állhatnak fenn egyenlőtlenségek.

- (6) A Közösségen belüli kereskedelem harmonikus fejlődésének érdekében a harmadik országból történő behozatal szabályozása érdekében egy közösségi rendszert kell létrehozni.

- (7) Ezen irányelv rendelkezései főszabály szerint nem vonatkoznak a kereskedelem különös eseteire, úgymint a kiállításokra, a bemutatókra és a versenyekre.

- (8) Tekintettel a modern baromfitartás jellegére, a baromfi és keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmének harmonikus fejlődését legjobban a telepek folyamatos ellenőrzésével lehet elősegíteni.

- (9) A tagállamok illetékes hatóságainak feladata az ezen irányelvben megállapított feltételeknek megfelelő telep engedélyezése, illetve a feltételek betartásának biztosítása.

- (10) A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet), 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ rendelkezik a tojás- és baromfihús-ágazat termékeire vonatkozó forgalmazási előírásokról. Az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a keltetőtojások és a naposcsibék termelése és forgalmazása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2008. június 27-i 617/2008/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ megállapítja az említett rendeletnek a keltetőtojások és a naposcsibék termelése és forgalmazása tekintetében történő alkalmazásának, és különösen a telepek azonosítószámmal való ellátásának, valamint a keltetőtojások forgalmazásának részletes szabályait. Gyakorlati megfontolásokból a telepek azonosítására és a keltetőtojások jelölésére ugyanezen kritériumokat indokolt alkalmazni ezen irányelvben is.

⁽¹⁾ 2009. október 20-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé.)

⁽²⁾ HL L 303., 1990.10.31., 6. o.

⁽³⁾ Lásd a VI. melléklet A. részét.

⁽⁴⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2008.6.28., 5. o.

- (11) A tagállamoknak kell kijelölniük a nemzeti referencialaboratóriumokat és biztosítaniuk kell valamennyi szükséges adatot és frissítést. A tagállamoknak ezeket az információkat hozzáférhetővé kell tenniük más tagállamok és a nyilvánosság számára.
- (12) A baromfinak és a keltetőtojásnak a Közösségen belüli kereskedelemben való részvételéhez, a fertőző betegségek szétterjedésének elkerülése érdekében meg kell felelnie bizonyos állat-egészségügyi követelményeknek.
- (13) Ugyanezen okból meg kell határozni a szállítási feltételeket.
- (14) A Bizottságnak lehetőséget kell adni arra, hogy jóváhagyjon bizonyos további kiegészítő követelményeket egy adott tagállam bizonyos baromfibetegségek leküzdésének terén tett előrehaladása figyelembevételével, feltéve, hogy e követelmények semmiképpen sem lépik túl az adott tagállam által nemzeti szinten alkalmazott követelményeket. Ebben az összefüggésben kívánatosnak bizonyulhat a baromfiállományt sújtó betegségek vonatkozásában az egyes tagállamok vagy azok egyes régiói státusának megállapítása.
- (15) A Közösségen belüli, nagyon kis mennyiségű kereskedelmi tranzakciók esetében – gyakorlati megfontolásokból – nem lehet az összes közösségi követelményt alkalmazni, bizonyos alapvető szabályokat mindazonáltal mégis be kell tartani.
- (16) Az előírt követelmények betartásának érdekében gondoskodni kell hatósági állatorvos által kibocsátott, a baromfit és a keltetőtojást a rendeltetési helyig kísérő állat-egészségügyi bizonyítványról.
- (17) Egy adott rendeltetési tagállam által végrehajtandó ellenőrző vizsgálatok és a bevezetendő védintézkedések megszervezése és utólagos felülvizsgálata tekintetében figyelembe kell venni – a belső piac létrehozására tekintettel – a belső piac megvalósításának céljával meghatározott, az élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében alkalmazható állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EKG tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított általános szabályozást.
- (18) Rendelkezni kell a Bizottság által a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködésben végrehajtandó ellenőrzésekről.
- (19) A harmadik országokból történő behozatalra alkalmazandó közösségi intézkedések meghatározása szükségessé teszi egy olyan lista összeállítását, amely azon harmadik országokat vagy harmadik országok meghatározott területeit tartalmazza, ahonnan baromfit vagy keltetőtojást lehet behozni.
- (20) Az országok kiválasztásának olyan általános szempontokon kell alapulnia, mint a baromfi- és az egyéb állatállomány egészségi állapota, az állat-egészségügyi szolgálat szervezettsége és jogosítványai, valamint az adott államban hatályos egészségügyi szabályozás.
- (21) Emellett, a baromfi és a keltetőtojás behozatala nem engedélyezhető azokból az országokból, amelyek a közösségi állatállományra veszélyt jelentő fertőző baromfibetegségekkel fertőzöttek, vagy az ilyen betegségektől túlságosan rövid ideje mentesültek.
- (22) A harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó általános feltételeket ki kell egészíteni az adott ország állat-egészségügyi állapotának figyelembevétel alapján megállapított speciális feltételekkel.
- (23) A baromfi és a keltetőtojás behozatalára vonatkozó, szabványosított formájú bizonyítvány hatékony eszköz annak igazolására, hogy a közösségi szabályokat betartották. E szabályok speciális, a harmadik országtól függően változó rendelkezéseket tartalmazhatnak. Ezt figyelembe kell venni a bizonyítvány szabványosított formájának meghatározásakor.
- (24) A Bizottság állat-egészségügyi szakértőinek kell felelőseknek lenniük azért, hogy a harmadik országokban e szabályokat betartsák.
- (25) A behozatal során végrehajtott ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a baromfi és a keltetőtojás eredetére és egészségi állapotára.
- (26) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a baromfi és a keltetőtojás Közösség területére történő beérkezésekor, valamint rendeltetési helyükre történő szállításakor valamennyi, a közegészség és az állatok egészségének megóvása érdekében szükséges intézkedést meghozzanak, beleértve a levágást és a megsemmisítést is.
- (27) A baromfitartás technológiájának állandó fejlődése szükségessé teszi a baromfibetegségek ellenőrzése terén alkalmazott módszerek rendszeres változtatását.
- (28) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (29) Ez az irányelv nem érinti a VI. melléklet B. részében említett irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

(1) Ezen irányelv a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmét és azok harmadik országokból történő behozatalát szabályozó állat-egészségügyi feltételeket határozza meg.

⁽¹⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(2) Ezen irányelv nem vonatkozik a kiállításokra, bemutatókra és versenyekre szánt baromfira.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a „hatósági állatorvos” és a „harmadik ország” fogalma az egyes élő patás állatok Közösségbe történő behozatalára, valamint a Közösségen történő átszállítására vonatkozó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 26-i 2004/68/EK ⁽¹⁾ tanácsi irányelvben szereplő hatósági állatorvos és harmadik ország fogalmának felel meg.

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „baromfi”: tyúk, pulyka, gyöngytyúk, kacsa, liba, fűj, galamb, fácán, fogoly, és laposmellű futómadár (*Ratitae*) amelyet tenyésztés, hústermelés vagy étkezésitajás-termelés vagy a szárnyasvad-állomány utánpótlása céljából fogságban nevelnek vagy tartanak;
2. „keltetőtojás”: baromfi által tojt, keltetésre szánt tojás;
3. „naposcsibe”: minden 72 óránál fiatalabb baromfi, amelyet még nem etettek meg; a pézsmakacsa (*Cairina moschata*) és keresztezései azonban már ez idő alatt is etethetők;
4. „tenyészbarmfi”: 72 óras vagy ennél idősebb, keltetőtojás termelésére szánt baromfi;
5. „haszonbaromfi”: 72 óras vagy ennél idősebb, hústermelés és/vagy étkezésitajás-termelés vagy a szárnyasvad-állomány utánpótlására szánt, fogságban nevelt baromfi;
6. „vágóbaromfi”: a beérkezés után – amilyen gyorsan csak lehetséges – azonnal, de legkésőbb 72 órán belül levágásra közvetlenül a vágóüzembe küldött baromfi;
7. „állomány”: valamennyi azonos egészségi állapotú, azonos helyen vagy azonos elkerített területen tartott, egy járványügyi egységet képező baromfi. Istállózott baromfinál e fogalom alá tartozik az ugyanabban a légtérben elhelyezett valamennyi madár;
8. „gazdaság”: tenyész- vagy haszonbaromfi nevelésére vagy tartására használt létesítmény, amely telepet is magában foglalhat;
9. „telep”: olyan létesítmény vagy a létesítmény egy része, amely egyetlen helyen található, és a következő tevékenységekre használják:
 - a) tenyésztőtelep: olyan létesítmény, amelyben tenyészbarmfi nevelésének céljából keltetőtojás előállítása folyik;

b) szaporítótelep: olyan létesítmény, amelyben haszonbaromfi nevelésének céljából keltetőtojás előállítása folyik;

c) nevelőtelep:

i. tenyészbarmfi-nevelő telep, ahol a tenyészbarmfit a szaporodási érettség elérését megelőzően nevelik;

vagy

ii. haszonbaromfi-nevelő telep, ahol a haszonbaromfit a tojásrakási érettség elérését megelőzően nevelik;

d) baromfikeltető állomás: olyan létesítmény, amelyben a tojások keltetése és a bujtatás folyik, és naposcsibét forgalmaz;

10. „felhatalmazott állatorvos”: olyan, az illetékes állat-egészségügyi hatóság által a hatóság felelősségére kijelölt állatorvos, aki az ezen irányelvben meghatározott ellenőrzéseket egy adott telepen végrehajtja;

11. „engedélyezett laboratórium”: olyan, valamely tagállam területén elhelyezkedő, az illetékes állat-egészségügyi hatóság által engedélyezett laboratórium, amely a hatóság felelősségére az ezen irányelvben meghatározott diagnosztikai vizsgálatokat végzi;

12. „állat-egészségügyi vizsgálat”: hatósági vagy felhatalmazott állatorvos által végzett, egy telep teljes baromfiállományának egészségügyi állapotát illető ellenőrzési célú látogatás;

13. „bejelentési kötelezettség alá eső betegség”: az V. mellékletben felsorolt betegség;

14. „kitörés”: az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentéséről szóló, 1982. december 21-i 82/894/EGK tanácsi irányelvben meghatározott kitörés ⁽²⁾;

15. „karanténállomás”: olyan létesítmény, ahol a baromfiállományt teljes elkülönítésben és más baromfiállományokkal való közvetlen vagy közvetett érintkezéstől mentesen tartják, hogy lehetővé váljon az V. mellékletben felsorolt betegségek megállítására irányuló hosszú távú megfigyelés és vizsgálat végrehajtása;

16. „kényszervágás”: a teljes fertőzött vagy fertőzsgyanús baromfiállománynak és minden baromfiterméknek valamennyi állat-egészségügyi védintézkedés betartása mellett végrehajtott megsemmisítése.

⁽¹⁾ HL L 139., 2004.4.30., 321. o.

⁽²⁾ HL L 378., 1982.12.31., 58. o.

II. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGEN BELÜLI KERESKEDELEM SZABÁLYAI

3. cikk

(1) A tagállamok 1991. július 1-jéig beterjesztik a Bizottsághoz nemzeti intézkedési tervüket annak biztosítása érdekében, hogy a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelme céljából létesült telepek megfeleljenek a II. mellékletben meghatározott engedélyezési szabályoknak.

A Bizottság megvizsgálja a terveket. A 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a terveket jóváhagyhatja vagy – a jóváhagyás megadása előtt – módosíthatja és kiegészítheti.

(2) A 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően az ezen cikk második albekezdésével összhangban jóváhagyott tervhez kapcsolódó módosítások vagy kiegészítések:

- a) engedélyezhetők az érintett tagállam kérésére annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a helyzetnek az adott tagállamban bekövetkezett változását, vagy
- b) követelhetők annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a betegségmegelőzés és a betegségek elleni küzdelem módszereiben bekövetkezett fejlődést.

4. cikk

Valamennyi tagállam kijelöl egy nemzeti referencialaboratóriumot, amely felelős az ezen irányelvben meghatározott diagnosztikai módszerek összehangolásáért és a területén található engedélyezett laboratóriumok használatáért.

A tagállamok a nemzeti referencialaboratóriumok részletes adatait, valamint az azokban a későbbiek során bekövetkező bármilyen változást elérhetővé teszik a többi tagállam és a nyilvánosság számára.

E cikk egységes alkalmazására vonatkozóan részletes szabályok fogadhatók el a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

5. cikk

A Közösségen belüli kereskedelem céljára:

- a) a keltetőtojásnak, a naposcsibének, a tenyészbarmfinak és a haszonbarmfinak eleget kell tennie a 6., 15., 18. és 20. cikkben meghatározott feltételeknek. Meg kell felelniük a 16. és 17. cikk alapján meghatározott valamennyi feltételnek is.

Ezen túlmenően:

- i. a keltetőtojásnak meg kell felelnie a 8. cikkben meghatározott feltételeknek;
- ii. a naposcsibének meg kell felelnie a 9. cikkben megállapított feltételeknek;

- iii. a tenyész- és a haszonbarmfinak meg kell felelnie a 10. cikkben meghatározott feltételeknek;

- b) a vágóbarmfinak meg kell felelnie a 11., 15., 18. és 20. cikkben meghatározott feltételeknek, valamint a 16. és 17. cikk alapján meghatározott feltételeknek;
- c) a vadállomány frissítésére szánt barmfinak (a naposcsibét is beleértve) meg kell felelnie a 12., 15., 18. és 20. cikkben meghatározott feltételeknek, valamint a 16. és a 17. cikk alapján meghatározott feltételeknek;
- d) a Finnországba és Svédországba szánt barmfinak a szalmoneλλα tekintetében meg kell felelnie a 13. cikkben meghatározott feltételeknek.

6. cikk

A keltetőtojásnak, naposcsibének, a tenyészbarmfinak és a haszonbarmfinak:

- a) olyan telepről kell származnia, amely megfelel az alábbi követelményeknek:
 - i. az illetékes hatóság által a II. melléklet I. fejezetében megállapított szabályoknak megfelelően van engedélyezve és azonosítószámmal van ellátva;
 - ii. a kiszállítás idején semmilyen, barmfira vonatkozó állat-egészségügyi korlátozás hatálya alá nem esik;
 - iii. nem helyezkedhet el olyan területen, amely állat-egészségügyi okok miatt a közösségi jogszabályok szerint korlátozó intézkedések hatálya alatt áll valamely olyan betegség kitörése következtében, amelyre a barmfi fogékony.
- b) olyan állományból kell származnia, amely a kiszállítás időpontjában fertőző barmfibretegségnek sem klinikai tüneteit, sem annak gyanúját nem mutatja.

7. cikk

A tagállamok összeállítják, és naprakészen tartják a 6. cikk a) pontja i. alpontjával összhangban engedélyezett telepek, valamint azok azonosítószámának jegyzékét, és elérhetővé teszik azt a többi tagállam és a nyilvánosság számára.

E cikk egységes alkalmazására vonatkozóan részletes szabályok fogadhatók el a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

8. cikk

- (1) A kiszállítás időpontjában a keltetőtojásnak:

- a) olyan állományból kell származnia,
 - i. amelyet hat hétnél hosszabb ideig a 6. cikk a) pontjának i. alpontjában említettek szerint egy vagy több közösségi telepen tartottak;

ii. amelyet amennyiben vakcináztak, a vakcinázás a III. melléklet szerinti vakcinázási feltételek mellett történt;

iii. amely:

– hatósági vagy felhatalmazott állatorvos által végzett állat-egészségügyi vizsgálaton esett át a kiszállítást megelőző 72 órán belül, és a vizsgálat idején fertőző betegségnek sem klinikai tüneteit, sem annak gyanúját nem mutatta, vagy

– hatósági, illetve felhatalmazott állatorvos által végzett rendszeres havi ellenőrzésen esett át, és a legutóbbi vizsgálat a kiszállítást megelőző 31 napon belül történt. Ha ezt a lehetőséget választják, a hatósági, illetve a felhatalmazott állatorvosnak át kell vizsgálnia az állomány egészségi állapotát tükröző nyilvántartásokat, és az állomány mellett a kiszállítást megelőző 72 órában szolgálatot teljesítő személy által megadott aktuális információk alapján fel kell mérnie az állomány aktuális egészségi állapotát. Ha a nyilvántartások vagy egyéb információk betegség gyanúja adnak okot, az állománynak olyan hatósági, illetve felhatalmazott állatorvos által végzett állat-egészségügyi vizsgálaton kell korábban átesnie, amely kizárja a fertőző baromfibetegség lehetőségét;

b) a 617/2008/EK rendelet szerinti jelöléssel kell rendelkeznie;

c) a hatósági állatorvos utasításának megfelelő fertőtlenítésen kellett átesnie.

(2) Ha a keltetőtőjást előállító állományban a keltetési idő alatt tojás útján átvihető fertőző baromfibetegségek lépnek fel, akkor erről értesíteni kell az érintett baromfikeltető állomást, az állomáért és a származási állományért felelős hatóságokat.

9. cikk

A naposcsibék:

a) keltetésének a 6. és 8. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő keltetőtojásokból kell történnie;

b) vakcinázás esetén meg kell, hogy feleljenek a III. mellékletben előírt vakcinázási feltételeknek;

c) a szállítás idején nem adhatnak okot betegség gyanúja a II. melléklet II. B. 2. g) és h) alpontja alapján.

10. cikk

A kiszállítás idején a tenyészbarmfinak és a haszonbarmfinak:

a) a keltetés óta vagy hat hétnél tovább egy vagy több, a 6. cikk a) pontjának i. alpontjában említett közösségi telepen kellett tartózkodnia;

b) vakcinázás esetén meg kell felelnie a III. mellékletben előírt vakcinázási feltételeknek;

c) hatósági, illetve felhatalmazott állatorvos által végzett vizsgálatnak kellett lennie alávetve a kiszállítást megelőző 48 órán belül, és a vizsgálat idején fertőző baromfibetegségnek sem klinikai tüneteit, sem annak gyanúját nem mutathatta.

11. cikk

A kiszállítás időpontjában a vágóbaromfinak olyan gazdaságból kell származnia:

a) amelyben a kikelésétől kezdve vagy több mint 21 napja tartózkodott;

b) amely nem esik semmilyen, baromfira vonatkozó állat-egészségügyi korlátozás hatálya alá;

c) ahol a hatósági vagy felhatalmazott állatorvos által a kiszállítást megelőző öt napon belül azon az állományon végrehajtott vizsgálat, amelyhez a levágásra szánt szállítmány tartozik, az állományban fertőző baromfibetegségnek sem klinikai tüneteit, sem annak gyanúját nem mutatta;

d) amely nem olyan területen helyezkedik el, amely állat-egészségügyi okok miatt a közösségi jogszabályok szerint korlátozó intézkedések hatálya alatt áll valamely olyan betegség kitörése következtében, amelyre a baromfi fogékony.

12. cikk

(1) Kiszállításkor a 72 óránál idősebb, a szárnyasvadállomány utánpótlására szánt baromfinak olyan gazdaságból kell származnia:

a) ahol azokat kikelésüktől kezdve vagy 21 napnál hosszabb ideig tartották, és ahol a kiszállítást megelőző két héten belül nem kerültek érintkezésbe újonnan érkezett baromfival;

b) amely nem esik semmilyen, baromfira vonatkozó állat-egészségügyi korlátozás alá;

c) ahol a hatósági, illetve felhatalmazott állatorvos által a kiszállítást megelőző 48 órán belül azon az állományon végrehajtott vizsgálat, amelyből a kiszállítás történik, az állományban fertőző baromfibetegségnek sem klinikai tüneteit, sem annak gyanúját nem mutatta;

d) amely nem olyan területen helyezkedik el, amely állat-egészségügyi okok miatt a közösségi jogszabályok szerint tiltó intézkedések hatálya alatt áll valamely olyan betegség kitörése következtében, amelyre a baromfi fogékony.

(2) A 6. cikket az (1) bekezdésben említett baromfira nem kell alkalmazni.

13. cikk

(1) A szalmonella tekintetében és a II. melléklet III. fejezetének A. pontjában nem említett szerotípusokra tekintettel, a Finnországba és Svédországba irányuló, vágóbaromfi-szállítmányokat a származási hely szerinti létesítményben végzett mintavételes mikrobiológiai vizsgálatnak kell alávetni a Finnországba és Svédországba szállítandó vágóbaromfinak a származási üzemen vett minta útján történő mikrobiológiai vizsgálata szabályainak megállapításáról szóló 1995. június 22-i 95/410/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok hatókörét és az elfogadandó módszereket az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóságvéleménye, illetve a Finnország és Svédország által a Bizottságnak benyújtandó operatív program alapján kell meghatározni.

(3) A (1) bekezdésben említett vizsgálatot a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően e programmal egyenértékűnek elismert programok hatálya alá tartozó gazdaságokból származó vágóbaromfik esetében nem kell elvégezni.

14. cikk

(1) Az 5–11. és a 18. cikk követelményei nem vonatkoznak a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére 20-nál kevesebb egységből álló szállítmányok esetén, feltéve, hogy azok megfelelnek e cikk (2) bekezdésének.

(2) Az (1) bekezdésben említett baromfinak és keltetőtojásnak a kiszállítás idején olyan állományból kell származnia, amely:

- a) a Közösség területén volt a keltetés óta vagy legalább három hónapja;
- b) a kiszállítás idején nem mutatta egyetlen fertőző baromfibretegség klinikai tünetét sem;
- c) vakcinázás esetén megfelel a III. mellékletben előírt vakcinázási feltételeknek;
- d) nem esik semmilyen baromfira vonatkozó állat-egészségügyi korlátozás hatálya alá;
- e) nem olyan területen helyezkedik el, amely állat-egészségügyi okok miatt a közösségi jogszabályok szerint korlátozó intézkedések hatálya alatt áll valamely olyan betegség kitörése következtében, amelyre a baromfi fogékony.

A kiszállítást megelőző egy hónapon belül lefolytatott szerológiai teszt során a szállítmányban lévő valamennyi egyednek *Salmonella pullorum*-mal és *Salmonella gallinarum*-mal szemben termelt ellenanyagokra nézve a II. melléklet III. fejezete értelmében negatív eredményt kell adnia. Keltetőtojás és naposcsibe esetén a származási állományt a kiszállítás előtti három hónapon belül olyan szerológiai vizsgálatnak kell alávetni, amely a *Salmonella pullorum* és a *Salmonella gallinarum* 5 %-os előfordulási gyakoriságát 95 %-os biztonsággal kimutatja.

⁽¹⁾ HL L 243., 1995.10.11., 25. o.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni a laposmellű futómadarakat vagy a laposmellű futómadarak keltetőtojásait tartalmazó szállítmányokra.

15. cikk

(1) Azon baromfi- és keltetőtojás-szállítmányok esetében, amelyeket a Newcastle-betegség ellen vakcinázó tagállamból vagy a tagállamok egyes régióiból a (2) bekezdéssel összhangban megállapított minősítésű tagállamba vagy tagállam valamely régiójába szántak, a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a keltetőtojásnak olyan állományból kell származnia, amely:
 - i. nem vakcinázott, vagy
 - ii. inaktív oltóanyaggal vakcinázott, vagy
 - iii. élő oltóanyaggal vakcinázott, feltéve, hogy a vakcinázás legalább 30 nappal a keltetőtojás begyűjtése előtt történt;
- b) a naposcsibéket – beleértve a vadállományok feltöltésére szánt csibéket – nem lehet Newcastle-betegség ellen vakcinázni, és azoknak:
 - i. az a) pontban meghatározott feltételeket kielégítő keltetőtojásokból kell származniuk,
 - ii. olyan baromfikeltető állomásról kell származniuk, amelyben az alkalmazott módszerek lehetővé teszik, hogy az ilyen tojásokat az a) pontban meghatározott feltételeknek meg nem felelő tojásoktól teljesen eltérő időben és helyen keltessék;
- c) a tenyésztés- és haszonbaromfit:
 - i. tilos Newcastle-betegség ellen vakcinázni, és
 - ii. a kiszállítás előtt 14 napig hatósági állatorvosi felügyelet alatt álló telepen vagy karanténállomáson elkülönítve kell tartani. Ezzel összefüggésben a származási telepen vagy – adott esetben – karanténállomáson a kiszállítást megelőző 21 napban Newcastle-betegség ellen vakcinázott baromfit nem tarthattak és a szállítmányhoz nem tartozó baromfi sem kerülhetett be ez idő alatt a telepre vagy a karanténállomásra; továbbá semmilyen vakcinázást sem végezhettek a karanténállomásokon, és
 - iii. a kiszállítást megelőző 14 napban – a Newcastle-betegség antitestjeinek kimutatása érdekében – a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján elfogadott részletes szabályokkal összhangban reprezentatív szerológiai tesztnek vetették alá;

d) a vágóbaromfinak olyan állományból kell származnia, amelyet:

- i. amennyiben a Newcastle-betegség ellen nem vakcináztak, megfelel a c) pont iii. alpontjában meghatározott követelményeknek,
- ii. amennyiben vakcináztak, a kiszállítást megelőző 14 napban – reprezentatív mintavétel során – a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott részletes szabályoknak megfelelően a Newcastle-betegség vírusának kimutatását célzó vizsgálaton esett át.

(2) Ha egy tagállam vagy egy tagállam egy vagy több régiója Newcastle-betegség elleni vakcinázásra nem kötelezettnek kívánja magát nyilváníttatni, a 16. cikk (1) bekezdésében említett programot terjeszthet elő.

A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által előterjesztett programokat. A programokat a 16. cikk (1) bekezdésében leírt szempontok alapján, a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni. Minden olyan általános vagy különös biztosíték, amelyet a Közösségen belüli kereskedelemben megkövetelhetnek, ugyanezen eljárás szerint határozható meg.

Ha egy tagállam vagy egy tagállam régiója úgy ítéli meg, hogy a Newcastle-betegség elleni vakcinázásra nem kötelezett státust elérte, kérelmet nyújthat be a Bizottsághoz, hogy a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján állapítsák meg számára a Newcastle-betegség elleni vakcinázásra nem kötelezett státust.

Egy tagállam vagy régió Newcastle-betegség elleni vakcinázásra nem kötelezett státusának megállapításához a 17. cikk (1) bekezdése szerinti adatokat és különösen az alábbi szempontokat kell figyelembe venni:

- a) a baromfik Newcastle-betegség elleni vakcinázását – a postagalamboknak a Newcastle-betegség (baromfipestis) elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről szóló 1992. július 14-i 92/66/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 17. cikkének (3) bekezdésében említett kötelező vakcinázásának kivételével – a megelőző 12 hónapon belül nem engedélyezték;
- b) a tenyészbaromfi-állományokat a Newcastle-betegség jelenlétének megállapítása céljából évente legalább egyszer – a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján elfogadott részletes szabályoknak megfelelően – szerológiai vizsgálat alá kell vetni;
- c) a gazdaságokban nem lehet olyan baromfi, amelyet a megelőző 12 hónap során Newcastle-betegség ellen vakcináztak, kivéve a 92/66/EGK irányelv 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően vakcinázott postagalambokat.

(3) A Bizottság a Newcastle-betegség elleni vakcinázásra nem kötelezett státust a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással felfüggesztheti abban az esetben, ha

a) súlyos, ellenőrzés alatt nem tartható Newcastle-betegség járvány tör ki; vagy

b) megszüntették azokat a jogi korlátozásokat, amelyek tiltották a Newcastle-betegség elleni rutinvakcinázáshoz való rendszeres visszatérést.

16. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam olyan betegségekre vonatkozó önkéntes vagy kötelező programot állít vagy állított össze, amely betegségekre a baromfi fogékony, a programot a Bizottság elé terjesztheti, különösen kiemelve az alábbiakat:

- a) a betegség elterjedése a tagállam területén;
- b) a program létrehozásának okai, figyelembe véve a betegség jelentőségét és a program várható költség-haszon viszonyait;
- c) a földrajzi terület, ahol a programot végrehajtják;
- d) a baromfitelepeken alkalmazandó minősítési kategóriák, az egyes kategóriákban teljesítendő szabványok és az alkalmazandó vizsgálati eljárások;
- e) a program ellenőrzési eljárásai;
- f) az abban az esetben alkalmazandó intézkedések, amennyiben egy telep – bármely okból – elveszti a minősítését;
- g) az abban az esetben végrehajtandó intézkedések, amennyiben a program rendelkezéseivel összhangban végrehajtott vizsgálatok pozitívnak bizonyulnak.

(2) A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által benyújtott programokat. A programokat – a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – az (1) bekezdésben említett szempontok alapján jóváhagyják. Bármilyen további, a Közösségen belüli kereskedelemben megkövetelhető általános vagy különleges biztosítékot ugyanezen eljárással összhangban határoznak meg. E biztosítékok nem lehetnek szigorúbbak a tagállam által a saját területén alkalmazottaknál.

(3) A tagállamok által benyújtott programok a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban módosíthatók vagy egészíthetők ki. A már engedélyezett programok és az e cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott biztosítékok módosításai és kiegészítései ugyanezen eljárás szerint engedélyezhetők.

17. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam a területét vagy területének egy részét mentesnek tekinti valamely olyan betegségtől, amelyre a baromfi fogékony, a Bizottsághoz megfelelő bizonyító dokumentációt nyújt be, különösen kiemelve az alábbiakat:

- a) a betegség jellege és előfordulása, illetve lefolyása a tagállam területén;

⁽¹⁾ HL L 260., 1992.9.5., 1. o.

- b) az ellenőrző vizsgálatok eredményei, amelyek alapjául a szepológiai, mikrobiológiai vagy patológiai vizsgálatok és a betegség illetékes hatóság felé történő bejelentési kötelezettségre szolgál;
- c) a végrehajtott ellenőrzés időtartama;
- d) adott esetben a betegség elleni vakcinázás tilalmának időtartama és a tilalom által érintett földrajzi terület;
- e) annak igazolására tett intézkedések, hogy a szóban forgó terület a betegségtől mentes marad.

(2) A Bizottság megvizsgálja a tagállam által benyújtott dokumentációkat. A Közösségen belüli kereskedelembe megkövetelhető kiegészítő – általános vagy különös – biztosítékokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozhatók meg. E biztosítékok nem lehetnek szigorúbbak a tagállam által a saját területén alkalmazottaknál.

(3) Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot az (1) bekezdésben meghatározott körülményekben bekövetkezett bármely változásról. A (2) bekezdés alapján meghatározott biztosítékok – az értesítés alapján – a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban módosíthatók vagy visszavonhatók.

18. cikk

(1) Naposcsibét és keltetőtojást a következő módon kell szállítani:

- a) egy még nem használt, e célra tervezett eldobható dobozban, amelyet csak egyszer használnak fel, és utána megsemmisítenek; vagy
- b) valamennyi újrafelhasználást megelőzően fertőtlenített, többször használatos dobozban.

(2) Az (1) bekezdésben említett doboznak minden esetben:

- a) csak ugyanarról a telepről származó, ugyanahhoz a fajhoz, kategóriához és fajtához tartozó baromfitól származó naposcsibét vagy keltetőtojást szabad tartalmaznia;

b) jelölésében tartalmaznia kell:

- i. a származási tagállamot és régiót;
- ii. a származási telepnek a II. melléklet I. fejezetének 2. pontja szerinti engedélyezési számát;
- iii. az egyes dobozokban található csibék vagy tojások számát;
- iv. azt a baromfifajt, amelyhez a csibék vagy tojások tartoznak.

(3) A naposcsibéket vagy keltetőtojásokat tartalmazó dobozok szállításkor megfelelő tárolóedényekbe csoportosíthatók. Az ilyen módon csoportosított dobozok számát és a (2) bekezdés b) pontjában említett jelöléseket fel kell tüntetni a tárolóedényeken.

(4) A tenyész- és haszonbaromfit olyan rekeszekben vagy ketrecekben kell szállítani:

- a) amelyek csak ugyanazon fajhoz, kategóriához és típushoz tartozó és ugyanazon telepről származó baromfit tartalmaznak;
- b) amelyeken feltüntették a származási telep – II. melléklet I. fejezetének 2. pontja által meghatározott – engedélyezési számát.

(5) A tenyész- és haszonbaromfit és a naposcsibéket haladéktalanul a rendeltetési telepre kell szállítani anélkül, hogy – az ezen irányelvben megállapított követelményeknek megfelelő tenyész- és haszonbaromfi, illetve naposcsibe kivételével – azok más élő madarakkal érintkezésbe kerüljenek.

A vágóbaromfit haladéktalanul a rendeltetési vágóhídra kell szállítani anélkül, hogy – az ezen irányelvben megállapított követelményeknek megfelelő vágóbaromfi kivételével – azok más élő madarakkal érintkezésbe kerüljenek.

A szárnyasvad-állomány utánpótlására szánt baromfit haladéktalanul rendeltetési helyükre kell szállítani, anélkül hogy más baromfival – az ezen irányelvben leírt feltételeknek megfelelő, szárnyasvad-állomány utánpótlására szánt baromfi kivételével – érintkezésbe kerüljenek.

(6) A rekeszeknek, ketreceknek és a szállítóeszközöknek olyan kialakításúaknak kell lenniük, hogy:

- a) megakadályozzák az ürülék elszóródását, és a legkisebbre csökkentsék a toll elhullását a szállítás során;
- b) lehetővé tegyék a baromfi megtekintését;
- c) lehetővé tegyék a tisztítást és a fertőtlenítést.

(7) A szállítóeszközöket, valamint a – többször használatos – tárolóedényeket, rekeszeket, ketreceket az érintett tagállam illetékes hatóságai által adott utasításokkal összhangban be- és kirakodás előtt tisztítani és fertőtleníteni kell.

19. cikk

A 18. cikk (5) bekezdésében említett baromfit nem lehet madárinfluenzával vagy Newcastle-betegséggel fertőzött területen keresztül szállítani, kivéve a főútvonalon vagy vasúton történő szállítást.

20. cikk

A tagállamok közötti kereskedelembe a baromfit és a keltetőtojást a rendeltetési helyre történőállítás idejére el kell látni állategészségügyi bizonyítvánnyal, amely:

- a) a IV. mellékletben meghatározott és az állatok és az állati eredetű termékek Közösségen belüli kereskedelmével kapcsolatos harmonizált bizonyítványminta és ellenőrzési jelentés elfogadásáról szóló, 2004. március 30-i 599/2004/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ szerint kitöltött megfelelő mintával megegyezik;
- b) amelyen szerepel a hatósági állatorvos aláírása;
- c) a berakodás napján a feladó tagállam és a rendeltetési tagállam hivatalos nyelven vagy nyelvein került kiállításra;
- d) öt napig érvényes;
- e) egyetlen lapból áll;
- f) alapvetően egyetlen címzett számára készül;
- g) olyan pecséttel és aláírással látták el, amelynek színe a bizonyítvány betűinek színétől eltér.

21. cikk

A rendeltetési tagállamok – a Szerződés általános rendelkezéseinek megfelelően – általános vagy meghatározott esetekre szóló korlátozott hozzájárulást adhatnak a feladási tagállamok számára, amellyel engedélyezik a baromfi és a keltetőtojás behozatalát a területükre a 20. cikkben meghatározott bizonyítvány nélkül is.

III. FEJEZET

A HARMADIK ORSZÁGOKBÓL TÖRTÉNŐ BEHOZATAL SZABÁLYAI

22. cikk

A Közösségbe behozott baromfinak és keltetőtojásnak meg kell felelnie a 23–26. cikkben meghatározott feltételeknek.

23. cikk

(1) A baromfinak és a keltetőtojásnak a Bizottság által a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban összeállított listán szereplő harmadik országból vagy a harmadik ország egy részéből kell származnia. Ez a lista a 33. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban kiegészíthető vagy módosítható.

(2) Annak eldöntésekor, hogy egy harmadik ország vagy annak egy része felvehető-e az (1) bekezdésben említett listára, különösen az alábbiakat kell figyelembe venni:

- a) egyrészt a baromfi, a többi háziállat és a vadon élő állatok egészségi állapota a harmadik országban, különös tekintettel az egzotikus állatbetegségekre, másrészt pedig az adott államban fennálló környezeti állapot egészségügyi vonatkozásaira annak érdekében, hogy a tagállamok lakosságának és állatállományának egészségére vonatkozó esetleges veszélyek elkerülhetők legyenek;
- b) a harmadik ország által adott, a területén előforduló fertőző állatbetegségek, különösen az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) listáján szereplő betegségekre vonatkozó információszolgáltatás rendszeressége és gyorsasága;
- c) az érintett országban elfogadott, az állatbetegségek megelőzését és leküzdését szolgáló szabályok;
- d) az érintett ország állat-egészségügyi szolgálatának felépítése és hatásköre;
- e) a fertőző állatbetegségek megelőzését és leküzdését célzó intézkedések szervezetsége és végrehajtása;
- f) az érintett ország által az ezen irányelvben meghatározott előírásokkal kapcsolatban nyújtható biztosítékok;
- g) a hormonokra és szermaradványokra vonatkozó közösségi szabályoknak való megfelelés.

(3) Az (1) bekezdésben említett listát és annak bármilyen módosítását az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

24. cikk

(1) A baromfinak és a keltetőtojásnak olyan harmadik országból kell származnia:

- a) amelyekben a madárinfluenza és a Newcastle-betegség a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről szóló, 2005. december 20-i 2005/94/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾, illetve a 92/66/EGK tanácsi irányelv értelmében bejelentési kötelezettség alá tartozó betegség;
- b) amelyek madárinfluenzától és Newcastle-betegségtől mentesek,

vagy

amelyek – bár nem mentesek a fenti betegségektől – a 2005/94/EK, illetve a [92/66/EGK] irányelvben előírtakkal legalább egyenértékű védelmi intézkedéseket hoznak e betegségek ellen.

(2) A Bizottság a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározhatja, hogy e cikk (1) bekezdésének előírásait milyen feltételek mellett lehet harmadik országok területének csak egyes részeire alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 94., 2004.3.31., 44. o.

⁽²⁾ HL L 10., 2006.1.14., 16. o.

25. cikk

(1) A 23. cikk (1) bekezdésének megfelelően összeállított listán szereplő harmadik ország területéről vagy annak egy részéből baromfi vagy keltetőtojás kizárólag abban az esetben hozható be, amennyiben az olyan állományból származik, amely:

- a) a kiszállítást megelőzően megszakítás nélkül az adott ország területén vagy területének egy részén volt tartva a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott ideig;
- b) megfelel az érintett országból származó baromfi vagy keltetőtojás behozatalára vonatkozó – a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott – állat-egészségügyi feltételeknek. A feltételek a baromfi fajának és kategóriájának megfelelően különbözők lehetnek.

(2) Az állat-egészségügyi feltételeket a II. fejezetben és a megfelelő mellékletekben meghatározott szabályok alapján állapítják meg. A 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban esetenként eltérések állapíthatók meg, amennyiben a harmadik ország legalább egyenértékű állat-egészségügyi biztosítékokat nyújt.

26. cikk

(1) A baromfit és a keltetőtojást bizonyítványnak kell kísérnie, amelyet az exportáló harmadik ország hatósági állatorvosa állított ki és írt alá.

A bizonyítvány:

- a) a rendeltetési tagállamba irányuló szállításra való berakodás napján kerül kiállításra;
- b) a rendeltetési tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein kerül kiállításra;
- c) eredeti példánya kíséri a szállítmányt;
- d) bizonyítja, hogy a baromfi vagy keltetőtojás megfelel az ezen irányelv követelményeinek és azoknak a követelményeknek, amelyeket ezen irányelvnek megfelelően fogadtak el a harmadik országokból származó behozatal vonatkozásában;
- e) öt napig érvényes;
- f) egyetlen lapból áll;
- g) egyetlen címzett számára készül;
- h) olyan pecséttel és aláírással látták el, amelynek színe a bizonyítvány betűinek színétől eltér.

(2) Az (1) bekezdésben említett bizonyítványnak meg kell felelnie a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott mintának.

27. cikk

A tagállamok és a Bizottság állat-egészségügyi szakértői helyszíni ellenőrzéseket végeznek annak érdekében, hogy ezen irányelv valamennyi rendelkezése hatékonyan érvényesüljön.

Az ellenőrzések végrehajtásáért felelős tagállami szakértőket a Bizottság jelöli ki a tagállamok javaslatai alapján.

Az ellenőrzéseket a Közösség nevében hajtják végre, és ez utóbbi viseli annak költségeit is.

Az ellenőrzések gyakoriságát és az ellenőrzési eljárást a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozzák meg.

28. cikk

(1) A Bizottság a 33. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban úgy határozhat, hogy egy harmadik országból vagy annak egy részéből történő behozatalt bizonyos fajokra, keltetőtojásokra, tenyész- vagy haszonbaromfira, vágóbaromfira vagy különleges célokra szánt baromfira korlátozza.

(2) A Bizottság a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározhatja, hogy a behozott baromfit, keltetőtojást vagy a behozott tojásból keltetett baromfit legfeljebb két hónapig karantén alatt vagy elkülönítve kell tartani.

29. cikk

A 22., 24., 25. és 26. cikk sérelme nélkül a Bizottság a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban esetenként dönthet a harmadik országokból származó baromfi és keltetőtojás behozatalának engedélyezéséről akkor is, ha az érintett behozatal nem felel meg a 22., 24., 25. és 26. cikk előírásainak. Az ilyen behozatalra vonatkozó végrehajtási szabályokat – ugyanezen eljárásnak megfelelően – ezzel egyidejűleg kell kidolgozni. E szabályoknak legalább a II. fejezet által nyújtott állat-egészségügyi biztosítékokkal egyenértékű állat-egészségügyi biztosítékokat kell nyújtaniuk, ideértve a kötelező karantént és a madárinfluenza, a Newcastle-betegség és minden más érintett betegség vizsgálatát.

30. cikk

A vágóbaromfit a rendeltetési tagállamba való beléptetés után – lehetőség szerint – azonnal a vágóhídra kell szállítani, hogy az ott haladéktalanul leölésre kerüljön.

Adott esetben – a 33. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott bármely speciális feltétel sérelme nélkül – állat-egészségügyi okok miatt a rendeltetési tagállam illetékes hatósága vágóhidat jelöl ki, ahová az érintett baromfit szállítani kell.

IV. FEJEZET

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

31. cikk

A baromfira és a keltetőtojásra a Közösségen belüli kereskedelem-ben a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelem-ben alkalmazható állat-egészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott védintézkedéseket kell alkalmazni.

32. cikk

A baromfi és keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmében a 90/425/EGK irányelvben meghatározott állat-egészségügyi ellenőrzési szabályokat kell alkalmazni.

33. cikk

(1) A Bizottságot az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 58. cikke alapján létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam 15 nap.

34. cikk

Az I-V. mellékletek módosításairól – különösen a diagnosztikai módszerek fejlődésében bekövetkezett és az egyes betegségek gazdasági jelentőségére vonatkozó változásoknak való megfelelés érdekében – a 33. cikk (2) bekezdésében említett módszer szerint kell határozni.

35. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek a szövegéről, amelyeket az ezen irányelv által lefedett területen fogadnak el.

36. cikk

A VI. melléklet A. részében említett jogi aktusok által módosított 90/539/EGK irányelv hatályát veszti, a VI. melléklet B. részében említett irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozások erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni a VII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

37. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt az irányelvet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

38. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 30-án.

a Tanács részéről
az elnök
S. O. LITTORIN

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.

⁽²⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

I. MELLÉKLET

A madárbetegségeknek a 4. cikkkel összhangban kijelölt nemzeti referencialaboratóriumai felelősek az egyes tagállamokban az ezen irányelvben meghatározott diagnosztikai módszerek összehangolásáért. E célból:

- a) elláthatják a engedélyezett laboratóriumokat a diagnosztikai vizsgálatok számára szükséges reagensekkel;
 - b) folyamatosan ellenőrzik az azon laboratóriumok által használt valamennyi reagens minőségét, amelyek számára engedélyezték az ezen irányelvben meghatározott diagnosztikai vizsgálatok elvégzését;
 - c) rendszeresen összehasonlító vizsgálatokat végeznek.
-

II. MELLÉKLET

A TELEPEK ENGEDÉLYEZÉSE

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

1. Annak érdekében, hogy a Közösségen belüli kereskedelemben való részvételt az illetékes hatóság engedélyezze, a telepeknek:
 - a) ki kell elégíteniük a létesítményekre és a működésre vonatkozó, a II. fejezetben megállapított feltételeket;
 - b) alkalmazniuk kell, és be kell tartaniuk a – központi állat-egészségügyi hatóság által engedélyezett és a III. fejezet követelményeit figyelembe vevő – egészségügyi ellenőrző programot;
 - c) meg kell adniuk minden lehetőséget a d) pontban felsorolt eljárások végrehajtásához;
 - d) alá kell vetniük magukat az illetékes állat-egészségügyi hatóság által egy szervezett egészségügyi ellenőrzés formájában végzett felügyeletnek. Ezen egészségügyi ellenőrzés magában foglalja különösen:
 - a hatósági állatorvos által évente legalább egyszer végzett, ellenőrzési célú látogatását, amelyet egy – a telep higiénijára és működésére vonatkozóan a II. mellékletben megállapított feltételek betartására irányuló – ellenőrzés egészít ki,
 - a telep egészségügyi státusának az illetékes állat-egészségügyi hatóság által végzett folyamatos ellenőrzéséhez szükséges információknak a gazdálkodó által végzett nyilvántartását;
 - e) kizárólag baromfit szabad tartaniuk.
2. Az illetékes hatóság valamennyi, az 1. pontban meghatározott feltételeknek eleget tevő telepet azonosítószámmal lát el, amely megegyezhet az 1234/2007/EK rendelet alapján kiadott számmal.

II. FEJEZET

A LÉTESÍTMÉNYEK ÉS MŰKÖDÉSÜK

A. Tenyésző-, szaporító- és nevelőtelepek

1. A létesítmények

- a) A létesítmények elhelyezkedésének és elrendezésének összhangban kell lennie a termelési tevékenység jellegével, biztosítva a betegség bevitelének megakadályozását, és – amennyiben járvány lépne fel – a betegség leküzdését. Ha egy telepen több baromfiféle található, azokat faj szerint egyértelműen szét kell választani.
- b) A létesítményeknek jó higiéniai feltételeket kell biztosítaniuk, és lehetővé kell tenniük az egészségügyi ellenőrzést.
- c) A berendezéseknek meg kell felelniük a termelési tevékenység jellegének, és lehetővé kell tenniük a létesítmények és a baromfi- és tojásszállító eszközök tisztítását és fertőtlenítését az arra legmegfelelőbb helyen.

2. A nevelés

- a) A nevelési technológiának – amennyire csak lehetséges – a „védett nevelés” és a „mindent be/mindent ki” elvén kell nyugodnia. Az egyes betelepítések között tisztítást, fertőtlenítést és teljes kiürítést kell végrehajtani.
- b) A tenyésző-, szaporító- és nevelőtelepek kizárólag:
 - magából a telepből származó és/vagy

- a 6. cikk a) pontjának i. alpontjával összhangban engedélyezett más közösségi tenyész-, szaporító- és nevelőtelepből származó és/vagy
 - ezen irányelvvel összhangban, harmadik országból behozott baromfit tartalmazhatnak.
- c) A telep igazgatóságának higiéniai szabályokat kell meghatároznia, a személyzetnek megfelelő munkaruhát, a látogatóknak pedig védőruhát kell viselniük.
- d) Az épületeknek, ketreceknek és a berendezéseknek jól karbantartott állapotban kell lenniük.
- e) A tojásokat naponta többször be kell gyűjteni, azoknak tisztáknak kell lenniük, és – amilyen gyorsan csak lehet – fertőtleníteni kell őket.
- f) A gazdálkodó értesíti a felhatalmazott állatorvost a termelési eredményekben bekövetkezett bármilyen változásról vagy bármilyen egyéb, fertőző baromfibetegségre utaló jelről. Betegség gyanúja esetén a felhatalmazott állatorvos elküldi a diagnózis megerősítéshez vagy felállításához szükséges mintákat valamely engedélyezett laboratóriumba.
- g) Az egyes állományokra vonatkozó eseménytörténetet, nyilvántartást vagy adathordozókat legalább két évig meg kell őrizni az állomány távozása után, és annak tartalmaznia kell az alábbiakat:
- érkezés és távozás,
 - termelési teljesítmény,
 - megbetegedések és elhullások az okok megjelölésével,
 - az elvégzett laboratóriumi vizsgálatok és azok eredményei,
 - a baromfi származási helye,
 - a tojás rendeltetési helye.
- h) Fertőző baromfibetegség fellépése esetén a laboratóriumi vizsgálatok eredményeiről haladéktalanul értesíteni kell a felhatalmazott állatorvost.

B. Baromfikeltető állomások

1. A létesítmények

- a) A baromfikeltető állomást fizikailag és működését tekintve el kell különíteni a nevelőtelepektől. A kivitelezésének olyannak kell lennie, hogy lehetővé váljék az alábbiakban felsorolt működési egységek elkülönítése:
- tojástartás és -válogatás,
 - fertőtlenítés,
 - előkeltesítés,
 - keltetés,
 - az áru szállításra való előkészítése és csomagolása.
- b) Az épületeknek a kívülről jövő madarak és rágcsálók ellen védetteknek kell lenniük; a padlónak és a falaknak tartós, vízálló és mosható anyagból kell készülniük; a természetes vagy mesterséges világításnak, légáramoltatásnak és a hőrendszernek megfelelő típusúnak kell lennie; gondoskodni kell a hulladék (tojás és csibe) higiénikus eltávolításáról.
- c) A berendezés felületének simának és vízállónak kell lennie.

2. Működés

- a) A működésnek a tojás, a mozgó berendezés és a személyzet egyirányú mozgásának elvén kell alapulnia.
- b) A keltetőtojásoknak:
 - a 6. cikk a) pontjának i. alpontjával összhangban engedélyezett közösségi tenyész- vagy szaporítótelepről kell származniuk,
 - ezen irányelvvel összhangban kell behozni harmadik országokból.
- c) A higiéniai szabályokat a telep igazgatóságának kell meg határozni, a személyzetnek megfelelő munkaruhát, a látogatóknak pedig védőruhát kell viselniük.
- d) Az épületeknek és a berendezéseknek jól karbantartott állapotban kell lenniük.
- e) Fertőtleníteni kell:
 - a tojásokat a beérkezésük és a keltetési folyamat közötti időben,
 - az előkeltetőgépeket rendszeres jelleggel,
 - a bűjtetőgépeket és berendezést minden egyes tétel keltetése után.
- f) A baromfikeltető állomás egészségügyi állapotát mikrobiológiai minőségellenőrzési program alapján kell meghatározni.
- g) A gazdálkodónak értesítenie kell a felhatalmazott állatorvost a termelési eredményekben bekövetkezett bármilyen változásról vagy bármilyen egyéb, fertőző baromfibetegségekre utaló jelről. Betegség gyanúja esetén a felhatalmazott állatorvos elküldi a diagnózis megerősítéshez vagy felállításához szükséges mintákat valamely engedélyezett laboratóriumba, és értesíti az illetékes állatorvosi hatóságot, amely dönt a meghozandó megfelelő intézkedésekről.
- h) Az egyes állományokra vonatkozó eseménytörténetet, nyilvántartást vagy adathordozókat legalább két évig meg kell őrizni az állomány távozása után, és annak tartalmaznia kell – amennyiben lehetséges állományonként – az alábbiakat:
 - a tojás származása és beérkezésének dátuma,
 - keltetési eredmények,
 - bármilyen rendellenesség,
 - a végrehajtott laboratóriumi vizsgálatok és ezek eredményei,
 - bármely vakcinázási program részletei,
 - a keltetett, de ki nem kelt tojások száma és rendeltetése,
 - a naposcsibék rendeltetési helye.
- i) Fertőző baromfibetegség fellépése esetén a laboratóriumi vizsgálatok eredményeiről haladéktalanul értesíteni kell a felhatalmazott állatorvost.

III. FEJEZET

A BETEGSÉGEKRE VONATKOZÓ EGÉSZSÉGÜGYI ELLENŐRZŐ PROGRAM

A betegségekre vonatkozó egészségügyi ellenőrző programnak – az egészségügyi intézkedések és a 16. és 17. cikk sérelme nélkül – legalább az alább felsorolt fertőzésekre és fajokra vonatkozó ellenőrzési feltételekre kell kiterjedniük:

A. *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* és *Salmonella arizonae* fertőzések

1. Az érintett fajok

- a) *Salmonella pullorum et gallinarum*: tyúkok, pulykák, gyöngytyúkok, fürjek, fácánok, foglyok és kacsák.
- b) *Salmonella arizonae*: pulykák.

2. A betegségekre vonatkozó egészségügyi ellenőrző program

- a) A fertőzés megállapítására szerológiai és/vagy bakteriológiai vizsgálatokat kell alkalmazni.
- b) A vizsgálati mintákat megfelelő módon, vérből, másodosztályú csibékből, a keltetőgépekből származó pihékből vagy porból, a keltető faláról vett kenetmintából, az itatóból vett hulladékból vagy vízből kell venni.
- c) A *Salmonella pullorum* vagy a *Salmonella arizonae* jelenlétére irányuló vérmintavétel útján végzett szerológiai vizsgálat esetében a vizsgálandó minták számának megállapításakor figyelembe kell venni a fertőzés érintett ország-beli elterjedtségét és a telepen történt korábbi előfordulásait.

Az állományokat minden egyes tojásrakási periódus alatt meg kell figyelni a betegség észlelésére legalkalmasabb időben.

B. *Mycoplasma gallisepticum* és *Mycoplasma meleagridis* fertőzések

1. Az érintett fajok

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: tyúkok és pulykák.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: pulykák.

2. A betegségekre vonatkozó egészségügyi ellenőrző program

- a) A fertőzés megállapítására szerológiai és/vagy bakteriológiai vizsgálatokat és/vagy a légzsák léziók naposcsibékben és pipékben való meglétének vizsgálatát kell alkalmazni.
- b) A vizsgálati mintákat megfelelő módon, vérből, naposcsibékből és pipékből, spermából, a légcsőből, a kloákából vagy a légzsákból vett kenetmintából kell venni.
- c) A *Mycoplasma gallisepticum* vagy *Mycoplasma meleagridis* megállapítását célzó vizsgálatokat reprezentatív minta alapján kell elvégezni a fertőzésnek a nevelés és a tojásrakás alatti folyamatos ellenőrzése érdekében, azaz közvetlenül a tojásrakás kezdete előtt és azután háromhavonként.

C. Az eredmények és a meghozandó intézkedések

Amennyiben nincsenek reakciók, a vizsgálat negatívnak minősül. Eltérő esetben az állomány esetében felmerül a betegség gyanúja, és a IV. fejezetben részletezett intézkedéseket kell alkalmazni.

D. A két vagy több elkülönített termelési egységből álló telepeken az illetékes állat-egészségügyi hatóság ezen intézkedésektől a fertőzött telepen lévő egészséges termelési egységek tekintetében eltérhet, amennyiben a felhatalmazott állatorvos megerősítette, hogy az érintett termelési egységek struktúrája és mérete, valamint működése az elhelyezés, a tartás és az etetés tekintetében olyan, teljesen elszigetelt egységeket képez, hogy az érintett betegség nem képes az egyik termelési egységről a másikra áttérjedni.

IV. FEJEZET

A TELEPNEK ADOTT ENGEDÉLY Felfüggesztésének vagy visszavonásának feltételei

1. A telep engedélyét fel kell függeszteni:

- a) ha a II. fejezetben megállapított feltételek már nem teljesülnek;

- b) addig, amíg a betegségnek megfelelő vizsgálatot el nem végzik, ha:
- ha madárinfluenza vagy Newcastle-betegség gyanúja áll fenn a telepen,
 - a telepre olyan telepről érkezett a baromfi vagy a keltetőtojás, amely madárinfluenzával vagy Newcastle-betegséggel fertőzött, vagy a fertőzés gyanúja fennáll,
 - a fertőzés átvitelére alkalmas kapcsolat keletkezett a telep valamint a madárinfluenza és a Newcastle-betegség gócpontja között;
- c) az új vizsgálatok elvégzéséig, amennyiben a II. és a III. fejezetben meghatározott feltételekkel összhangban folytattott, a *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* vagy *Mycoplasma meleagridis* fertőzésre irányuló ellenőrzés eredményei okot adnak a fertőzés gyanújára;
- d) a hatósági állatorvos által rendelt megfelelő intézkedések végrehajtásáig, amennyiben a telepről megállapították, hogy az I. fejezet 1. a), b) és c) pontjában felsorolt követelményeknek nem felel meg.
2. A telep engedélyét vissza kell vonni:
- a) ha a madárinfluenza vagy a Newcastle-betegség megjelenik a telepen;
- b) ha a megfelelő, ismételt vizsgálat megerősíti a *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *M. gallisepticum* vagy *M. meleagridis* fertőzés fennállását;
- c) ha a hatósági állatorvos ismételt felszólítása után sem történt intézkedés annak érdekében, hogy a telepet összhangba hozzák az I. fejezet 1. a), b) és c) pontjában felsorolt követelményekkel.
3. Az újraengedélyezés feltételei, ha:
- a) az engedélyt madárinfluenzával vagy Newcastle-betegséggel való fertőzöttség miatt vonták vissza, az engedély 21 nappal a tisztítás és fertőtlenítés után újra kiadható, amennyiben a kényszervágást végrehajtották;
- b) az engedélyt azért vonták vissza, mert a fertőzést:
- *Salmonella pullorum et gallinarum* vagy *Salmonella arizonae* okozta, az engedély újra kiadható két, legalább 21 nap különbséggel elvégzett, negatív eredményű vizsgálat után, ha a fertőzött állomány vágását fertőtlenítés követte,
 - *Mycoplasma gallisepticum* vagy *Mycoplasma meleagridis* okozta, az engedély újra kiadható két, legalább 60 napos különbséggel az egész állományon elvégzett negatív eredményű vizsgálat után.
-

*III. MELLÉKLET***A BAROMFI VAKCINÁZÁSI FELTÉTELEI**

1. A baromfi vagy a keltetőtojást termelő baromfiállomány vakcinázására használt oltóanyagnak azon tagállam illetékes hatósága által kiadott forgalomba hozatali engedéllyel kell rendelkeznie, amelyben az oltóanyagot használják.
 2. A Newcastle-betegség elleni oltóanyagnak rutin vakcinázási programok keretében történő használatára vonatkozó szempontokat a Bizottság határozhatja meg.
-

IV. MELLÉKLET

A KÖZÖSSÉGEN BELÜLI KERESKEDELEMBEN HASZNÁLATOS ÁLLAT-EGÉSZSÉGÜGYI
BIZONYÍTVÁNYOK

(1–6. minta)

1. MINTA

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Bizonyítvány a Közösségen belüli kereskedelemhez

I. rész: A bemutatott szállítmány adatai	I.1. Feladó Név		I.2. A bizonyítvány hivatkozási száma		I.2.a. Helyi hivatkozási szám			
	Cím Írányítószám		I.3. Központi illetékes hatóság					
			I.4. Helyi illetékes hatóság					
	I.5. Címzett Név		I.6.					
	Cím Írányítószám		I.7.					
	I.8. Származási ország	ISO-kód	I.9. Származási régió	Kód	I.10. Rendeltetési ország	ISO-kód	I.11. Rendeltetési régió	Kód
	I.12. Származási hely Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Név Engedélyszám Cím Írányítószám				I.13. Rendeltetési hely Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Engedélyezett intézmény ☐ Név Engedélyszám Cím Írányítószám			
	I.14. Berakodás helye Írányítószám				I.15. Indulás dátuma és ideje			
	I.16. Szállítóeszköz Repülőgép ☐ Hajó ☐ Vasúti vagon ☐ Gépjármű ☐ Egyéb ☐ Azonosítás:				I.17. Szállító Név Engedélyszám Cím Írányítószám Tagállam			
	I.18. Állatfaj/Termék				I.19. Árukód (KN-kód) 04.07			
					I.20. Szám/Mennyiség			
	I.21.				I.22. Csomagok száma			
	I.23. A konténer azonosítója/Plombaszám				I.24.			
	I.25. Az állatok/termékek felhasználási célja Tenyésztés ☐ Engedélyezett létesítmény ☐ Egyéb ☐							
	I.26. Átszállítás harmadik országon keresztül ☐ Harmadik ország ISO-kód Kilépési pont Kód Belépési pont ÁEH egység száma:				I.27. Átszállítás tagállamokon ☐ Tagállam ISO-kód Tagállam ISO-kód Tagállam ISO-kód			
I.28. Kivitel ☐ Harmadik ország ISO-kód Kilépési pont Kód				I.29.				
I.30.								
I.31. Az állatok azonosítása Faj (Tudományos megnevezés) Kategória Azonosítás Kor Csomagok száma Mennyiség								

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Keltető tojások

		II.a. A bizonyítvány hivatkozási száma	II.b. Helyi hivatkozási szám
II. rész: Igazolás	II.1 Állat-egészségügyi igazolás		
	Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy az I. részben leírt keltetőtojások:		
	a)	megfelelnek	
	(¹) vagy a	[2009/158/EK tanácsi irányelv 6., 8. és 18. cikke rendelkezéseinek]	
	(¹) (²) vagy	[a 2009/158/EK tanácsi irányelv 6. cikke a) pont i. és ii. alpontjának és b) pontjának, 8., valamint 18. cikke rendelkezéseinek];	
	(³) b)	megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 15. cikke (1) bekezdése a) pontjának.	
	(⁴) c)	megfelelnek a -ra/-re (betegség(ek) megnevezése) vonatkozó kiegészítő biztosítékokról szóló/...../EK bizottsági határozat(ok) rendelkezéseinek, a 2009/158/EK tanácsi irányelv 16. vagy 17. cikkével összhangban.	
	d)	olyan baromfitól származnak:	
	(¹) vagy	[nem vakcináztak Newcastle-betegség ellen;]	
	(¹) vagy	[Newcastle-betegség ellen vakcináztak a következő felhasználásával: (az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa)) -án/-én hetes korban.]	
II.2. Közegészségügyi igazolás			
Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy a fent leírt keltetőtojások:			
(⁵) a)	olyan állományból származnak, amelyen a 2160/2003/EK európai parlament és tanácsi rendelettel összhangban elvégezték a közegészségügyi szempontból fontos salmonella-szerotípusok vizsgálatát.		
az állomány utolsó olyan mintavételének a napja, amelynek vizsgálati eredménye ismert:			
Az állomány összes vizsgálatának eredménye:			
(¹) (⁶) vagy	[pozitív,]		
(¹) (⁶) vagy	[negatív]		
(⁵) b)	és a II.2. a) pontban említett ellenőrzési program során nem észleltek sem <i>Salmonella</i> Enteritidist, sem <i>Salmonella</i> Typhimuriumot.		
II.3. További egészségügyi információk			
(¹) (⁷) II.3.1.	A szállítmányban lévő élő baromfik/naposcsibék/keltetőtojások olyan gazdaságokból származnak, ahol nem végeztek madárinfluenza elleni vakcinázást.		
(¹) II.3.2.	A szállítmány megfelel a 2006/415/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.		
(¹) II.3.3.	A szállítmány megfelel a 2006/563/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.		

Megjegyzések**I. rész:**

- **I.16. rovat:** Nyilvántartási szám (vasúti kocsik vagy konténer és teherautók), járatszám (repülő) vagy név (hajó).
- **I.31. rovat:** Kategória: válasszon ki egyet az alábbiak közül:
tisztta vonal/nagyszülőállomány/szülőállomány/ivarérett/ húsbarmfi/egyéb.
Azonosítás: tüntesse fel a szülőállomány azonosítási adatait és a fajta nevét.
Kor: adja meg a begyűjtés időpontját.

II. rész

- (¹) A nem kívánt rész törlendő.
- (²) Csak akkor alkalmazandó, ha megfelel a II.3.2. vagy II.3.3. pontnak.
- (³) A Newcastle-betegség tekintetében az EK által jóváhagyott vakcinázást nem folytató minősítéssel rendelkező tagállamba – jelenleg Finnország és Svédország – történő szállítás esetén igazolandó, máskülönben törölje a hivatkozást.
- (⁴) Szükség esetén kitöltendő.
- (⁵) A II.2. pontban szereplő igazolás csak a *Gallus gallus* fajba tartozó baromfikra alkalmazandó.
- (⁶) Ha az állomány életciklusa során a *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Virchow vagy *Salmonella* Hadar vizsgálatának bármely eredménye pozitív, pozitívként tüntesse fel.
- (⁷) Csak olyan tagállamokra alkalmazandó, ahol az EK által jóváhagyott vakcinázási terv szerint madárinfluenza ellen vakcinázást végeznek.
- A pecsétnek és az aláírásnak a bizonyítvány más adataitól eltérő színűnek kell lennie.

Hatósági állatorvos:

Név (nyomtatott nagybetűkkel):

Képesítés és beosztás

Helyi állatorvosi egység:

A kapcsolódó helyi állatorvosi egység száma:

Dátum:

Aláírás:

Pecsét

2. MINTA

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Bizonyítvány a Közösségen belüli kereskedelemhez

I. rész: A bemutatott szállítmány adatai	I.1. Feladó Név		I.2. A bizonyítvány hivatkozási száma		I.2.a. Helyi hivatkozási szám			
	Cím		I.3. Központi illetékes hatóság					
	Írányítószám		I.4. Helyi illetékes hatóság					
	I.5. Címzett Név		I.6. A kapcsolódó eredeti bizonyítvány(ok) száma		A kísérő okmány(ok) száma			
	Cím		I.7.					
	Írányítószám							
	I.8. Származási ország	ISO-kód	I.9. Származási régió	Kód	I.10. Rendeltetési ország	ISO-kód	I.11. Rendeltetési régió	Kód
	I.12. Származási hely				I.13. Rendeltetési hely			
	Gazdaság ☐ Létesítmény ☐				Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Engedélyezett intézmény ☐			
	Név				Engedélyszám			
	Cím				Engedélyszám			
	Írányítószám				Írányítószám			
	I.14. Berakodás helye				I.15. Indulás dátuma és ideje			
	Írányítószám							
I.16. Szállítóeszköz				I.17. Szállító				
Repülőgép ☐ Hajó ☐ Vasúti vagon ☐				Név				
Gépjármű ☐ Egyéb ☐				Cím				
Azonosítás:				Engedélyszám				
				Írányítószám				
				Tagállam				
I.18. Állatfaj/Termék				I.19. Árukód (KN-kód)				
				I.20. Szám/Mennyiség				
I.21.				I.22. Csomagok száma				
I.23. A konténer azonosítója/Plombaszám				I.24.				
I.25. Az állatok/termékek felhasználási célja								
Tenyésztés ☐ Engedélyezett létesítmény ☐ Egyéb ☐								
I.26. Átszállítás harmadik országon keresztül ☐				I.27. Átszállítás tagállamokon ☐				
Harmadik ország				Tagállam				
ISO-kód				ISO-kód				
Kilépési pont				Tagállam				
Kód				ISO-kód				
Belépési pont				Tagállam				
ÁEH egység száma:				ISO-kód				
I.28. Kivitel ☐				I.29.				
Harmadik ország								
ISO-kód								
Kilépési pont								
Kód								
I.30.								
I.31. Az állatok azonosítása								
Faj (Tudományos megnevezés)		Kategória	Kor	Csomagok száma	Mennyiség			

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Naposcsibék

		II. a. A bizonyítvány hivatkozási száma	II. b. Helyi hivatkozási szám
II. Rész: igazolás	II.1. Állat-egészségügyi igazolás		
	Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy a fent leírt naposcsibék:		
	a)	megfelelnek:	
	(¹)	vagy	i. [a 2009/158/EK tanácsi irányelv 6., 9. és 18. cikke rendelkezéseinek]
	(¹) (²)	vagy	[a 2009/158/EK tanácsi irányelv 6. cikke a) pontja i. és ii. alpontja és b) pontja, 9. és 18. cikke rendelkezéseinek],
	(¹)	vagy	ii. [amennyiben a 798/2008/EK rendelet baromfi keltetőtojásra vonatkozó mintájában szereplő követelményekkel összhangban behozott keltetőtojásból származnak a 2009/158/EK tanácsi irányelv 6. cikke a) pontja és 9. cikk b) és c) pontja rendelkezéseinek].
	(¹) (²)	vagy	[amennyiben a 798/2008/EK rendelet baromfi keltetőtojásra vonatkozó mintájában szereplő követelményekkel összhangban behozott keltetőtojásból származnak a 2009/158/EK tanácsi irányelv 6. cikke a) pontja és 9. cikk b) és c) pontja rendelkezéseinek].
	(⁴) b)	megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 15. cikke (1) bekezdésének b) pontjának.	
	(²) c)	megfelelnek a -ra/-re (betegség(ek) megnevezése) vonatkozó kiegészítő biztosítékokról szóló/...../EK bizottsági határozat(ok) rendelkezéseinek, a 2009/158/EK tanácsi irányelv 16. és 17. cikkével összhangban.	
	(¹) d)	vagy	[nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen]
(¹)	vagy	[Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával:	
.....			
(az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs neve és típusa)			
..... -án/-én (dátum)].			
e)	olyan baromfikból származnak, amelyeket:		
(¹)	vagy	[nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen]	
(¹)	vagy	[Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával:	
.....			
(az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs neve és típusa)			
..... -án/-én (dátum)].			
(¹) f)	hogy a tenyész-vagy haszonbaromfi-állományokba bevezetendő naposcsibék olyan állományokból származnak, melyeken a Finnországba és Svédországba irányuló, tenyészbaromfi-állományba vagy haszonbaromfi-állományba való beállításra szánt tenyészbaromfi- és naposcsibe-szállítmányok szalmonellára vonatkozó további garanciáinak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 8-i 2003/644/EK bizottsági határozatban előírt szabályok szerint végzett vizsgálatok negatív eredményekkel zárultak.		
II.2. Közegészségügyi igazolás			
Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy a fent leírt naposcsibék:			
(⁶) a)	olyan állományból származnak, amelyen a 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban elvégezték a közegészségügyi szempontból fontos szalmonella-szerotípusok vizsgálatát.		
az állomány utolsó olyan mintavételének a napja, amelynek vizsgálati eredménye ismert:			
az állomány összes vizsgálatának eredménye:			
(¹) (⁷)	vagy	[pozitív:]	
(¹) (⁷)	vagy	[negatív]	
(⁶) b)	és ha tenyésztésre szánják, a II.2. a) pontban említett ellenőrzési program során nem észleltek sem <i>Salmonella</i> Enteritidist sem <i>Salmonella</i> Typhimuriumot.		

II.3. További egészségügyi információk	
(¹) (⁶) II.3.1.	A szállítmányban lévő élő baromfik/naposcsibék/keltetőtojások olyan gazdaságokból származnak, ahol nem végeztek madárinfluenza elleni vakcinázást.
(¹) II.3.2.	A szállítmány megfelel a 2006/415/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.
Megjegyzések	
I. rész:	
– I.6. rovat: a kísérő állat-egészségügyi bizonyítványok száma. – I.16. rovat: nyilvántartási szám (vasúti kocsik vagy konténer és teherautók), járatszám (repülő) vagy név(hajó). – I.19. rovat: használja a megfelelő HR kódokat: 01.05. 01.06.39. – I.31. rovat: kategória: válasszon ki egyet az alábbiak közül: tisztá vonal/nagyszülőállomány/szülőállomány/ivarérett/ húsbarmfi/egyéb. Kor: adja meg a kikelés napját. A csomagok száma: adja meg a rekeszek vagy a ketrecek számát.	
II. rész:	
(¹) A nem kívánt rész törölendő. (²) Csak akkor alkalmazandó, ha megfelel a II.3.2. pontnak. (³) Olyan esetekben, amikor a naposcsibék harmadik országokból behozott tojásokból származnak, a 798/2008/EK rendelet VIII. mellékletének II. részében előírt izolációs időszakot a rendeltetési gazdaságban be kell tartani. A naposcsibék végső rendeltetési helyének illetékes hatóságát a TRACES-rendszeren keresztül erről a követelményről tájékoztatni kell. (⁴) a Newcastle-betegség tekintetében az EK által jóváhagyott vakcinázást nem folytató minősítéssel rendelkező tagállamba – jelenleg Finnország és Svédország – történő szállítás esetén igazolandó, máskülönben törölje a hivatkozást. (⁵) Szükség esetén törölendő. (⁶) A II.2. pontban megadott biztosítékok csak a <i>Gallus gallus</i> fajba tartozó naposcsibékre alkalmazandók, és – Ha a naposcsibéket kizárólag tojástermelésre, de nem keltetőtojás termelésére szánják, 2008. február 1-jétől alkalmazandók. – Ha a naposcsibéket kizárólag hústermelésre szánják, 2009. január 1-jétől alkalmazandók. (⁷) Ha az állomány életciklusa során az alábbi szerotípusok vizsgálatának bármely eredménye pozitív, pozitívként tüntesse fel. Tenyészbaromfi-állományok: <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow és <i>Salmonella</i> Infantis. Haszonbaromfi-állományok: <i>Salmonella</i> Enteritidis és <i>Salmonella</i> Typhimurium. (⁸) Csak olyan tagállamokra alkalmazandó, ahol az EK által jóváhagyott vakcinázási terv szerint madárinfluenza ellen vakcinázást végeznek. – A pecsétnek és az aláírásnak a bizonyítvány más adataitól eltérő színűnek kell lennie.	
Hatósági állatorvos:	
Név (nyomatott nagybetűkkel):	Képesítés és beosztás
Helyi állatorvosi egység:	A kapcsolódó helyi állatorvosi egység száma:
Dátum:	Aláírás:
Pecsét	

3. MINTA

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Bizonyítvány a Közösségen belüli kereskedelemhez

I. rész: A bemutatott szállítmány adatai	I.1. Feladó Név				I.2. A bizonyítvány hivatkozási száma		I.2.a. Helyi hivatkozási szám	
	Cím Írányítószám				I.3. Központi illetékes hatóság			
					I.4. Helyi illetékes hatóság			
	I.5. Címzett Név				I.6.			
	Cím Írányítószám				I.7.			
	I.8. Származási ország		ISO-kód		I.9. Származási régió		Kód	
	I.10. Rendeltetési ország		ISO-kód		I.11. Rendeltetési régió		Kód	
	I.12. Származási hely Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Név Cím Írányítószám Engedélyszám				I.13. Rendeltetési hely Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Engedélyezett intézmény ☐ Név Cím Írányítószám Engedélyszám			
	I.14. Berakodás helye Írányítószám				I.15. Indulás dátuma és ideje			
	I.16. Szállítóeszköz Repülőgép ☐ Hajó ☐ Vasúti vagon ☐ Gépjármű ☐ Egyéb ☐ Azonosítás:				I.17. Szállító Név Cím Írányítószám Engedélyszám Tagállam			
	I.18. Állatfaj/Termék				I.19. Árukód (KN-kód)			
					I.20. Szám/Mennyiség			
	I.21.				I.22. Csomagok száma			
I.23. A konténer azonosítója/Plombaszám				I.24.				
I.25. Az állatok/termékek felhasználási célja Tenyésztés ☐ Engedélyezett létesítmény ☐ Egyéb ☐								
I.26. Átszállítás harmadik országon keresztül ☐ Harmadik ország ISO-kód Kilépési pont Kód Belépési pont ÁEH egység száma:				I.27. Átszállítás tagállamokon ☐ Tagállam ISO-kód Tagállam ISO-kód Tagállam ISO-kód				
I.28. Kivitel ☐ Harmadik ország ISO-kód Kilépési pont Kód				I.29.				
I.30.								
I.31. Az állatok azonosítása Faj (Tudományos megnevezés) Kategória Azonosítás Csomagok száma Mennyiség								

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Tenyész-és haszonbaromfi

II.a. A bizonyítvány hivatkozási száma

II.b. Helyi hivatkozási szám

II. Rész: Igazolás

II.1. Állat-egészségügyi igazolás

Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy a fent leírt baromfik:

- a) megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 6., 10. és 18. cikke rendelkezéseinek
- (¹) b) megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 15. cikk (1) bekezdése c) pontjának.
- (²) c) megfelelnek a -ra/-re (betegség(ek) megnevezése) vonatkozó kiegészítő biztosítékokról szóló/...../EK bizottsági határozat(ok) rendelkezéseinek, a 2009/158/EK tanácsi irányelv 16. vagy 17. cikkével összhangban.
- (³) d) vagy [nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,]
 (³) vagy [Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával:

 (az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa))
 -án/-én hetes korban].
- (³) e) hogy a tenyészbarmfikon a Finnországba és Svédországba irányuló, tenyészbarmfi-állományba vagy haszonbarmfi-állományba való beállításra szánt tenyészbarmfi- és naposcsibe-szállítmányok szalmonellára vonatkozó további garanciáinak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 8-i 2003/644/EK bizottsági határozatban előírt szabályok szerint elvégzett vizsgálatok negatív eredményekkel zárultak.
- (³) f) hogy a tojótyúkokon (az árutojás-termelésre szánt haszonbarmfikon) a Finnországba és Svédországba irányuló tojótyúkok szállítmányai szalmonellára vonatkozó kiegészítő garanciáinak megállapításáról szóló, 2004. március 9-i 2004/235/EK bizottsági határozatban megállapított szabályokkal összhangban végzett vizsgálatok negatív eredménnyel zárultak.

II.2. Közegészségügyi igazolás

Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy a fent leírt baromfik:

- (⁴) a) olyan állományból származnak, amelyen a 2160/003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban elvégezték a közegészségügyi szempontból fontos szalmonella-szerotípusok vizsgálatát.
- Az állomány utolsó olyan mintavételének a napja, amelynek eredménye ismert
- Az állomány összes vizsgálatának eredménye:
- (³) (⁵) vagy [pozitív];
- (³) (⁵) vagy [negatív]
- (⁴) b) és, ha tenyészbarmfi, a II.2. a) pontban említett ellenőrzési program során nem észleltek sem *Salmonella* Enteritidist sem *Salmonella* Typhimuriumot.

II.3. További egészségügyi információk

- (³) (⁶) II.3.1. A szállítmányban lévő élő baromfik/naposcsibék/keltetőtojások olyan gazdaságokból származnak, ahol nem végeztek madárinfluenza elleni vakcinázást.

Megjegyzések**I. rész:**

- **I.16. rovat:** nyilvántartási szám (vasúti kocsik vagy konténer és teherautók), járatszám (repülő) vagy név (hajó).
- **I.19. rovat:** használja a megfelelő HR kódokat: 01.05. 01.06.39.
- **I.31. rovat:** kategória: válasszon ki egyet az alábbiak közül:
tisztá vonal/nagyszülőállomány/szülőállomány/ivarérett/ húsbarmfi/egyéb.
Azonosítás: tüntesse fel a származási állomány azonosítási adatait és a fajta nevét.

II. rész:

- (¹) A Newcastle-betegség tekintetében az EK által jóváhagyott vakcinázást nem folytató minősítéssel rendelkező tagállamba – jelenleg Finnország és Svédország – történő szállítás esetén igazolandó, máskülönben törölje a hivatkozást.
- (²) Szükség esetén kitöltendő.
- (³) A nem kívánt rész törlendő.
- (⁴) A II.2. pontban szereplő biztosítékok csak a *Gallus gallus* fajba tartozó baromfikra alkalmazandók
- Ha a baromfit kizárólag tojástermelésre, de nem keltetőtojás termelésére szánják, 2008. január 1-jétől alkalmazandók.
 - Ha a baromfit kizárólag hústermelésre szánják, 2009. január 1-jétől alkalmazandók.
- (⁵) Ha az állomány életciklusa során az alábbi szerotípusok vizsgálatának bármely eredménye pozitív, pozitívként tüntesse fel.
Tenyészbaromfi-állományok: *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow és *Salmonella* Infantis.
Haszonbaromfi-állományok: *Salmonella* Enteritidis és *Salmonella* Typhimurium.
- (⁶) Csak olyan tagállamokban alkalmazandó, ahol az EK által jóváhagyott vakcinázási terv szerint madárinfluenza ellen vakcinázást végeznek.
- A pecsétnek és az aláírásnak a bizonyítvány más adataitól eltérő színűnek kell lennie.

Hatósági állatorvos:

Név (nyomtatott nagybetűkkel):

Képesítés és beosztás

Helyi állatorvosi egység:

A kapcsolódó helyi állatorvosi egység száma:

Dátum:

Aláírás:

Pecsét

4. MINTA

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Bizonyítvány a Közösségen belüli kereskedelemhez

I. rész: A bemutatott szállítmány adatai	I.1. Feladó Név		I.2. A bizonyítvány hivatkozási száma		I.2.a. Helyi hivatkozási szám			
	Cím		I.3. Központi illetékes hatóság					
	Írányítószám		I.4. Helyi illetékes hatóság					
	I.5. Címzett Név		I.6.					
	Cím		I.7.					
	Írányítószám							
	I.8. Származási ország	ISO-kód	I.9. Származási régió	Kód	I.10. Rendeltetési ország	ISO-kód	I.11. Rendeltetési régió	Kód
	I.12. Származási hely				I.13. Rendeltetési hely			
	Gazdaság ☐ Létesítmény ☐				Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Engedélyezett intézmény ☐			
	Név				Engedélyszám			
	Cím				Engedélyszám			
	Írányítószám				Írányítószám			
	I.14. Berakodás helye				I.15. Indulás dátuma és ideje			
	Írányítószám							
I.16. Szállítóeszköz				I.17. Szállító				
Repülőgép ☐ Hajó ☐ Vasúti vagon ☐				Név				
Gépjármű ☐ Egyéb ☐				Cím				
Azonosítás:				Engedélyszám				
				Írányítószám				
				Tagállam				
I.18. Állatfaj/Termék				I.19. Árukód (KN-kód)				
				I.20. Szám/Mennyiség				
I.21.				I.22. Csomagok száma				
I.23. A konténer azonosítója/Plombaszám				I.24.				
I.25. Az állatok/termékek felhasználási célja								
Tenyésztés ☐ Vad újratelepítése ☐ Vágás ☐ Kedvtelésből tartott állatok ☐ Engedélyezett létesítmény ☐ Egyéb ☐								
I.26. Átszállítás harmadik országon keresztül ☐				I.27. Átszállítás tagállamokon ☐				
Harmadik ország		ISO-kód		Tagállam		ISO-kód		
Kilépési pont		Kód		Tagállam		ISO-kód		
Belépési pont		ÁEH egység száma:		Tagállam		ISO-kód		
I.28. Kivitel ☐				I.29.				
Harmadik ország		ISO-kód						
Kilépési pont		Kód						
I.30.								
I.31. Az állatok azonosítása								
Faj (Tudományos megnevezés)		Kategória	Azonosítás	Kor	Csomagok száma	Mennyiség		

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

20-nál kevesebb baromfit, naposcsibét és keltetőtojást tartalmazó tételek
(kivéve a laposmellű futómadarat és annak keltetőtojtását)

		II.a. A bizonyítvány hivatkozási száma	II.b. Helyi hivatkozási szám
II. Rész: Igazolás	II.1. Állat-egészségügyi igazolás		
	Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy		
	a)	(¹) vagy [a fent leírt baromfik, naposcsibék vagy keltetőtojások megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 14. cikkében foglalt rendelkezéseknek.]	
		(¹) (²) vagy [a fent leírt baromfik, naposcsibék vagy keltetőtojások megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 14. cikke (1) bekezdésében vagy (2) bekezdése a) - d) pontjában foglalt rendelkezéseknek]	
	(³) b)	a fent leírt baromfik, naposcsibék vagy keltetőtojások megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 15. cikke (1) bekezdésének.	
		(¹) c) vagy (i) [a baromfik;]	
		(¹) or (ii) [naposcsibék;]	
		(¹) or (iii) [keltetőtojások;]	
	(⁴)	megfelelnek a -ra/re (betegség(ek) megnevezése) vonatkozó kiegészítő biztosítékokról szóló/...../EK bizottsági határozat(ok) rendelkezéseinek, a 2009/158/EK tanácsi irányelv 16. vagy 17. cikkével összhangban.	
	d)	a baromfikat: (¹) vagy [nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,] (¹) vagy [Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával: az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa) -án/-én hetes korban].	
e)	naposcsibéket: (¹) vagy [nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,] (¹) vagy [Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával: az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa) -án/-én (dátum)].		
f)	a baromfikat, amelyekből a naposcsibék származnak: (¹) vagy [nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,] (¹) vagy [Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával: az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa) -án/-én hetes korban].		
g)	a baromfikat, amelyekből a keltetőtojások származnak: (¹) vagy [nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,] (¹) vagy [Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával: az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa) -án/-én hetes korban].		

II.2. Közegészségügyi igazolás

Alulírott hatósági állatorvos igazolom, hogy

- (⁵) a) a baromfik, naposcsibék vagy keltetőtojások olyan állományból származnak, amelyen a 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban elvégezték a közegészségügyi szempontból fontos szalmonella-szerotípusok vizsgálatát.
az állomány utolsó olyan mintavételének a napja, amelynek eredménye ismert:
az állomány összes vizsgálatának eredménye:
(¹) (⁶) vagy [pozitív];
(¹) (⁶) vagy [negatív]
- (⁵) b) és, ha a tenyészbarmfikat, a keltetőtojásokat vagy naposcsibéket tenyésztésre szánják, a II.2. a) pontban említett ellenőrzési program során nem észleltek sem Salmonella Enteritidis sem Salmonella Typhimuriumot.

II.3. További egészségügyi információk

- (¹) (⁷) II.3.1. A szállítmányban lévő élő baromfik, naposcsibék vagy keltetőtojások olyan gazdaságokból származnak, ahol nem végeztek madárinfluenza elleni vakcinázást.
- (¹) II.3.2. A szállítmány megfelel a 2006/415/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.
- (¹) II.3.3. A szállítmány megfelel a 2006/563/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.

Megjegyzések**I. rész:**

- **I.16. rovat:** nyilvántartási szám (vasúti kocsik vagy konténer és teherautók), járatszám (repülő) vagy név (hajó).
- **I.19. rovat:** használja a megfelelő HR kódokat: 01.05, 01.06.39, 04.07.
- **I.31. rovat:** kategória: válasszon ki egyet az alábbiak közül:
tisztá vonal/nagyszülőállomány/szülőállomány/ivarérett/ húsbarmfi/egyéb.
Azonosítás: tüntesse fel a származási állomány azonosítási adatait.
Kor: adja meg a begyűjtés napját (tojások esetén) vagy a hozzávetőleges kort (baromfik esetén).

II. rész:

- (¹) A nem kívánt rész törlendő.
- (²) Csak akkor alkalmazandó, ha megfelel a II.3.2. vagy II.3.3. pontnak.
- (³) a Newcastle-betegség tekintetében az EK által jóváhagyott vakcinázást nem folytató minősítéssel rendelkező tagállamba – jelenleg Finnország és Svédország – történő szállítás esetén igazolandó, máskülönben törölje a hivatkozást.
- (⁴) Szükség esetén kitöltendő.
- (⁵) A II.2. pontban szereplő biztosítékok csak a Gallus gallus fajba tartozó baromfikra, naposcsibékre vagy keltetőtojásokra alkalmazandók, és
- Ha a baromfikat vagy naposcsibéket kizárólag tojástermelésre, de nem keltetőtojáshoz termelésre szánják, 2008. február 1-jétől alkalmazandók.
 - Ha a baromfikat vagy naposcsibéket kizárólag hústermelés céljából nevelik, 2009. január 1-jétől alkalmazandók.
- (⁶) Ha az állomány életciklusa során az alábbi szerotípusok vizsgálatának bármely eredménye pozitív, pozitívként tüntesse fel. Tenyészbarmfi-állományok: Salmonella Hadar, Salmonella Virchow és Salmonella Infantis. Haszonbarmfi-állományok: Salmonella Enteritidis és Salmonella Typhimurium.
- (⁷) Csak olyan tagállamokra alkalmazandó, ahol az EK által jóváhagyott vakcinázási terv szerint madárinfluenza ellen vakcinázást végeznek.
- A pecsétnek és az aláírásnak a bizonyítvány más adataitól eltérő színűnek kell lennie.

Hatósági állatorvos:

Név (nyomtatott nagybetűkkel):

Képesítés és beosztás

Helyi állatorvosi egység:

A kapcsolódó helyi állatorvosi egység száma:

Dátum:

Aláírás:

Pecsét

5. MINTA

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Bizonyítvány a Közösségen belüli kereskedelemhez

I. rész: A bemutatott szállítmány adatai	I.1. Feladó Név				I.2. A bizonyítvány hivatkozási száma		I.2.a. Helyi hivatkozási szám	
	Cím Írányítószám				I.3. Központi illetékes hatóság			
					I.4. Helyi illetékes hatóság			
	I.5. Címzett Név				I.6.			
	Cím Írányítószám				I.7.			
	I.8. Származási ország		ISO-kód		I.9. Származási régió		Kód	
	I.10. Rendeltetési ország		ISO-kód		I.11. Rendeltetési régió		Kód	
	I.12. Származási hely Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Név Cím Írányítószám Engedélyszám				I.13. Rendeltetési hely Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Engedélyezett intézmény ☐ Név Cím Írányítószám Engedélyszám			
	I.14. Berakodás helye Írányítószám				I.15. Indulás dátuma és ideje			
	I.16. Szállítóeszköz Repülőgép ☐ Hajó ☐ Vasúti vagon ☐ Gépjármű ☐ Egyéb ☐ Azonosítás:				I.17. Szállító Név Cím Írányítószám Engedélyszám Tagállam			
	I.18. Állatfaj/Termék				I.19. Árukód (KN-kód)			
					I.20. Szám/Mennyiség			
	I.21.				I.22. Csomagok száma			
I.23. A konténer azonosítója/Plombaszám				I.24.				
I.25. Az állatok/termékek felhasználási célja Vad újratelepítése ☐								
I.26. Átszállítás harmadik országon keresztül ☐ Harmadik ország ISO-kód Kilépési pont Kód Belépési pont ÁEH egység száma:				I.27. Átszállítás tagállamokon ☐ Tagállam ISO-kód Tagállam ISO-kód Tagállam ISO-kód				
I.28. Kivitel ☐ Harmadik ország ISO-kód Kilépési pont Kód				I.29.				
I.30.								
I.31. Az állatok azonosítása Faj (Tudományos megnevezés) Kategória Azonosítás Kor Csomagok száma Mennyiség								

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Vágóbaromfi

		II.a. A bizonyítvány hivatkozási száma	II.b. Helyi hivatkozási szám
II. Rész: Igazolás	II.1. Állat-egészségügyi igazolás		
	Alulírott hatósági állatorvos tanúsítom, hogy a fent leírt baromfik:		
	a) ⁽¹⁾ vagy	[megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 11. és 18. cikke rendelkezéseinek.]	
	⁽¹⁾ ⁽²⁾ vagy	[megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 11. cikke a), b), és c) pontja és 18. cikke rendelkezéseinek.]	
	⁽³⁾ b)	megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 15. cikke (1) bekezdése d) pontjának.	
	⁽⁴⁾ c)	megfelelnek a -ra/re (betegség(ek) megnevezése) vonatkozó kiegészítő biztosítékokról szóló/...../EK bizottsági határozat(ok) rendelkezéseinek, a 2009/158/EK tanácsi irányelv 16. vagy 17. cikkével összhangban ⁽²⁾	
	d) ⁽¹⁾ vagy	[nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,]	
	⁽¹⁾ vagy	[Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával: az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa) -án/-én hetes korban].	
	II.2. Közegészségügyi igazolás		
	Alulírott hatósági állatorvos tanúsítom, hogy a fent leírt baromfikon:		
⁽⁶⁾	a 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban elvégezték a közegészségügyi szempontból fontos szalmonella-szerotípusok vizsgálatát.		
Az állomány utolsó olyan mintavételének a napja, amelynek eredménye ismert:			
Az állomány összes vizsgálatának eredménye:			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ vagy	[pozitív,]		
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ vagy	[negatív]		
II.3. További egészségügyi információk			
⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ II.3.1.	A szállítmányban lévő élő baromfik/ naposcsibék vagy keltetőtojások olyan gazdaságokból származnak, ahol nem végeztek madárinfluenza elleni vakcinázást.		
⁽¹⁾ II.3.2.	A szállítmány megfelel a 2006/415/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.		
Megjegyzések			
I. rész:			
– I.16. rovat: nyilvántartási szám (vasúti kocsik vagy konténer és teherautók), járatszám (repülő) vagy név (hajó).			
– I.19. rovat: használja a megfelelő HR kódokat: 01.05, 01.06.39.			
– I.31. rovat: kategória: válasszon ki egyet az alábbiak közül: tisztá vonal/nagyszülőállomány/szülőállomány/ivarérett/ húsbaromfi/egyéb. Azonosítás: tüntesse fel a szülőállomány azonosítási adatait és a fajta nevét. Kor: adja meg a baromfi hozzátvetőleges korát.			

II. rész:

- (¹) A nem kívánt rész törlendő.
- (²) Csak akkor alkalmazandó, ha megfelel a II.3.2. vagy II.3.3. pontnak.
- (³) a Newcastle-betegség tekintetében az EK által jóváhagyott vakcinázást nem folytató minősítéssel rendelkező tagállamba – jelenleg Finnország és Svédország – történő szállítás esetén igazolandó, máskülönben törölje a hivatkozást.
- (⁴) Szükség esetén kitöltendő.
- (⁵) A II.2. pontban szereplő biztosítékok csak a Gallus gallus fajba tartozó vágóbaromfikra alkalmazandók, és
- Ha a baromfit kizárólag tojástermelésre, de nem keltetőtojás termelésére tartották, 2008. február 1-jétől alkalmazandók.
 - Ha a baromfikat vagy naposcsibéket kizárólag hústermelés céljából nevelik, 2009. január 1-jétől alkalmazandók.
- (⁶) Ha az állomány életciklusa során az alábbi szerotípusok vizsgálatának bármely eredménye pozitív, pozitívként tüntesse fel.
- Tenyészbarmfi-állományok: *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow és *Salmonella* Infantis.
 - Haszonbarmfi-állományok: *Salmonella* Enteritidis és *Salmonella* Typhimurium.
- (⁷) Csak olyan tagállamokra alkalmazandó, ahol az EK által jóváhagyott vakcinázási terv szerint madárinfluenza ellen vakcinázást végeznek.
- A pecsétnek és az aláírásnak a bizonyítvány más adataitól eltérő színűnek kell lennie.

Hatósági állatorvos:

Név (nyomtatott nagybetűkkel):

Képesítés és beosztás

Helyi állatorvosi egység:

A kapcsolódó helyi állatorvosi egység száma:

Dátum:

Aláírás:

Pecsét

6. MINTA

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

Bizonyítvány a Közösségen belüli kereskedelemhez

I. rész: A bemutatott szállítmány adatai	I.1. Feladó Név		I.2. A bizonyítvány hivatkozási száma		I.2.a. Helyi hivatkozási szám			
	Cím		I.3. Központi illetékes hatóság					
	Írányítószám		I.4. Helyi illetékes hatóság					
	I.5. Címzett Név		I.6.					
	Cím		I.7.					
	Írányítószám							
	I.8. Származási ország	ISO-kód	I.9. Származási régió	Kód	I.10. Rendeltetési ország	ISO-kód	I.11. Rendeltetési régió	Kód
	I.12. Származási hely				I.13. Rendeltetési hely			
	Gazdaság ☐ Létesítmény ☐				Gazdaság ☐ Létesítmény ☐ Engedélyezett intézmény ☐			
	Név				Engedélyszám			
	Cím				Engedélyszám			
	Írányítószám				Írányítószám			
	I.14. Berakodás helye				I.15. Indulás dátuma és ideje			
	Írányítószám							
I.16. Szállítóeszköz				I.17. Szállító				
Repülőgép ☐ Hajó ☐ Vasúti vagon ☐				Név				
Gépjármű ☐ Egyéb ☐				Cím				
Azonosítás:				Engedélyszám				
				Írányítószám				
				Tagállam				
I.18. Állatfaj/Termék				I.19. Árukód (KN-kód)				
				I.20. Szám/Mennyiség				
I.21.				I.22. Csomagok száma				
I.23. A konténer azonosítója/Plombaszám				I.24.				
I.25. Az állatok/termékek felhasználási célja								
Vad újratelepítése ☐								
I.26. Átszállítás harmadik országon keresztül ☐				I.27. Átszállítás tagállamokon ☐				
Harmadik ország		ISO-kód		Tagállam		ISO-kód		
Kilépési pont		Kód		Tagállam		ISO-kód		
Belépési pont		ÁEH egység száma:		Tagállam		ISO-kód		
I.28. Kivitel ☐				I.29.				
Harmadik ország		ISO-kód						
Kilépési pont		Kód						
I.30.								
I.31. Az állatok azonosítása								
Faj (Tudományos megnevezés)		Kategória	Azonosítás	Kor	Csomagok száma	Mennyiség		

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

A szárnyasvad-állomány utánpótlására szánt baromfi

		II.a. A bizonyítvány hivatkozási száma	II.b. Helyi hivatkozási szám
II. Rész: Igazolás	II.1. Állat-egészségügyi igazolás		
	Alulírott hatósági állatorvos tanúsítom, hogy a fent leírt baromfi:		
	a) megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 12. és 18. cikke rendelkezéseinek.		
	(') b) megfelelnek a 2009/158/EK tanácsi irányelv 15. cikke (1) bekezdése c) pontjának.		
	(') c) megfelelnek a -ra/re (betegség(ek) megnevezése) vonatkozó kiegészítő biztosítékokról szóló/...../EK bizottsági határozat(ok) rendelkezéseinek, a 2009/158/EK tanácsi irányelv 16. vagy 17. cikkével összhangban.		
	(') d) vagy [nem vakcinázták Newcastle-betegség ellen,] (³) vagy [Newcastle-betegség ellen vakcinázták a következő felhasználásával: az oltóanyag(ok)ban felhasznált (élő vagy inaktív) Newcastle-betegség vírustörzs (neve és típusa)) -án/-én hetes korban].		
	II.2. További egészségügyi információk		
	(³) II.2.1.	A szállítmányban lévő élő baromfi, naposcsibék vagy keltetőtojások olyan gazdaságokból származnak, ahol nem végeztek madárinfluenza elleni vakcinázást.	
	(³) II.2.2.	A szállítmány megfelel a 2006/605/EK bizottsági határozatban előírt állat-egészségügyi feltételeknek.	
	Megjegyzések:		
I. rész:			
– I.16. rovat: nyilvántartási szám (vasúti kocsik vagy konténer és teherautók), járatszám (repülő) vagy név (hajó).			
– I.19. rovat: használja a megfelelő HR kódokat: 01.05. 01.06.39.			
– I.31. rovat: kategória: válasszon ki egyet az alábbiak közül: tisza vonal/nagyszülőállomány/szülőállomány/ivarérett/ húsbaromfi/egyéb.			
Azonosítás: tüntesse fel a származási állományok azonosítási adatait.			
Kor: adja meg a baromfi hozzávetőleges korát.			
II. rész:			
(') a Newcastle-betegség tekintetében az EK által jóváhagyott vakcinázást nem folytató minősítéssel rendelkező tagállamba – jelenleg Finnország és Svédország – történő szállítás esetén igazolandó, máskülönben törölje a hivatkozást.			
(') Szükség esetén kitöltendő.			
(') A nem kívánt rész törlendő.			
– A pecsétnek és az aláírásnak a bizonyítvány más adataitól eltérő színűnek kell lennie.			
Hatósági állatorvos:			
Név (nyomtatott nagybetűkkel):		Képesítés és beosztás	
Helyi állatorvosi egység:		A kapcsolódó helyi állatorvosi egység száma:	
Dátum:		Aláírás:	
Pecset			

V. MELLÉKLET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉG ALÁ TARTOZÓ BETEGSÉGEK

- Madárinfluenza
 - Newcastle-betegség
-

VI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és egymást követő módosításainak jegyzéke (lásd a 36. cikket)

A Tanács 90/539/EGK irányelve (HL L 303., 1990.10.31., 6. o.)	
A Tanács 91/494/EGK irányelve (HL L 268., 1991.9.24., 35. o.)	kizárólag a 19. cikk (2) bekezdése
A Tanács 91/496/EGK irányelve (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.)	kizárólag a 26. cikk (2) bekezdésében, a 90/539/EGK irányelvre tett hivatkozás tekintetében
A Tanács 92/65/EGK irányelve (HL L 268., 1992.9.14., 54. o.)	kizárólag a 7. cikk B. pontjának második albekezdése
A Bizottság 92/369/EGK határozata (HL L 195., 1992.7.14., 25. o.)	
A Tanács 93/120/EK irányelve (HL L 340., 1993.12.31., 35. o.)	
Az 1994. évi Csatlakozási Okmány I. mellékletének V.E.I.2.A.4. pontjai (HL C 241., 1994.8.29., 132. o.)	
A Tanács 1999/90/EK irányelve (HL L 300., 1999.11.23., 19. o.)	
A Bizottság 2000/505/EK határozata (HL L 201., 2000.8.9., 8. o.)	kizárólag az 1. cikk és Melléklet
A Bizottság 2001/867/EK határozata (HL L 323., 2001.12.7., 29. o.)	
A Tanács 806/2003/EK rendelete (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.)	kizárólag a III. melléklet 13. pontja
A 2003. évi Csatlakozási Okmány II. mellékletének 6.B.I- .17. pontja (HL L 236., 2003.9.23., 381. o.)	
A Tanács 2006/104/EK irányelve (HL L 363., 2006.12.20., 352. o.)	kizárólag a Melléklet I.3. pontja
A Bizottság 2006/911/EK határozata (HL L 346., 2006.12.9., 41. o.)	kizárólag a Melléklet 4. pontja
A Bizottság 2007/594/EK határozata (HL L 227., 2007.8.31., 33. o.)	
A Bizottság 2007/729/EK határozata (HL L 294., 2007.11.13., 26. o.)	kizárólag a Melléklet 2. pontja
A Tanács 2008/73/EK irányelve (HL L 219., 2008.8.14., 40. o.)	kizárólag a 11. cikk

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők jegyzéke (lásd a 36. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje
90/539/EGK	1992. május 1.
91/494/EGK	1992. május 1.
91/496/EGK	1992. július 1.
92/65/EGK	1993. december 31.
93/120/EK	1995. január 1.
1999/90/EK	2000. június 30.
2006/104/EK	2007. január 1.
2008/73/EK	2010. január 1.

VII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

90/539/EKG irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, első bekezdés	2. cikk, első bekezdés
2. cikk, második bekezdés, 1–14. pont	2. cikk, második bekezdés, 1–14. pont
2. cikk, második bekezdés, 16. pont	2. cikk, második bekezdés, 15. pont
2. cikk, második bekezdés, 17. pont	2. cikk, második bekezdés, 16. pont
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
3. cikk, (3) bekezdés, első és második francia bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
4. cikk	4. cikk
5. cikk, a) pont, első albekezdés	5. cikk, a) pont, első albekezdés
5. cikk, a) pont, második albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	5. cikk, a) pont, második albekezdés, i., ii. és iii. alpont
5. cikk, b), c) és d) pont	5. cikk, b), c) és d) pont
6. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont	6. cikk, a) pont, i., ii. és iii. alpont
6. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, b) pont
6a. cikk	7. cikk
7. cikk, (1) bekezdés, 1. pont, első francia bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. alpont
7. cikk, (1) bekezdés, 1. pont, második francia bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. alpont
7. cikk, (1) bekezdés, 1. pont, második francia bekezdés, első francia albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iii. alpont, első francia bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, 1. pont, második francia bekezdés, második francia albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iii. alpont, második francia bekezdés
7. cikk, első bekezdés, 2. pont	8. cikk, (1) bekezdés, b) pont
7. cikk, első bekezdés, 3. pont	8. cikk, (1) bekezdés, c) pont
7. cikk, második bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés
8. cikk	9. cikk
9. cikk	10. cikk
9a. cikk	—
9b. cikk	—
10. cikk	11. cikk
10a. cikk	12. cikk
10b. cikk	13. cikk
11. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés, első–ötödik francia bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a)–e) pont
11. cikk, (2) bekezdés, hatodik francia bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első, második és harmadik francia bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i., ii. és iii. alpont
12. cikk, (1) bekezdés, b) pont, első és második francia bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, b) pont, i. és ii. alpont
12. cikk, (1) bekezdés, c) pont, első, második és harmadik francia bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, c) pont, i., ii. és iii. alpont

90/539/EGK irányelv	Ez az irányelv
12. cikk, (1) bekezdés, d) pont, első és második francia bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, d) pont, i. és ii. alpont
12. cikk, (2) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés	15. cikk, (2) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés, a), b) és c) pont
12. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés	—
12. cikk, (3) bekezdés, i. és ii. alpont	15. cikk, (3) bekezdés, a) és b) pont
13. cikk, (1) bekezdés, első–hetedik francia bekezdés	16. cikk (1) bekezdés, a)–g) pont
13. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
13. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés	—
14. cikk, (1) bekezdés, első–ötödik francia bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés, a)–e) pont
14. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	—
15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első és második francia bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont	18. cikk, (2) bekezdés, a) pont
15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont, első–negyedik francia bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, b) pont, i.–iv. alpont
15. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, első és második francia bekezdés	18. cikk, (4) bekezdés, a) és b) pont
15. cikk, (4) bekezdés, a) pont	18. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (4) bekezdés, b) pont	18. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (4) bekezdés, c) pont	18. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés
15. cikk, (5) bekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	18. cikk, (6) bekezdés, a), b) és c) pont
15. cikk, (6) bekezdés	18. cikk, (7) bekezdés
16. cikk	19. cikk
17. cikk, első–hetedik francia bekezdés	20. cikk a)–g)
18. cikk	21. cikk
20. cikk	22. cikk
21. cikk	23. cikk
22. cikk (1) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés
22. cikk (2) bekezdés	—
22. cikk (3) bekezdés	24. cikk, (2) bekezdés
23. cikk	25. cikk
24. cikk	26. cikk
25. cikk	27. cikk
26. cikk	28. cikk
27a. cikk	29. cikk
28. cikk	30. cikk
29. cikk, (1) bekezdés	31. cikk
30. cikk, (1) bekezdés	32. cikk
30. cikk, (2) bekezdés	— (*)
31. cikk	—

90/539/EGK irányelv	Ez az irányelv
32. cikk, (1) bekezdés	33. cikk, (1) bekezdés
32. cikk, (2) bekezdés	33. cikk, (2) bekezdés
32. cikk, (3) bekezdés	—
33. cikk, (1) bekezdés	—
33. cikk, (2) bekezdés	33. cikk, (3) bekezdés
34. cikk	34. cikk
36. cikk	—
—	35. cikk
—	36. cikk
—	37. cikk
37. cikk	38. cikk
I. melléklet, 2. pont	I. melléklet
II. melléklet, I., II. és III. fejezet	II. melléklet, I., II. és III. fejezet
II. melléklet, IV. fejezet, 1. és 2. pont	II. melléklet, IV. fejezet, 1. és 2. pont
II. melléklet, IV. fejezet, 3. pont, a) alpont	II. melléklet, IV. fejezet, 3. pont, a) alpont
II. melléklet, IV. fejezet, 3. pont, b) alpont, i. és ii.	II. melléklet, IV. fejezet, 3. pont, b) alpont, első és második francia bekezdés
III., IV. és V. melléklet	III., IV. és V. melléklet
—	VI. melléklet
—	VII. melléklet

(*) A 90/425/EGK irányelv módosítása.

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU